DROBTIN'CE

Šolsko glasilo razredne stopnje

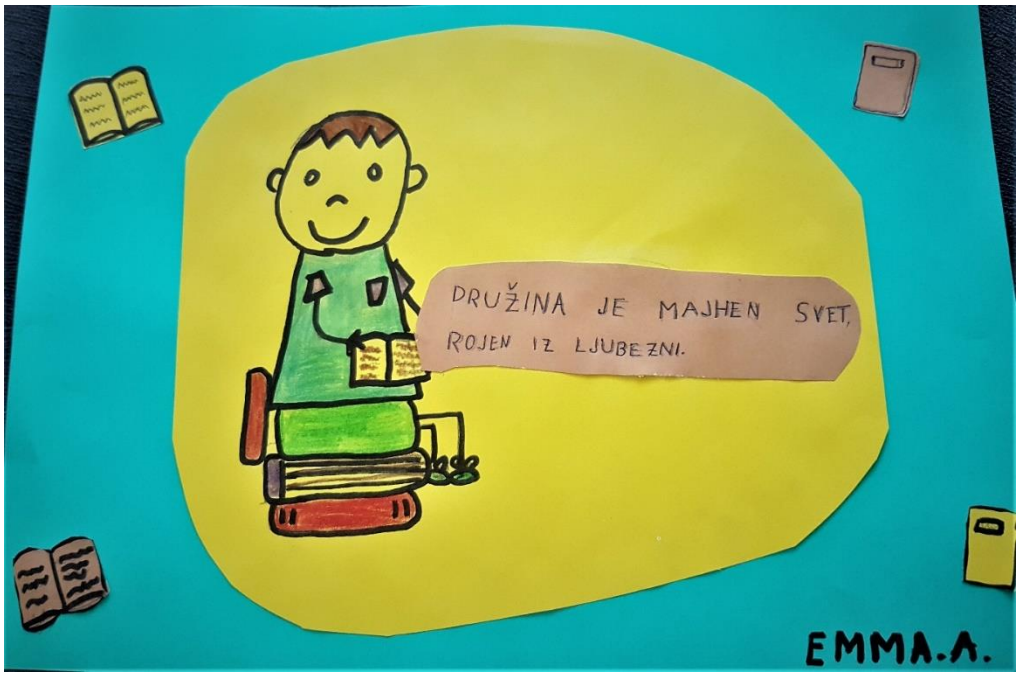

OŠ POLJE, april 2020

Spomladi do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice,
v sebi do rdečice čez eno in drugo lice.

A če ne prideš ne prvič ne drugič
do krova in pravega kova
poskusi:
vnovič
in zopet
in znova.

(Tone Pavček)

ZAHVALA

Hvala vsem učiteljem in učencem,

ki ste sodelovali pri pripravi šolskega glasila Drobtin'ce.

Kljub temu, da naše učno delo že nekaj časa poteka na daljavo, smo uspeli objaviti spletno revijo.

Letošnja tema je branje. Veseli pa sva, da ste delili tudi fotografije in posnetke in vse lepe trenutke dela na domu.

Uživajte ob prebiranju revije.

LUCIJA GLAS IN LUCIJA LAVRIČ

OSNOVNA ŠOLA POLJE

Glasilo izdala: Osnovna šola Polje, Polje 358, 1260 Ljubljana Polje

Šolsko leto: 2019 / 2020

Objavljeno: april 2020

Glasilo je izšlo v spletni obliki na spletni strani Osnovne šole Polje.

Uredili: Lucija Lavrič in Lucija Glas

Svoje izdelke so prispevali: učenci in učitelji od 1. do 5. razreda ter 6. a

Naslovnica: Emma Aganović, 1. c

1. RAZREDI

PRISPEVEK 1. A ZA ŠOLSKI ČASOPIS DROBTIN'CE

V času šolanja na daljavo, smo učenci 1. a brali različne pravljice, s katerimi smo se selili v pravljični svet, kot je bila to naša navada, ko smo se ob jutrih zbirali v našem skupinskem krogu v naši učilnici. Ob njih so nastajale čudovite ilustracije.

Tako nas je češka ljudska pravljica Trije metulji popeljala v svet travniških živali in nas učila o tem, da moramo skupaj skrbeti drug za drugega in da nikogar ne smemo pustiti za sabo ter da smo si kljub nekaterim razlikam enaki. Ker smo se veselili prihoda pomladi, smo se preselili v svet gozdnih živali, s katerimi smo neustrašni deklici Marjetici pomagali vrniti pomlad, ki jo je vzel gozdni mož. Pravljica je nastala izpod peresa Vide Brest. Ker smo tudi vsi v tem času pazili na naše babice in dedke in jih tako že dolgo časa nismo videli in zato zelo pogrešali, smo prebrali pravljico Recept za ljubezen, Mojiceje Podgoršek. Ali kdo od vas pozna takšen recept? Mislite, da zanj potrebujete kakšno posebno zdravilno rožico? Deklica Katka je zapisala prav poseben recept za zdravilo, ki odganja bolezni in osreči vse, ki so žalostni. Zanj ne potrebuješ posebnih sestavin, vendar le tiste, ki jih lahko ves čas nosiš s sabo in redno uporabljaš: vsaj dva objema na dan, vsaj dva poljuba na dan in vsaj dvakrat reči: »Rad/-a te imam!« Tako je Katka še dolgo osrečevala svoja babico in dedka, saj so po njenem mnenju stari starši najpomembnejši in na svetu zato, da je otrokom lepo.

V pesmi Kotiček, pa smo skupaj s Ferijem Lainščkom iskali svoj kotiček, kamor bi se lahko vračali, ko bi si želeli ustaviti čas, zarajati ali ko bi se želeli le umakniti in biti sami s seboj.

Brin, 1. a, Trije metulji

Mia, 1. a, Trije metulji

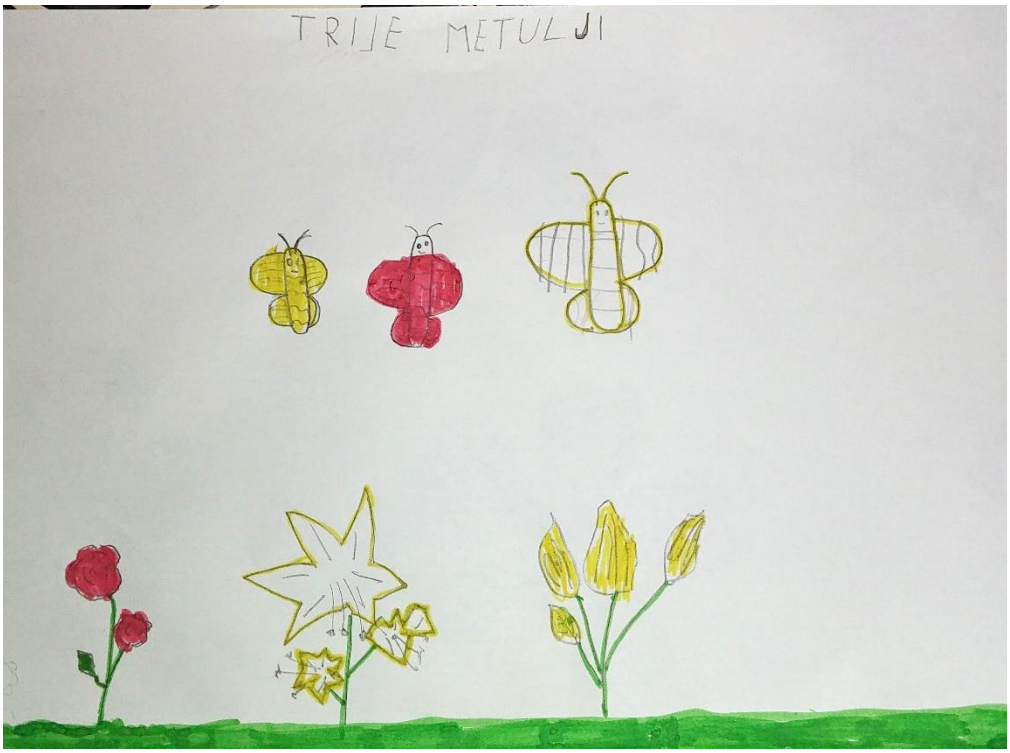

Klea, 1. a, Trije Metulji

Brin, 1. a, Mala Marjetica in Gozdni mož

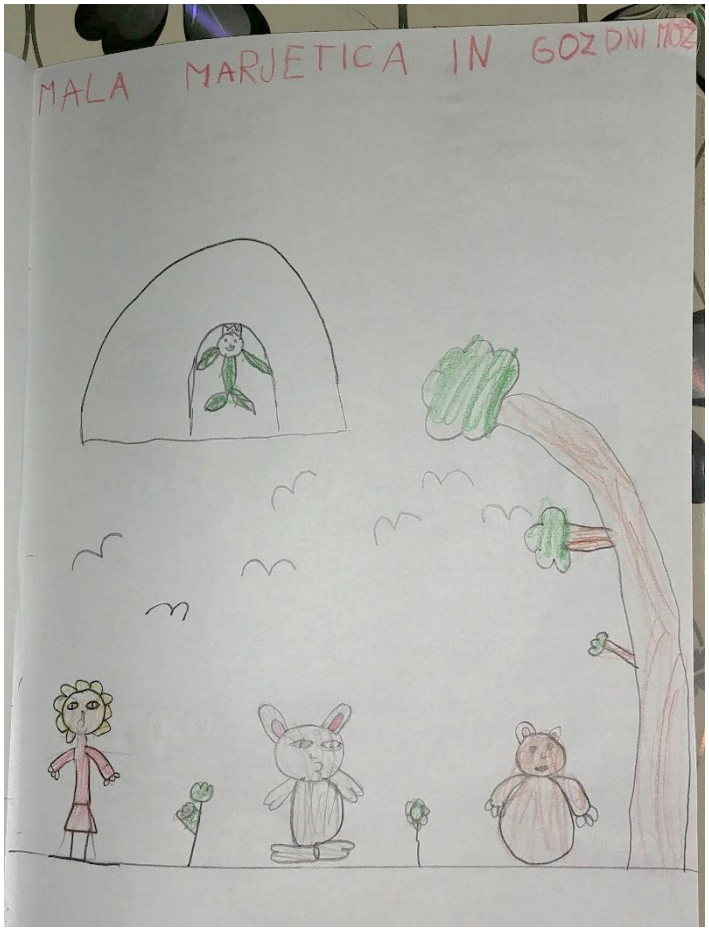

Klea, 1. a., Mala marjetica in Gozdni mož

Julija, 1. a, Recept za ljubezen

Klea, 1. a, Recept za ljubezen

Nikolina, 1. a, Recept za ljubezen

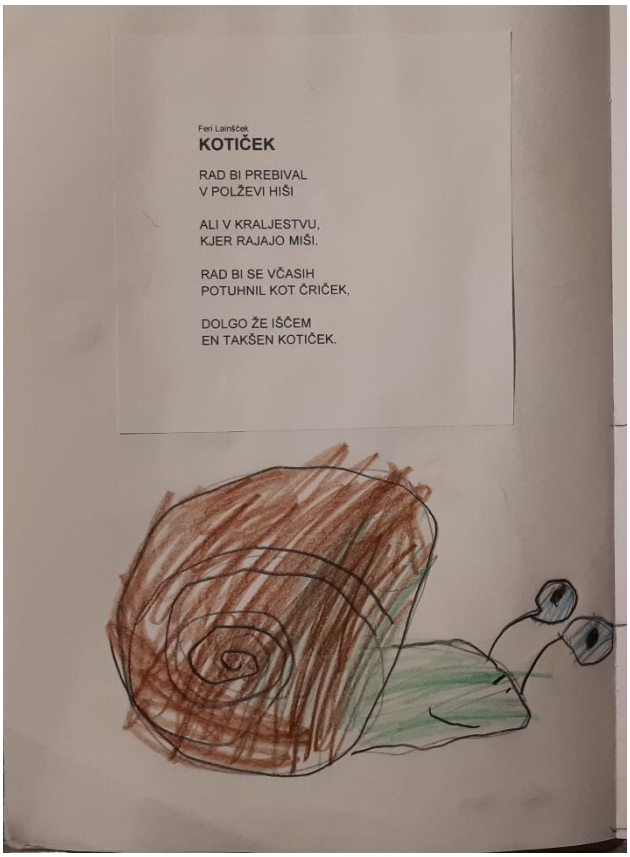

Brin, 1. a, pesem Kotiček

MORSKE ŽIVALI REŠIJO KITA GLAVAČA (pravljica ob dnevu Zemlje)

Nekoč pred davnimi časi je živel kit glavač. Lahko je pojedel celega lignja naenkrat. Vsak se je spraševal in govoril: »Kako je to mogoče? Seveda, ko pa ima tako velika usta!« Kit pa je imel mladiča, s katerim sta se zabavala in igrala v globinah morja. V morju so z njima živele tudi druge morske živali. Lignji, morski »psički«, morski zmaji in mnogo drugih živali je tam prav tako imele lepo življenje. Nekega dne pa je njihov miren vsakdan zmotil prihod prave orjaške ladje Roparice! Najprej je v vodo spustila cel kup smeti, nato pa velike mreže. In, ojoj, prejoj! Vanje se je ujel mladič kita glavača. Mama ga je žalostno klicala. Tako zelo žalostno, da se je zasmilila vsem morskim živalim. Na pomoč so prišli prav vsi - morski psi, zmaji in celo lignji, ki po navadi ne pomagajo kitom. Prišli so z veseljem in uslišali materin jok za njenim mladičem. Ligenj je s svojimi lovkami zagrabil ladjo in jo majal, dokler se ne bi prevrnila, morski pes je s svojim močnim repom udarjal po njej, kit glavač pa se je s svojim hrbtom zaletaval ob njen bok. Tako so s skupnimi močmi rešili majhnega kita iz mrež Roparice. Morske živali so bile presrečne, ker jim je uspelo! Vseh 100, 1000 in še več živali, da jih je bilo komaj prešteti, se je veselilo ob tem radostnem dogodku, ko sta bila mama in mladič po ločitvi ponovno združena. Lep mali kit glavač se je nasmejal, njegova mama pa je jokala od sreče. Premagali so ladjo Roparico, ki se je morala praznih mrež vrniti v svoje pristanišče. Počil je lonec in moje pravljice je konec.

Brin, 1. a

Brin, 1. a

ŽIRAFA NAJA

Nekoč je v Afriki z mamico in očkom živela majhna . Zelo vroče je v Afriki .

 je grelo, vsi so se imeli lepo in nikoli jim ni bilo dolgčas.

je imela lepo ime Naja. Žirafa Naja je bila zelo luštna z dolgim vratom.

Naja je imela veliko prijateljev, med njima so bili , , , ampak najraje je imela .

in sta bili najboljši prijateljici, visoki in lepi s progami po vsem telesu.

Naja se je z vsemi prijatelji igrala z in skupaj so tekali naokoli.

Džana Veladžić, 1. b

Viktorija Vujanić, 1. b

SLADKOMEDEK

Nekoč je živel , ki mu je bilo ime Sladkomedek. To ime je dobil zato, ker je zelo rad jedel sladek .

Nekega dne je šel na sprehod v , kjer je našel . Ko je hotel vstopiti vanjo, je zagledal gozdnega . Sladkomedek ga je vprašal: »Kaj pa je v tej ?« Gozdni mu je odgovoril: »V je , ki jo jaz varujem.« Sladkomedek ga je še vprašal: »Ali koga spustiš v ?« »Samo tistega, ki je priden,« mu je odvrnil gozdni . »Ali potem lahko mene spustiš notri?« je vprašal Sladkomedek. »Ali si bil priden?« ga je vprašal gozdni . Sladkomedek je odgovoril: »Seveda sem bil priden. Pomagal sem in , naredil sem domačo nalogo in se učil.« »Potem pa le vstopi in si iz vzemi del zaklada,« je veselo rekel gozdni . Sladkomedek je v našel , ki je bila polna . Vzel je en , s katerim si je kupil toliko , da se je njegova celo leto sladkala z njim.

Stela Stanojević, 1. b

PRIJATELJI

Nekoč sta živela Tara in Piki. Bila sta zelo dobra prijatelja. Nekega dne sta se skregala.

Pikapolonica Tara si je našla nove prijatelje. Prijateljico Izabelo, Jakoba in Izo.

Tudi Piki si je našel nove prijatelje. Spoznal je Jakoba, Izabelo in Izo. Tudi on se je zelo dobro razumel z novimi prijatelji.

Nekega dne so se novi prijatelji dogovorili za igro s Pikijem in Taro. Ko sta se ponovno srečala, sta se nazaj spoprijateljila. Zelo sta se pogrešala in sta bila zelo vesela, da sta spet prijatelja.

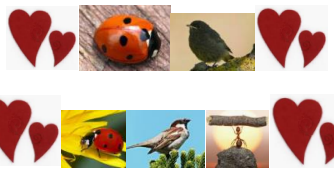

Legenda:

-pikapolonica

- ptiček

-pikapolonica

- vrabček

- močna mravljica

- lepega, sončnega

Antea Bobik, 1. b

LUCIJA NA IZLETU

LUCIJA SE JE ODPRAVILA NA IZLET V . BIL JE LEP DAN. MED SPREHODOM JE ZAGLEDALA . ENO JE NABRALA MAMICI. MAMICA JE BILA ZELO . JE DALA V IN ODPRAVILI SO SE PO NAPREJ. MED SPREHODOM SO ZAGLEDALI IN V NJEJ POPILI . LUCIJA JE STARŠA IN PROSILA, DA IZLET ŠE KDAJ PONOVIJO. JE HITRO IN SANJALA O .

Nina Vidović, 1 b

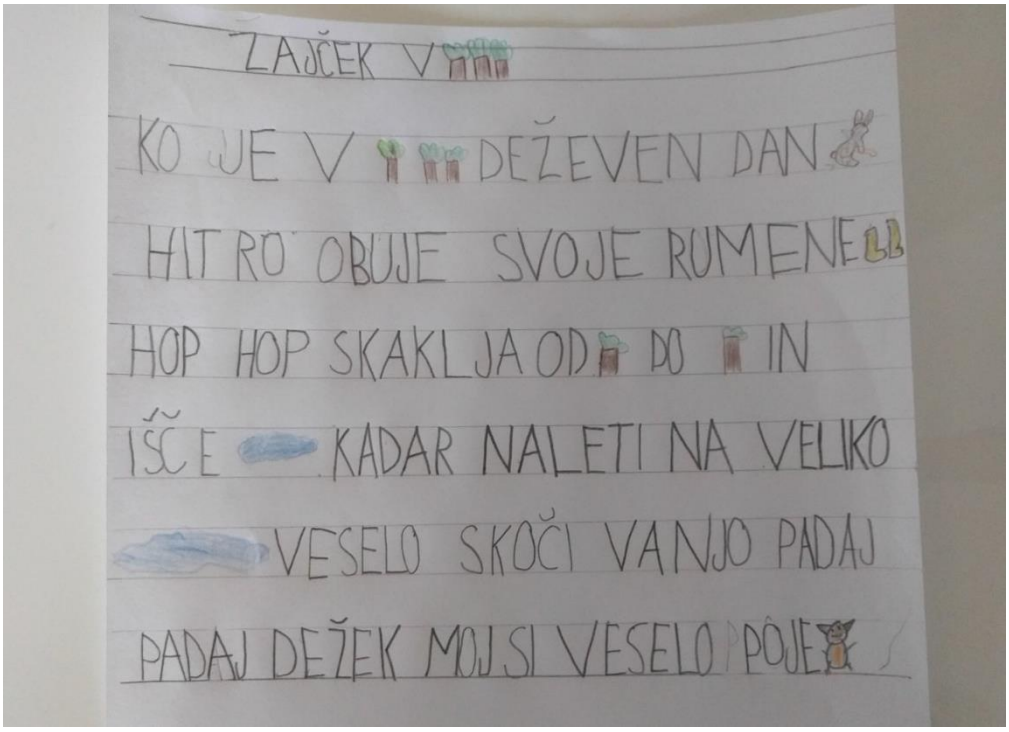

David Kranjc, 1. b

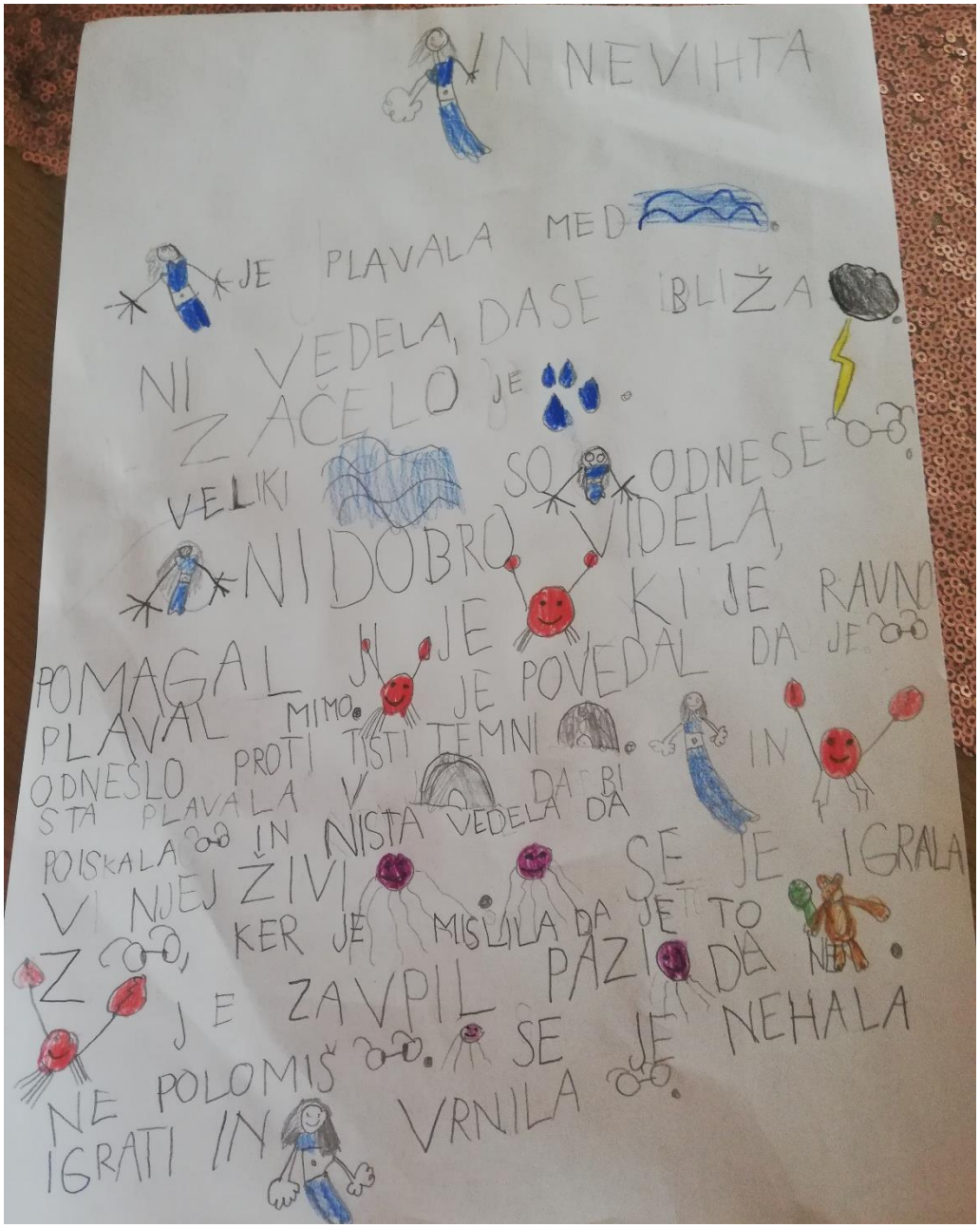

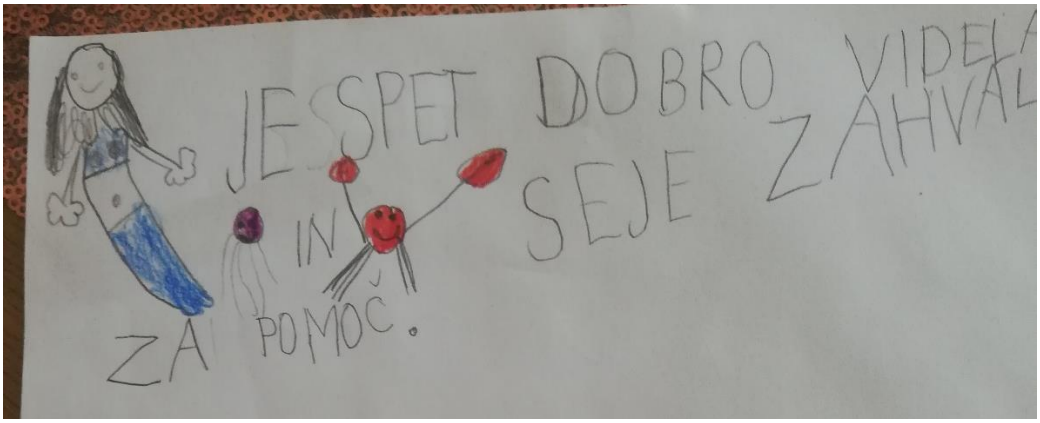

Brina Zabukovec, 1. b

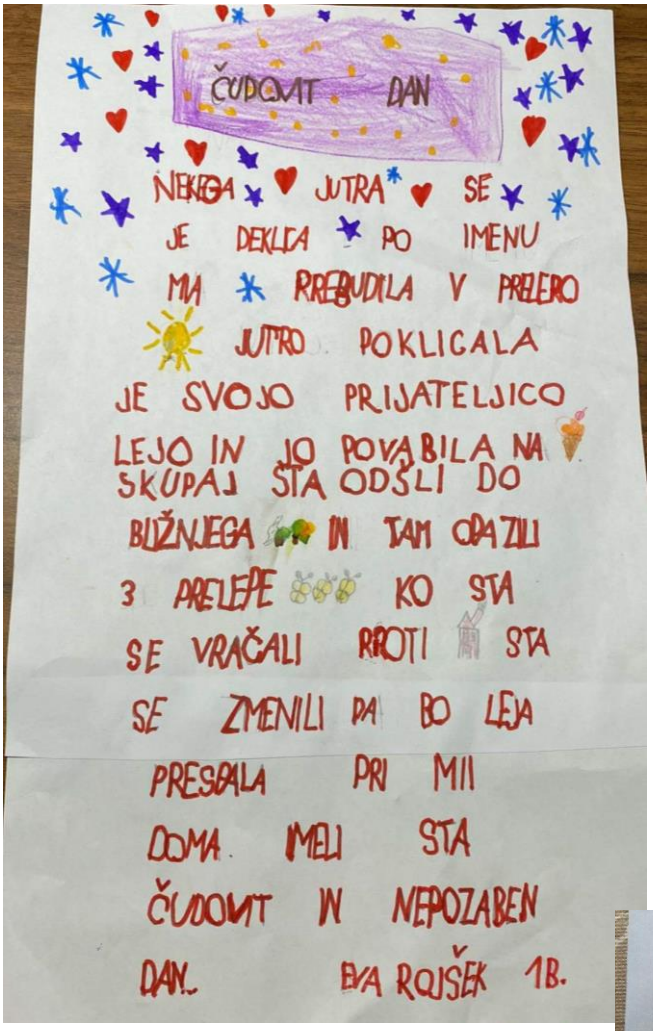

Eva Rojšek, 1. b

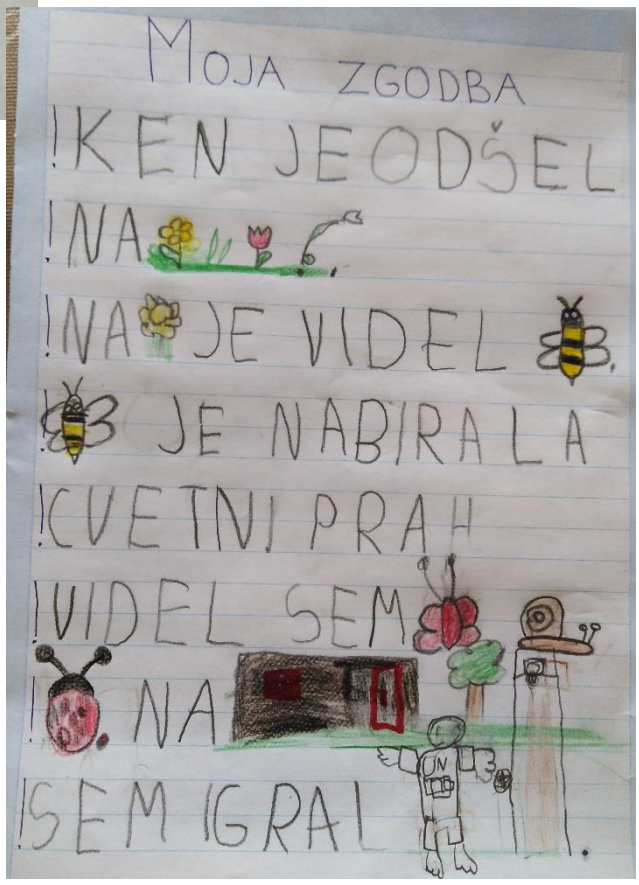

Ken Kenjar, 1. b

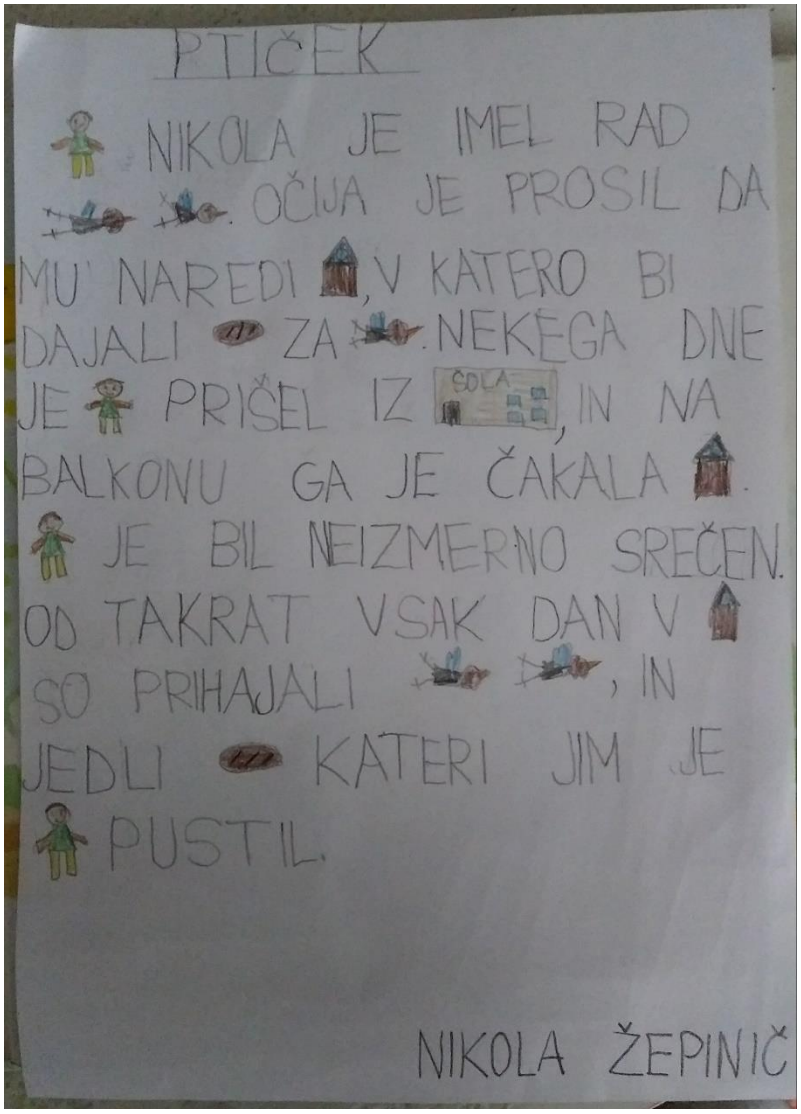

Nikola Žepinič, 1. b

Ajdin Mizić, 1. b

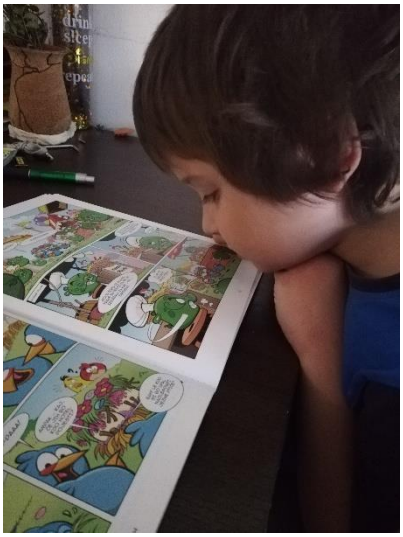

Anže Moravec, 1. b

Antea Bobik, 1. b

Brina Zabukovec, 1. b

Tijana Đuranović, 1. b

Antea Bobik, 1. b

Nina Vidović, 1. b

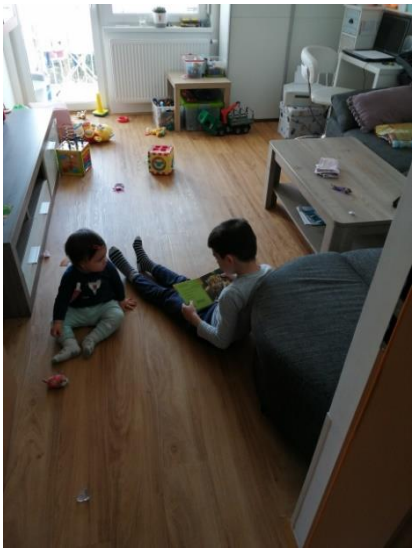

David Miljanovič, 1. b

Eva Rojšek, 1. b

Ken Kenjar, 1. b

Nikolaj Mešić Đukić, 1. b

Viktorija Vujanović, 1. b

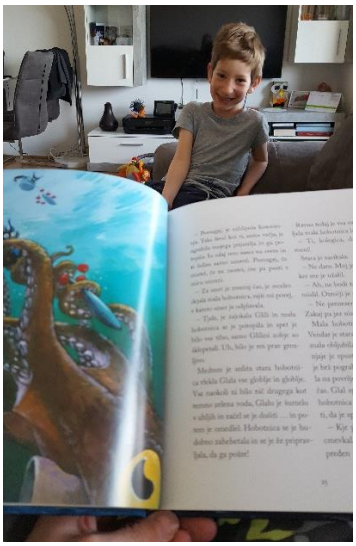

Žan Gostinčar, 1. c

ZLATOLASKA

V kraljestvu se rodi punčka z zlatimi lasmi. Njeni zlati lasje imajo čudežno moč, za katero ve tudi čarovnica. Nekega dne čarovnica ukrade princeso. Kralj in kraljica vsako leto v spomin na princeskin rojstni dan prižgeta lampijone, v upanju, da bi se princesa vrnila. Zlatolaska živi v stolpu s čarovnico, ki jo vzgaja kot svojo hčer in s čarovnijo las ostaja mlada, zato ne pusti Zlatolaske, da si jih postriže. Svari jo, kako je svet nevaren in zloben ter ji prepoveduje izhode iz stolpa. Zlatolaska raste in si želi videti čudežne luči, ki se prikažejo na nebu samo za njen rojstni dan. Evgen je fant, ki dan pred Zlatolaskinim rojstnim dnevom ukrade iz gradu princesino krono in med begom se zateče ravno v stolp. Zlatolaska mu skrije krono in ga v zameno, da jo vrne prosi, da jo pelje gledat lampijone. Po mnogih pripetljajih prideta v kraljestvo in zvečer z ladjico odplujeta na kraj, kjer se najlepše vidijo lampijoni. Čarovnica jo spremlja na poti in s svojo zlobo naredi vse, da Zlatolaska spet pride nazaj v stolp razočarana in prepričana, da je svet res krut. Zlatolaska v sobi žalostno premišljuje, kaj vse se je zgodilo in naenkrat se ji misli povežejo, da je ona izgubljena princesa. To ugotovi tudi Evgen in jo pride v stolp rešit. V jezi in prepiru Evgen odreže Zlatolaski lase, ker noče, da se čarovnica okorišča čarobne moči in čarovnica se takrat spremeni v prah. Evgen odpelje Zlatolasko v kraljestvo k pravim staršem. Kralj in kraljica za vrnitev svoje hčerke priredita slavje za celo kraljestvo. Zlatolaska in Evgen se poročita in vsi so srečni.

Brina Zabukovec, 1.c

Ajla Ramić, 1. c

Brina Zabukovec, 1. c

Brina Zabukovec, 1. c

Brina Zabukovec, 1. c

Brina Zabukovec, 1. c

RIBIČ ŽAN

Vsako poletje, ko je deček Žan hodil z mamico in očijem na morje, je vedno lovil ribe. Bil je zelo vesel. Vsakič je komaj čakal, da bo šel spet na morje. Ker je oči videl, kako je Žan navdušen nad ribolovom, sta se vpisala v ribiško družino. Naredil je izpit, da bo lahko tudi drugje lovil ribe, saj se leto tako zelo vleče in tako dolgo mora čakati, da gre spet na morje. Žan je vsak dan hodil lovit ribe na bližnji ribnik. Zmeraj je ulovil kakšno majhno ribico, ki jo je seveda spustil nazaj v ribnik. Vendar si je strašno želel uloviti krapa. Vsakič, ko je odšel domov, je bil žalosten, ker ni in ni prijela ta velika, gromozanska riba. Skoraj je že obupal. Bila je sobota, ko so Žan, mami, oči in njegov mali bratec spet odšli k ribniku. Sonce je že zahajalo, ko je mami zavpila: »Žaaaaan, domov gremo.« Žanu to ni bilo všeč: »Mami, samo še enkrat vržem trnek, prosim.« Mamica mu je dovolila. In kar naenkrat se zasliši: «Oči, hitro, pridi mi pomagat, riba vleče. Oči je pritekel Žanu na pomoč. Komaj sta potegnila trnek ven in glej, Žan je ulovil največjo ribo. Ulovil je krapa. Začel je skakati od veselja. In končno se mu je izpolnila največja želja. Krapa, največjo ribo, sta z očijem rešila iz trnka in sta ga spustila nazaj v ribnik. Žan je bil srečen in nato so se vsi veseli odpeljali domov.

Žan Gostinčar, 1. c

Žan Gostinčar, 1. c

Liam Anžel Delorenzo, 1. c

Nal Suknaič, 1. c

Tarik Mahić, 1. c

SPODBUJAMO DRUŽINSKO BRANJE – BRALNI NAHRBTNIK V PRVEM RAZREDU

Že več let zapored v prvih razredih poteka projekt »Bralni nahrbtnik«, s katerim poskušamo spodbujati družinsko branje. Po navadi je to nahrbtnik, v katerega učitelji pripravimo slikanice z različnimi zgodbicami in pesmicami ter eno knjigo za starše. Seveda pa zraven ne sme manjkati tudi knjižni junak – plišasta igračka.

Letos smo v 1. a izbrali zelen nahrbtnik, v katerega smo skrili malega tigrčka in bralni zvezek. V zvezek starši ali pa bratci, sestrice, nekateri prvošolci že tudi sami, vpišejo svoje dogodivščine s tigrčkom in svoja doživetja ob branju zgodbic.

Mojca Avbelj

Zbrala sem nekaj vtisov iz bralnega zvezka.

Zapisi Lana Abbada:

Sem radovedni prvošolec Lan in v ponedeljek je bil moj srečen dan.
Bralni nahrbtnik sem prinesel domov in ga ponosno odložil na stol.
Ko sem se z bratom v sobi igral, je nekdo iz nahrbtnika zarenčal.
Pa sem si rekel: »Pogledat grem!« In iz nahrbtnika mi skoči tiger v objem.
Moje plišaste živali so družbo dobile, našo družino so obiskale slikanice in bralne vile.

S tigrom sva v soboto na skiro skočila in v soncu središče Ljubljane prevozila. Povzpela sva se na Ljubljanski grad, kjer zmaj še vedno čuva zaklad. Čez Zmajski in Šuštarski most do Tromostovja naju je po Ljubljani vodila dobra volja.

Doma sem ga potem umil in isti dan z menoj se je učil, da bi pameten postal.

Cel teden smo ob večerih zabavne knjige brali, se ob lepih, prijaznih in navihanih zgodbah nasmejali.

Formula ena je poredno drvela in se v policaja Mataja skoraj zaletela. Nasprotje njeno je Ela Počasnela, ki bi najraje še Brunovih 100 prijateljev imela.

Ko se mi noč strašna in velika zdi, se v mojem srcu lev zbudi. Kakor hrabri mišek glasno zakriči, da v hipu vse strahove prepodi.

In če se slučajno še kak porednež priklati, nanj tiger s preproge preži za vrati.

Vsaka knjiga v nas – ljudeh prižge nove luči, nam daje voljo, odpira nove poti.

Rad imam knjige in večerno družinsko branje, saj to pomeni tudi božanje, pogovarjanje in crkljanje. A najbolj me pobož a in seže do srca, ko me doma stisnejo in mi povejo, da sem za njih res nekaj posebnega!

Družina Abbad

Zapisi Dore Šelek iz 1. a

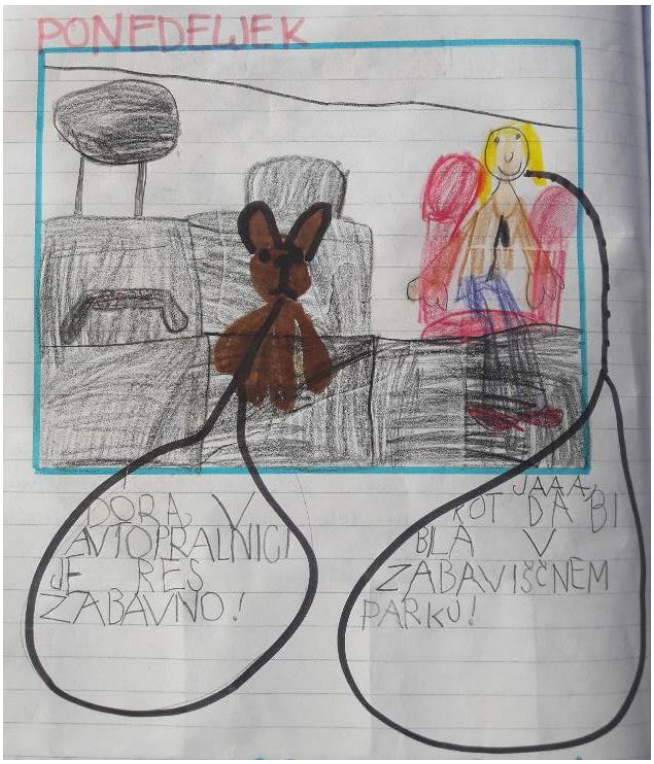

ČETRTEK
V PLESNI DVORANI
DAJMO, DORA!
DOMA SVA. TIGRČEK GREVA SE IGRAT.

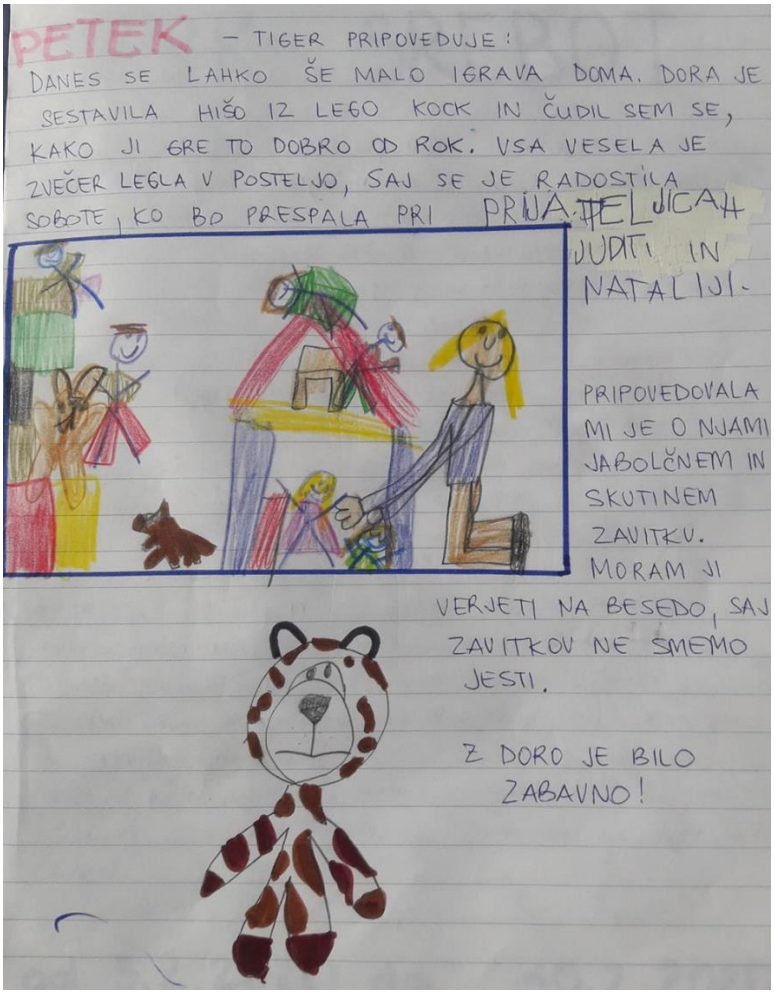
PETEK – TIGER PRIPOVEDUJE:
DANES SE LAHKO ŠE MALO IGRAVA DOMA. DORA JE SESTAVILA HIŠO IZ LEGO KOCK IN ČUDIL SEM SE, KAKO JI GRE TO DOBRO OD ROK. VSA VESELA JE ZVEČER LEGLA V POSTELJO, SAJ SE JE RADOSTILA SOBOTE, KO BO PREŠPALA PRI PRIJATELJICAH JUDITI IN NATALIJI.
PRIPOVEDOVALA MI JE O NJAMI JABOLČNEM IN SKUTINEM ZAVITKU. MORAM JI VERJETI NA BESEDO, SAJ ZAVITKOV NE SMEMO JESTI.
Z DORO JE BILO ZABAVNO!

Zapisi Zoje Kalšek:

Družina Kalšek – pri zapisu in branju zgodbic za Zojo je pomagala sestrica Eva. Pohvaljena za trud in delo, hvala Eva.

6. januar je krščanski praznik Svetih treh kraljev in moj srečen dan, saj sem končno dočakala bralni nahrbtnik. Ko so prišli domov starši in sestrica Eva, sem z veseljem pokazala zelen nahrbtnik s slikanicami in plišastim čuvajem gepardom, ki sem ga poimenovala »tigerček«.

Prva slikanica, ki sem si jo izbrala je Formula 1, v kateri sem spremljala njeno dirkanje. Ponovila sem pravila o varnem prečkanju ceste in spoznala nov znak, Andrejev križ.

Nato sem izbrala slikanico z nasovom Nekaj res posebnega, v kateri sta se razigrana prijatelja zajčka pošalila na račun prijateljev in jim povedala laži. Naučila sem se, da nesmemo lagati niti za šalo, saj nam potem nihče več ne verjame.

Najljubša knjiga moje sestre Eve ima naslov Snežinke in glavno junakinjo Evo. Všeč ji je, ker se je poistovetila z glavno junakinjo. Tudi moja sestrica ima veliko srce, polno dobrote in sočutja, zato jo imam zelo rada. V slikanici je omenjeno moje ime, ki predstavlja pogumno sošolko in tudi sama se imam za pogumno, a si želim tudi drugih lastnosti, kot na primer, da bi lepše risala in da bi bila hitra kot blisk (tudi mami si slednjega želi). Mamici je všeč misel: »Vsaka drugačna. Vsaka tako posebna.« Uči me, da je najlepše to, da smo različni in se kljub različnosti družimo in medsebojno razumemo.

Od večera, ko mi je mamica prebrala slikanico Tigrova preproga, sem vsako noč s seboj v posteljo vzela tudi obiskovalca Tigerčka, da me je vso dolgo noč čuval, kot je tigrova preproga čuvala Radžovo družino.

Zgodba o Eli Počasneli je ogledalo današnjega časa, saj tudi mene neprestano priganjajo. Polž je Elo podučil, da je prav vsak v nečem spreten. Opazila sem tudi, da je v slogi moč, kar se je videlo pri gradnji doma ptičev, pajkov in mravelj. Prav tako je v slikanici Nasmejani sneženi mož pomembno sodelovanje in prijateljstvo. Dostikrat so najlepše stvari očem skrite in vse kar potrebujemo je samo velik topel objem.

Vsega lepega je na žalost enkrat konec. Tako kot se je morala Anika posloviti od svojega račka Srečkota, se bom tudi jaz morala posloviti od plišastega Tigerčka, ki me je v tem tednu čuval

vsako noč in mi ob večerih delal družbo ob prebiranju slikanic iz zelenega nahrbtnika. Ostali pa bodo spomini in najlepši je bil tisti, ko sva se skupaj sladkala z mini torticami.

Zahvalila bi se svoji sestri Evi in mamici za večerno branje in izdelavo naloge v bralnem zvezku.

Zapisala, fotografirala in prepisala iz bralnega zvezka, Mojca Avbelj

2. RAZREDI

NADALJEVANJE PRAVLJICE O SOVICI JOKICI

Učenci iz 2. a so preko videoposnetka poslušali pravljico o sovici Jokici. Zgodba govori o tem, da se je sovica izgubila v gozdu. Ni in ni našla svoje mamice, zato se je veliko prejokala. Tudi gozdne živali, ki so hodile mimo nje, je niso mogle potolažiti. Na koncu pravljice sovica Jokica najde svojo mamico in se preneha jokati. Učenci so si morali izmisliti in zapisati svoje nadaljevanje zgodbe o tem, kako je sovica Jokica postala pogumna sovica.

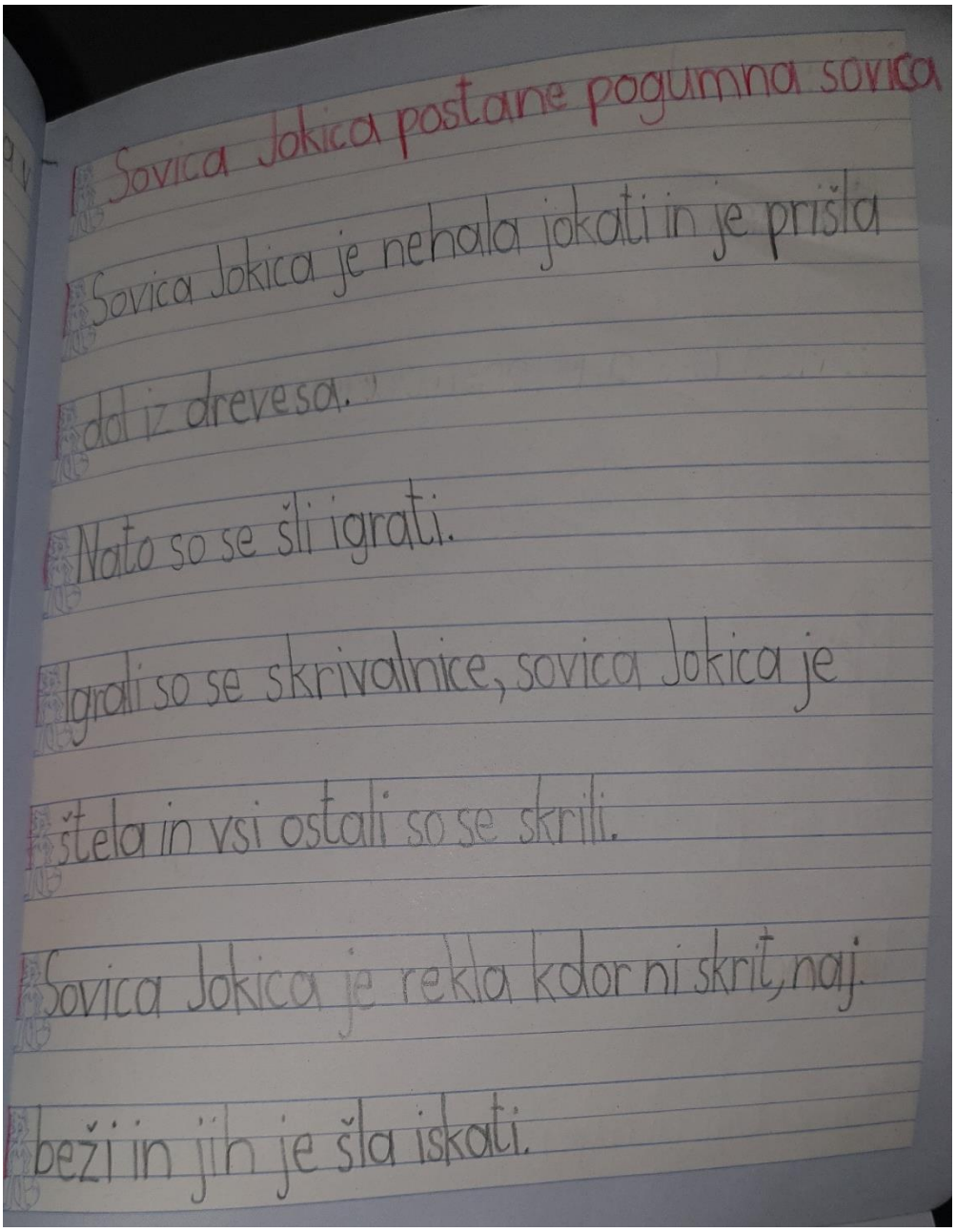
Sovica Jokica postane pogumna sovica

Sovica Jokica je nehala jokati in je prišla

dol iz drevesa.

Nato so se šli igrati.

Igrali so se skrivalnice, sovica Jokica je

štela in vsi ostali so se skrili.

Sovica Jokica je rekla kdor ni skrit, naj

beži in jih je šla iskati.

Julija Kremžar, 2. a

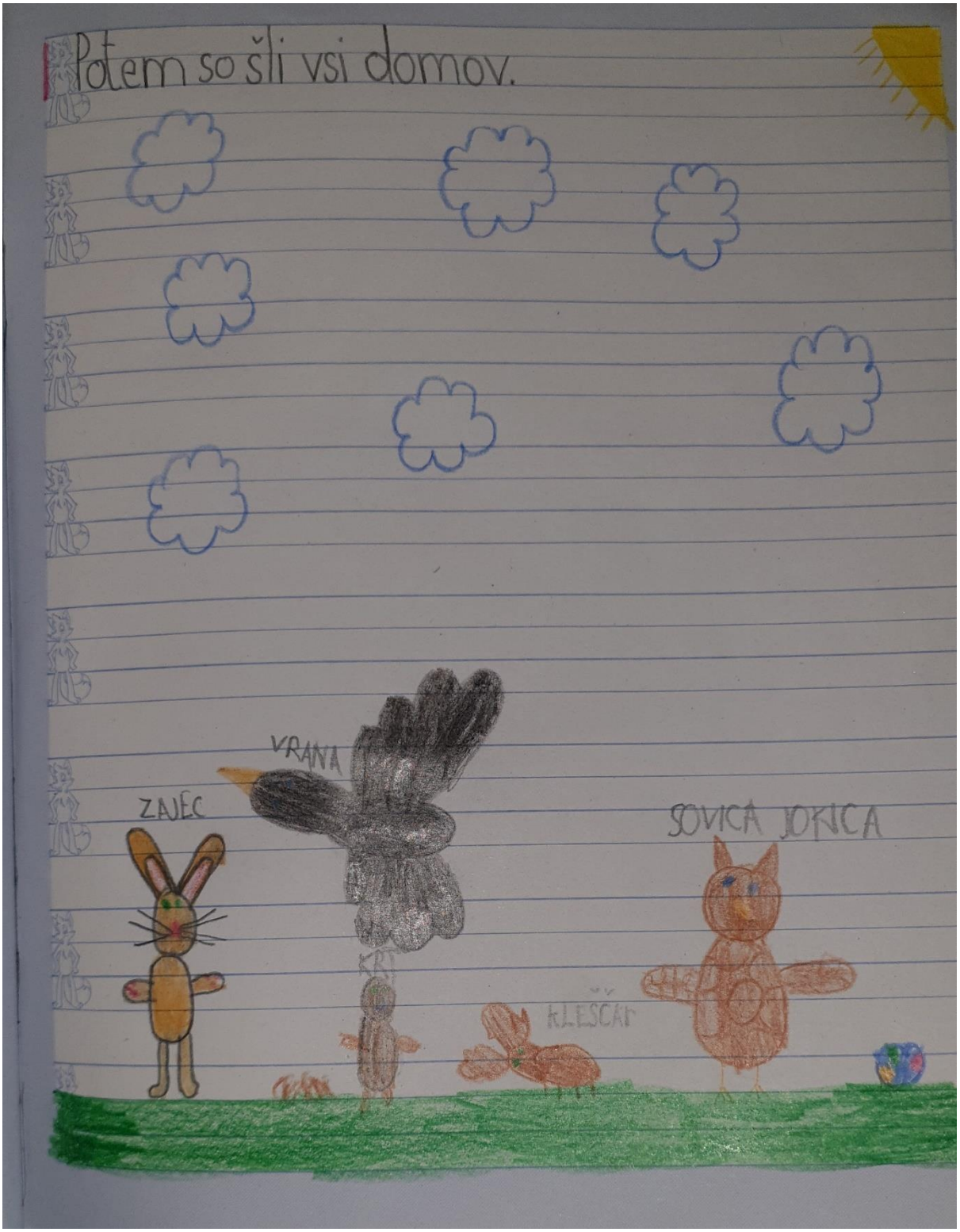

Julija Kremžar, 2. a

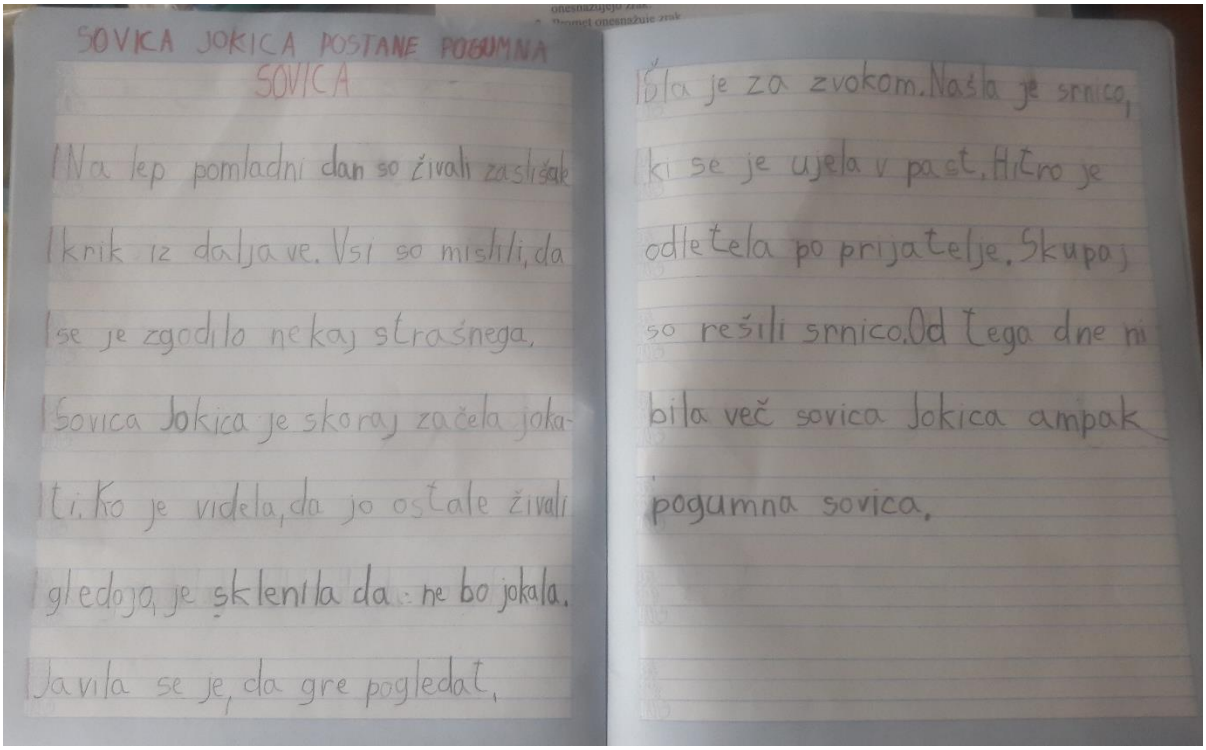

SOVICA JOKICA POSTANE POGUMNA

SOVICA

Na lep pomladni dan so živali zaslišale krik iz daljave. Vsi so mislili, da se je zgodilo nekaj strašnega. Sovica Jokica je skoraj začela jokati. Ko je videla, da jo ostale živali gledajo, je sklenila da ne bo jokala. Javila se je, da gre pogledat.

Šla je za zvokom. Našla je srnico, ki se je ujela v past. Hitro je odletela po prijatelje. Skupaj so rešili srnico. Od tega dne ni bila več sovica Jokica ampak pogumna sovica.

Jaka Zorič, 2. a

Jaka Zorič, 2. a

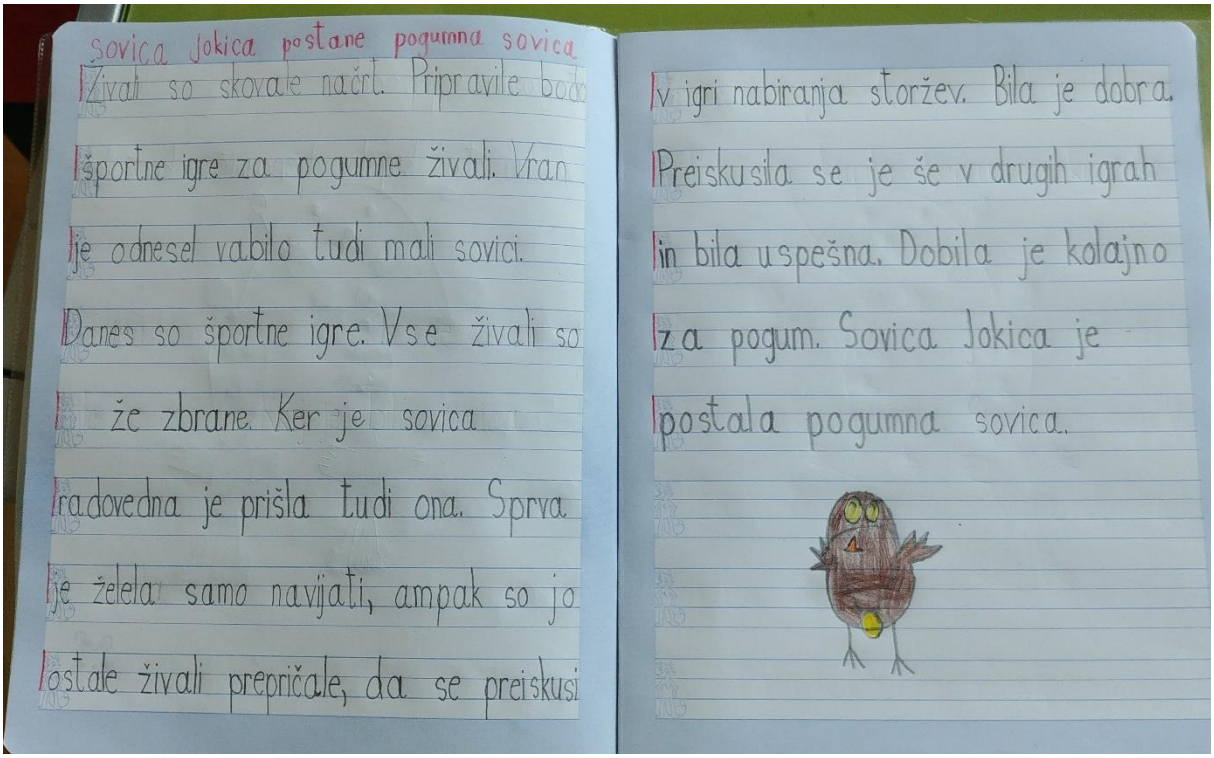

Bert Kerčmar, 2. a

DRAMATIZACIJA SVOJE LASTNE PRAVLJICE

Bert Kerčmar, učenec iz 2. a, si je izmislil svojo lastno pravljico. Izdelal je senčne lutke in pravljico tudi dramatiziral. Njegova dramatizacija pravljice je dostopna na spodnji povezavi:

https://drive.google.com/open?id=16CsBa7wkxdHc8QtcupzPlepSgIntGZV1

NAJ ZASIJE MAVRICA

V času izolacije in socialnega distanciranja otroci in odrasli po celem svetu na okna razstavljajo svoje izdelke mavric. Z mavricami in spodbudnimi napisi na oknih želijo širiti veselje in upanje v teh težkih časih.

Mavrice smo izdelovali tudi drugošolci pri pouku angleščine. Nastali so čudoviti izdelki, ki krasijo okna domov. Nekaj si jih lahko ogledaš spodaj. Lahko pa se odpraviš na lov za mavricami in si jih ogledaš na sprehodu po Polju. Pri tem naj vas spomnimo na ohranjanje varne razdalje do drugih oseb.

Bert Kerčmar, 2.a

Lana Kostadinovska, 2.a

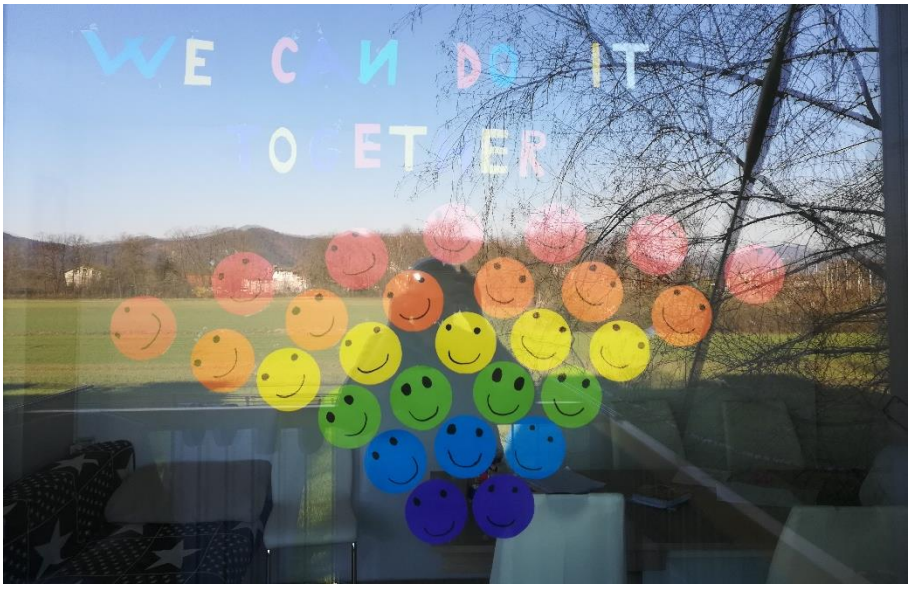

Damjan Leburić, 2.a

Filip Danilović, 2.a

Uroš Knežević, 2.a

Aman Begić, 2.b

Eva Humar, 2.b

DIŠI IZ KUHINJE

V 2.b oddelku smo v času karantene tudi kuhali. Učenci so pripravili okusne obroke, pospravili kuhinjo, nato pa recept zapisali v zvezek. Vsak je nato tudi svoje recept predstavil v jutranjem virtualnem krogu (videokonferenca).

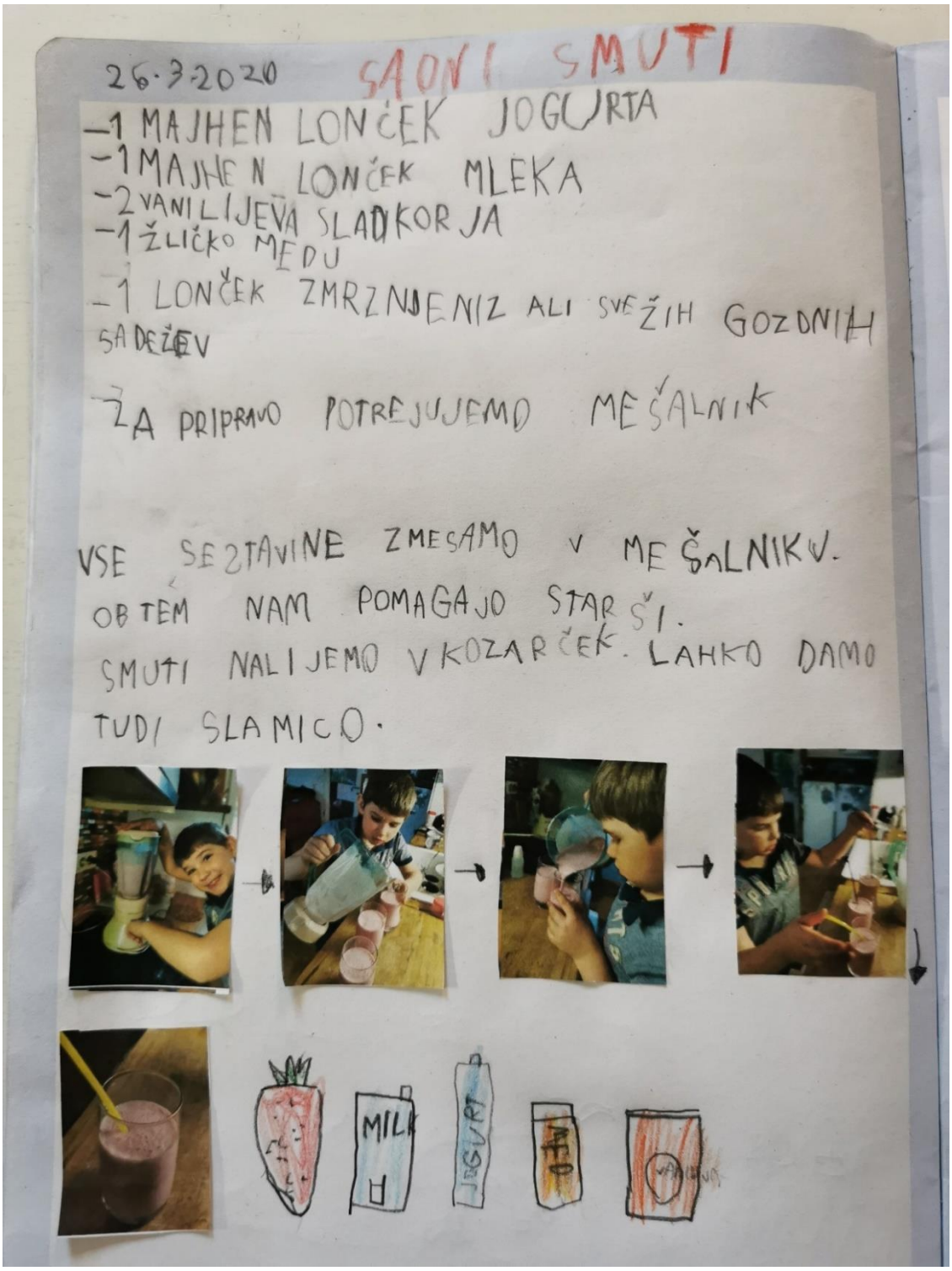

Mak Čehajić, 2.b

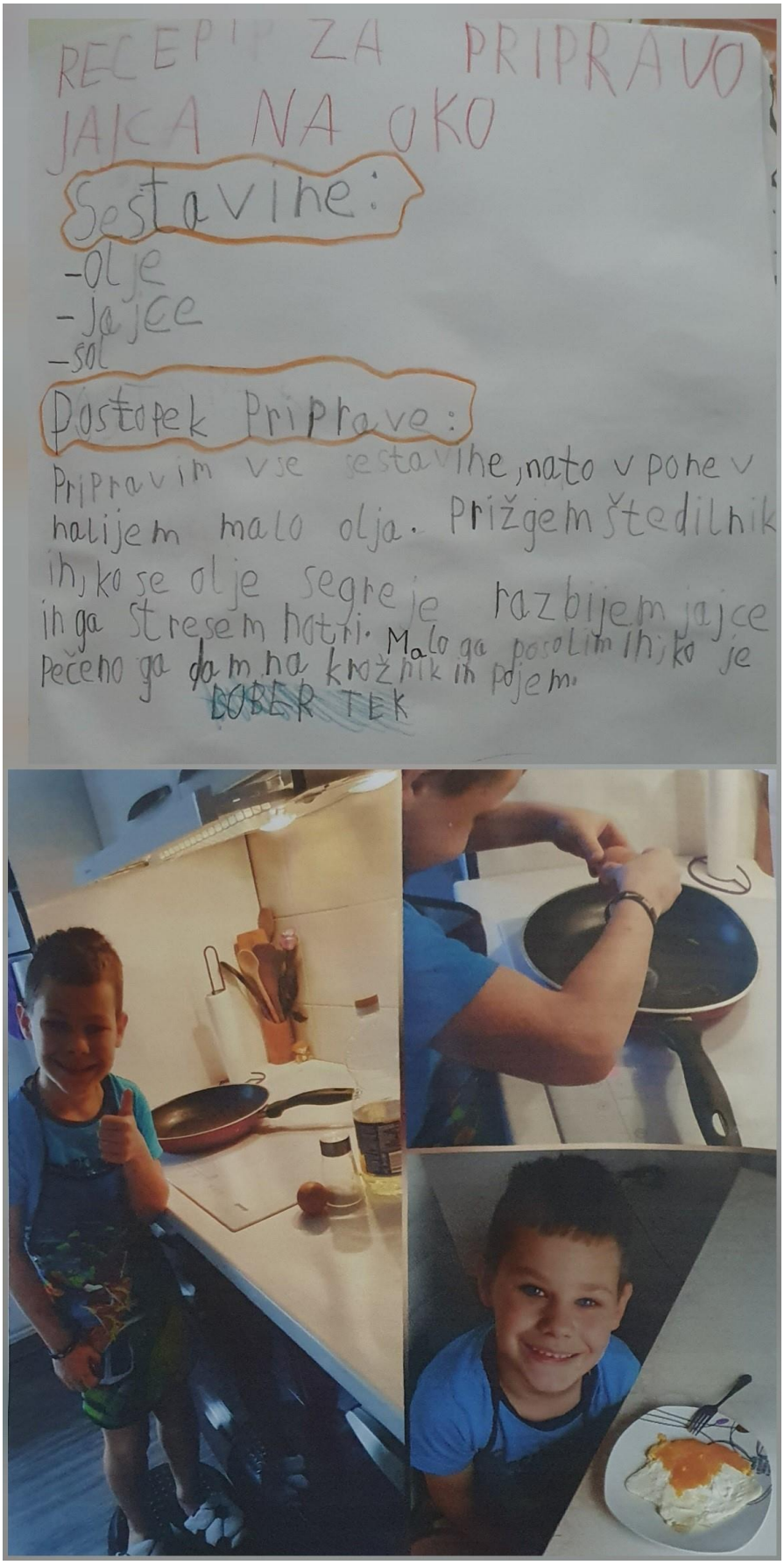

Anel Bašić, 2.b

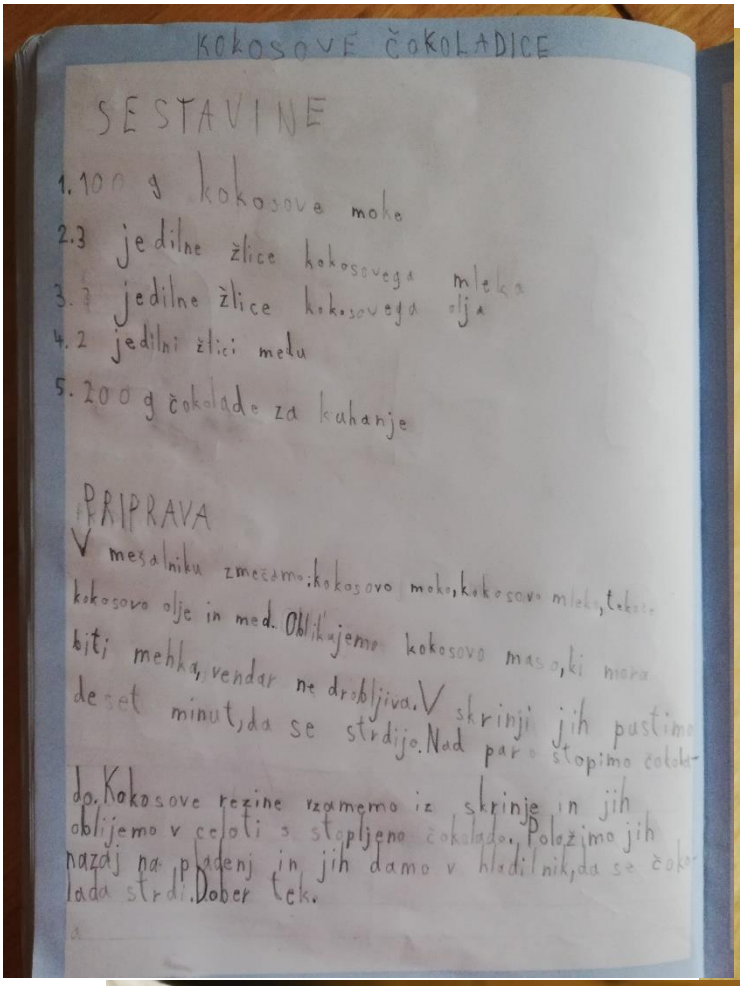

KOKOSOVE ČOKOLADICE

SESTAVINE

1. 100 g kokosove moke
2. 3 jedilne žlice kokosovega mleka
3. 3 jedilne žlice kokosovega olja
4. 2 jedilni žlici medu
5. 200 g čokolade za kuhanje

PRIPRAVA

V mešalniku zmešamo: kokosovo moko, kokosovo mleko, tekoče kokosovo olje in med. Oblikujemo kokosovo maso, ki mora biti mehka, vendar ne drobljiva. V skrinji jih pustimo deset minut, da se strdijo. Nad par stopimo čokolado. Kokosove rezine vzamemo iz skrinje in jih oblijemo v celoti s stopljeno čokolado. Položimo jih nazaj na pladenj in jih damo v hladilnik, da se čokolada strdi. Dober tek.

Lukas Lazarević, 2.b

Študentke specialne in rehabilitacijske pedagogike so pripravile zanimiv ples na priljubljeno pesem Izven okvirja, ki jo poje slovenski glasbenik Nipke. Plesnemu izzivu smo se pridružili tudi nekateri učenci 2. b skupaj z učiteljico Matejo Petan. Pogumni lahko zaplešejo zraven.
Oglejte si posnetek na povezavi:
https://www.youtube.com/watch?v=w7ilXh6GP2U&feature=youtu.be

RADI BI BILI KOT PRAVLJIČNI JUNAKI

Rad bi bil kot Peter Pan. Bil bi najpogumnejši fant v deželi Nije. Z lahkoto bi premagal pirate in kapitana Kljuko. Pri tem bi mi pomagali Izgubljenčki ter Wendy, Miha in Jan. Skupaj z njimi in z Zvončičino pomočjo bi preletel in preiskal celo našo deželo. Oblečen bi bil v listnato obleko in obut v rjave škornje. Ne bi hodil v šolo, ampak bi skrbel za izgubljenčke. Lahko bi tudi zaustavil čas. Tako bi dlje časa počel stvari, ki so mi všeč. Boril bi se z zlobneži dežele Nije.

Jan Škrabič, 2. c

Rada bi bila kot Lilo. Reševala bi najrazličnejše primere sveta. Imela bi tri prijatelje: Aksel, Popi in Dominik. Moj oče bi bil učitelj alpinistov. Bila bi tudi odlična športnica. Bila bi pametna. Moje ime in priimek bi bila Lili Schroll, vzdevek Superglavca, stara bi bila skorajda 14 let. Po horoskopu bi bila rak. Moji konjički bi bili smučanje, rafting, kriminalke, drzne ideje in pogum. Absolutno to ni za strahopetneže, ni za ljudi, ki se ne znajo smejati in so vedno žalostni. Moja najljubša jed bi bila kitajska hrana. Moj poseben znaki bi bili dve pšenični kiti, na kateri bi bila zelo ponosna.

Kala Bernik, 2. c

Rad bi bil kot Coyote Peterson. Rad bi bil pogumen kot on, pusti, da ga vse piči. Rad bi raziskoval živali in potoval po svetu. Zanima me, kako nastane svet. Zakaj se živali zakopljejo? Moje roke so kot lopate. Po travniku iščem črva in ga poskusim. Kobilice so boljše.

Martin Pohole Malis, 2. c

Rada bi bila kot Heidi. Živela bi na planini. Pomagala in vztrajala bi, da bi prijateljica shodila. Oblečena bi bila v rdečo obleko. Imela bi dobro srce in vsem pomagala. Živali bi me imele rade in me ubogale. Imela bi kužka in ptico Čipi. Vsak dan bi prišla na obisk k svoji babici. Vsak dan bi se šla igrat k potoku. Imela bi čredo koz, ki bi jih s prijateljem vsak dan čuvala. Zelo bi bila vesela, da bi živela z dedkom.

Ela Skejić, 2. c

Rad bi bil kot Garfield. On je oranžno-črn maček. Je zelo nagajiv. Rad je pico in lazanjo. Njegov lastnik je njegov prijatelj. Vedno, ko kaj naredi narobe, se dela nedolžnega. Njegov najboljši prijatelj je pes. Ime mu je Odi.

Noah Šmerc, 2. c

Rada bi bila kot Erika. Za prijateljico bi imela Lili. Erika je posebna deklica. S prijateljico Lili vstopita v Drevo prijateljstva. Na drugi strani ju čakajo živalski prijatelji. Razumela bi čarobne živalske prijatelje, kaj govorijo. S skupnimi močmi bi premagali Grizeldo in bogite, ki hočejo uničiti Gozd prijateljstva. Na koncu se vsi prijatelji udeležijo zabave s kolački pri Gobanovi kavarni.

Karmen Bezjak, 2. c

Rad bi bil kot Kapitan Volkec. Bil bi močan, čeprav bi bil majhen. Imel bi veliko piratsko ladjo s topovi in jadri. S svojo veliko ladjo bi plul po vseh morjih in iskal zaklade. Kapitan volkec je zelo prebrisan. Če bi bil kot on, bi se vedno rešil iz vseh težav. Imel bi kar nekaj zvestih prijateljev, ki bi mi vedno stali ob strani. Uganjal bi norčije, bil bi nasmejan in dobre volje. Nihče me ne bi priganjal, da se zjutraj umijem in oblečem in še ne bi mi bilo treba hoditi v šolo.

Benjamin Škulj, 2. c

Rada bi bila kot Pika Nogavička. Bila bi najmočnejša deklica na svetu. Zelo hitro bi rasla in oblečena bi bila kot prava deklica. Čevlje bi imela petkrat večje od mojih nog. Hodila bi v šolo. Vsak dan bi jedla kosmiče. Imela bi svojega konja in ga vsak dan dvigovala. Najraje pa bi se igrala s svojimi prijatelji.

Marija Todorović, 2. c

Rada bi bila kot Garfield, ker bi lahko veliko lenarila. Bila bi zvita in pregnana. Ob vsaki priložnosti malo ponagajam. Toda moj nedolžni obrazek vse reši, tako da mi vse vedno odpustijo. Obožujem lazanjo. Rada se vozim s skirojem, tako kot Garfield z rolko. Tudi jaz imam psa, vendar mu ni ime Odi, ampak Medo. Včasih mu malo ponagajam, vendar sva vseeno prijatelja. Veliko bi potovala, bila bi kraljica sveta.

Tea Mikić Zorčec, 2. c

Rada bi bila kot morska deklica Ariel. Ker bi spoznala veliko morskih živali. Iskala bi čolne, ki so potonili. Reševala bi ljudi, ki ne znajo plavati in jim pomagala. Rada bi imela takšne prijatelje, za katere vem, da me ne bodo izdali. Imela bi lep glas za petje. Varovala bi morje pred čarovnico. Pela bi za svojega očeta, ki me ima rad. Zame bi vse naredil, tudi če bi hotela, kaj boljšega.

Emina Ćenanović, 2. c

Rad bi bil kot junak iz risanke Mirakulus. To je navaden fantek, ki se spremeni v črnega mačka takrat, ko njegova prijateljica potrebuje pomoč. Bil bi v kostumu črnega mačka. Bil bi zelo hiter in pogumen. Premagal bi vse ovire skupaj s prijateljico Pikapolono. Takrat postaja pravi junak. Po vseh dogodivščinah je spet fantek, ki gre v šolo in se druži s svojimi prijatelji. Vsi ga imajo radi.

Ajdin Halilović, 2. C

Rad bi bil kot Pika Nogavička. Pika ima dve različni nogavici in oranžne lase. Ne hodi v šolo. Živi sama in je zelo močna. Lahko dvigne tudi konja. Ne boji se višine. Ko noče spat, sama sebe udari po zadnjici. Ima zelo velike čevlje, tako da ne potrebuje kupovati novih.

Ognjen Mihajlović, 2. c

Rada bi bila kot Aladin. Že od nekdaj si želim, da bi lahko letela. Letela bi na leteči preprogi skupaj z opico po imenu Abu in papagajem Jogo. Imela bi čarobno svetilko, iz katere bi prišel prijazni duh in mi pomagal v težavah. Ostala bi skromna in spoštljiva do drugih. Prav tako bi naredila vse za ljudi, ki jih imam rada.

Sara Duraković, 2. c

Rada bi bila kot Elza. Imela bi kitko in modro obleko. Moj dvorec bi bil modre barve. Imela bi magično moč, s katero bi pozimi ustvarjala sneg in led. Spomladi pa bi ustvarjala rože in zeleno travo.

Ena Malić, 2. c

Rad bi bil kot Garfield, ker bi imel prijatelja Odija in dobrega lastnika Johna. Velikokrat bi jedel lazanjo, lovil miši, gledal televizijo, se crkljal in igral z Johnom. Bil bi oranžne barve in poznal bi mačjo abecedo. Največ časa pa bi preležal na soncu.

Brin Prah, 2. c

Rad bi bil kot Calvin. Imel bi Hobbesa. Najrajši bi jedel palačinke. Lahko bi nahecal mamico. Najrajši bi se igral s Hobbesom. Imel bi sošolko Suzi, sošolca Štefa in še veliko drugih sošolcev. Vedno, ko bi prišel domov, bi me Hobbes prestrašil. Nato bi iz škatle naredila časovni stroj. Lahko pa bi tudi poskusila poleteti s strehe. Zvečer bi naju pod posteljo strašile pošasti.

Žan Zorić, 2. c

Rad bi bil kot Spiderman. Imel bi nadnaravne moči, da bi lahko reševal ljudi. Bil bi zelo gibčen. Z lahkoto bi plezal tudi po steni in stropu. Boril bi se proti vsakemu zlobnežu. V svoje velike mreže bi ujel tudi vsakega komarja, da nas ne bi mogel pikati. Imel bi tudi svojega malega Spiderkužka, ki bi bil vedno ob meni. Jedel bi špagete in sladoled. Igral bi se s prijatelji.

Rok Porenta, 2. c

Rada bi bila kot Garfield. Smešen je. Za vsako poved naredi nekaj napačnega. Ko lastnik odide, Garfield naredi nered. Potem mu je še žal. Velikokrat gleda televizijo. Na skrivaj poje vse piškote. Je posebne vrste maček. Spi zelo smešno. Psu Odiju vedno nagaja. Iz knjige je celo strgal eno stran.

Doria Domitrović, 2. c

Rada bi bila kot Pika Nogavička. Imela bi pegice in opico, po imenu gospod Ficko. Imela bi tudi konja. Moj konj bi bil na verandi. Jaz ne hodim v šolo, ker že vse znam: brati, pisati, računati in še ostale stvari. Imela bi petkrat prevelike čevlje, da jih ne bi vsako leto menjala. Moj oče je mornar. Njegova ladja je zelo velika. Imela bi tudi prijatelja Tomaža in prijateljico Anico. Vsak dan bi me Anica in Tomaž zbudila, preden gresta v šolo. Jaz živim sama v vili Čira čara. Zelo je lepa hiša, v njej je zelo veliko stvari. Pika je radovedna in najmočnejša deklica na svetu. Prav takšna bi bila tudi jaz.

Mia Peulić, 2. c

Rad bi bil kot Superman, ker ima klobuček, ogrinjalo, dolge škorenjce in nožek. Všeč mi je, ker ima mišice in ker leti do vesolja. Rad bi bil super junak, vse bi reševal: živali, izgubljene ženske, otroke. Tudi izgubljene moške. Vse bi rešil. Če bi bil požar, bi samo pihnil in požar bi izginil.

Jan Hudorovec, 2. c

V 2. c
redno beremo,
pišemo zgodbe
in
likovno poustvarjamo
na različne načine …
… tudi na daljavo

Jasmin Ukeinović

Martin Pohole Malis

Doria Domitrović

Sara Duraković

Emina Ćenanović

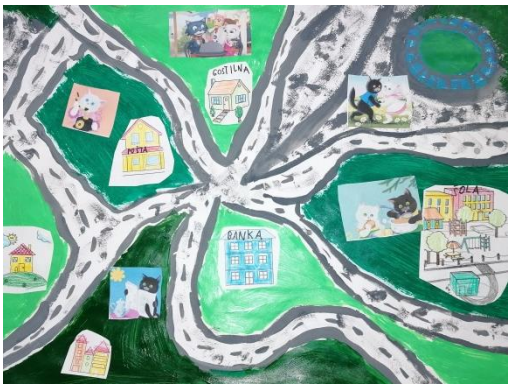

Mia Peulić

Karmen Bezjak

Kala Bernik

Ajdin Halilović

Benjamin Škulj

Brin Prah

Ela Skejić

Ena Malić

Jan Škrabič

Marija Todorović

Žan Zorić

Noah Šmerc

Ognjen Mihajlović

Rok Porenta

3. RAZREDI

PRIŠLA JE JESEN

To pesmico rada pojem s sestrico, ker je zelo lepa in nežna. Včasih jo pojeva pred spanjem. Spomni me na sestrico Nino. Notri je tudi prijazen ježek, ki se pripravlja na ozimnico.

Prišla je jesen, čas za kostanje. Ježek se pripravlja na zimsko spanje. Pospravlja brlog, pere zavese, pometa in čisti preprogo. Pripravlja ozimnico, hruške nabira, kuha krompir in marmelade. Pižamo obleče, v klopčič se zvije, s toplo odejo bodice pokrije. Budilko navije preden gre spat, zbudila ga bo, ko pride pomlad.

Ana Vukotić, 3. a

Ana Vukotić, 3. a

RDEČA KAPICA

Nekoč je živela Rdeča kapica. Odšla je in srečala volka. Volk jo je vprašal: »Kam greš, Rdeča kapica?« » Jaz grem k svoji babici, nesem ji pecivo, ker je bolna.« Volk je odhitel hitro k babici, jo pojedel, se oblekel v babičina oblačila in se ulegel v posteljo. Potem je prišla Rdeča kapica. Zagledala je volka. Objokana je vprašala, kje je njena babica. Volk je povedal, da jo je pojedel, ker je bil lačen. Rdeča kapica je odhitela po lovca. Lovec je prišel, razrezal volku trebuh, dal babico ven in zašil volku trebuh. Babica in Rdeča kapica sta ostali zdravi.

Anabela Mikić, 3. a

KAJ ŽELIM POSTATI….

Zelo rad imam tehniko, zato želim kot odrasel postati informatik. Želim ustvarjati nove programe in nove igrice. To me zelo zanima. Želim nekaj narediti, da bi s tem lahko spremenil svet na bolje.

Nermin Behrić, 3. a

RDEČA KAPICA

Nekoč je živela Rdeča kapica. Nekega dne je prišla babica k Rdeči kapici. Babica ji je sešila rdeč kostim. Rdeča kapica je bila zelo vesela. Naslednji dan sta šli po gozdu. Nabirali sta sveže jagode, maline in borovnice. Nato sta šli v trgovino kupit regrat. Vrnili sta se domov. Naredili sta slastno in veliko torto, ki sta jo z užitkom pojedli. Živeli sta srečno do konca svojih dni.

Anastasija Mikić, 3. a

SEDEM PALČKOV

V šoli smo dobili zanimivo nalogo. Pisali naj bi o branju in o svojih najljubših knjižnih junakih. Takoj sem se spomnila, da bi pisala o sedmih palčkih, ker so pogumni in prijazni ljudje. Sneguljčico so rešili življenja pred gotovo smrtjo. Ko so Sneguljčici naredili uslugo, so rekli, da ne potrebujejo nagrade. Rada bi, da bi bili ljudje podobni sedmim palčkom.

Brita Domitrović, 3. a

ALADIN

Moj najljubši pravljični junak je Aladin. Imam ga rad, ker ima letečo preprogo. Z letečo preprogo leti po vsem svetu.

Daris Nuhanović, 3. a

MOŽIČEK DOBROVOLJČEK

Sem možiček, ki živi med dimniki. Ime mi je Dobrovoljček. Rad pomagam ljudem. V starem mestu stojijo velike hiše. Tam živi veliko ljudi, ki opravljajo različna dela. Prišel sem od daleč in rad imam svoje delo. Včasih se tudi spočijem. Rad delam na dimnikih in pomagam otrokom, ki obtičijo na strehah. Rad jem jabolka in spravljam otroke v smeh. Pripovedujem jim pravljice, zato me imajo otroci zelo radi. Pravijo mi, da imam veliko srce.

Ema Dedić, 3. a

DREVO SKRIVNOSTI

Ko sem bil star 6 let, sem hodil v 1. razred. Tam sem spoznal mojega najboljšega prijatelja Lovrota. V šoli sva sedela pod drevesom, a je bilo s tem drevesom nekaj narobe. Z vrha je sijala turkizna svetloba. Zdelo se nama je zelo čudno in sva začela plezati, a prvemu ni uspelo, zato sva začela plezati vsak dan. Po desetih tednih nama je končno prvič uspelo. Zagledala sva luknjo, pogledala notri in zagledala laboratorij, takšen kot iz sanj. Skočila sva notri in odločila sva se, da prideva v ponedeljek nazaj. V ponedeljek sva prišla nazaj, preuredila sva jo v skrivno hišico. Delala sva poskuse za naslednje leto.

Potem pa sem se na žalost zbudil.

Zahi Khan, 3.a

UGANKA

Večkrat sem zelene barve.
Imam eno kolo, dve ročici
in lahko vozim veliko stvari.
Kdo sem jaz?
Rešitev: samokolnica

Jaka Rački, 3. a

SPIDERMAN

Moj junak je Spiderman. Je močan, hiter in zelo pogumen. Tudi jaz bi bil Spiderman in bi lovil »LUMPE«.

Enej Levin, 3. a

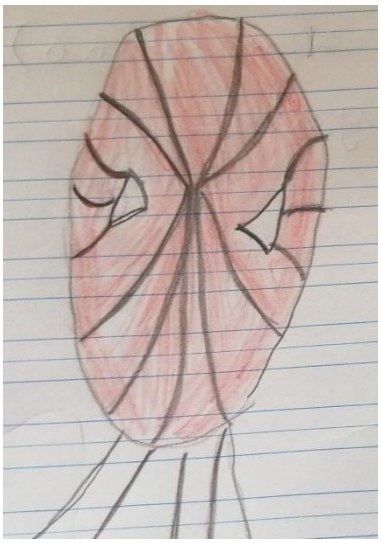

Enej Levin, 3. a

ROBIN HOOD

Zgodba o Robin Hoodu mi je zelo všeč in se je rad spomnim. Robin Hood pomaga revnim in se bori. Skrbi, da se ne poškodujejo.

Moja želja je, da postanem vojak. Ta služba mi je zelo všeč, ker delajo vojaki različne vaje. Rad bi služil državi in slovenskemu narodu. Vojak ima lahko čin vojaka, skrbi za psihofizično pripraljenost in nadzira druge. Vojak pri svojem delu nosi uniformo, uporablja orožje in drugo opremo.

Irman Ljutić, 3. a

Irman Ljutić, 3. a

Aneja Đuzić, 3. a

Anis Žunić, 3. a

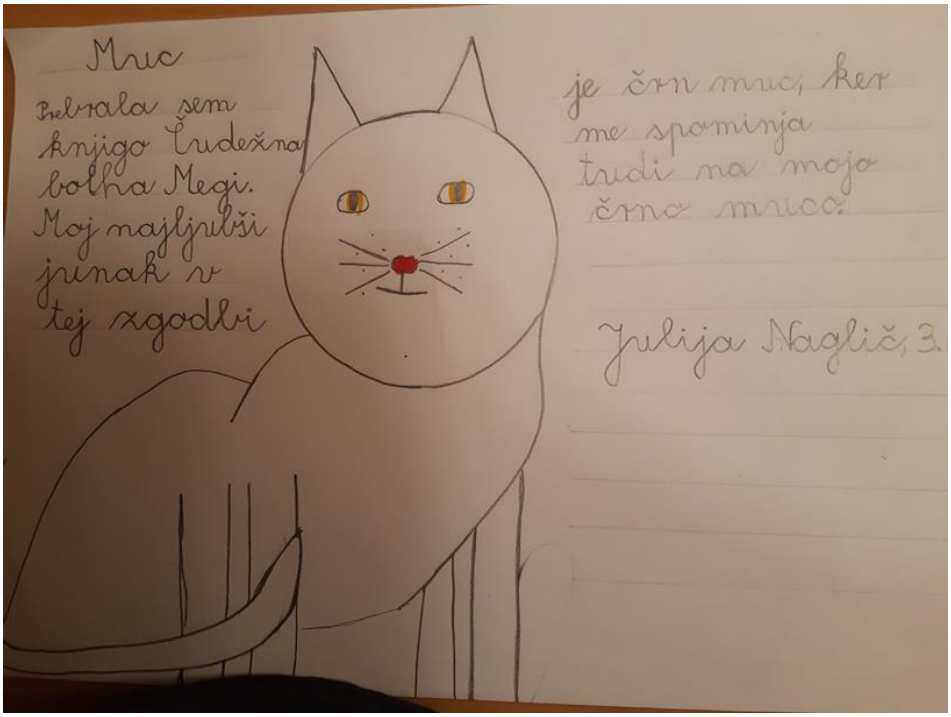

Julija Naglič, 3. a

Ema Dedić, 3. a

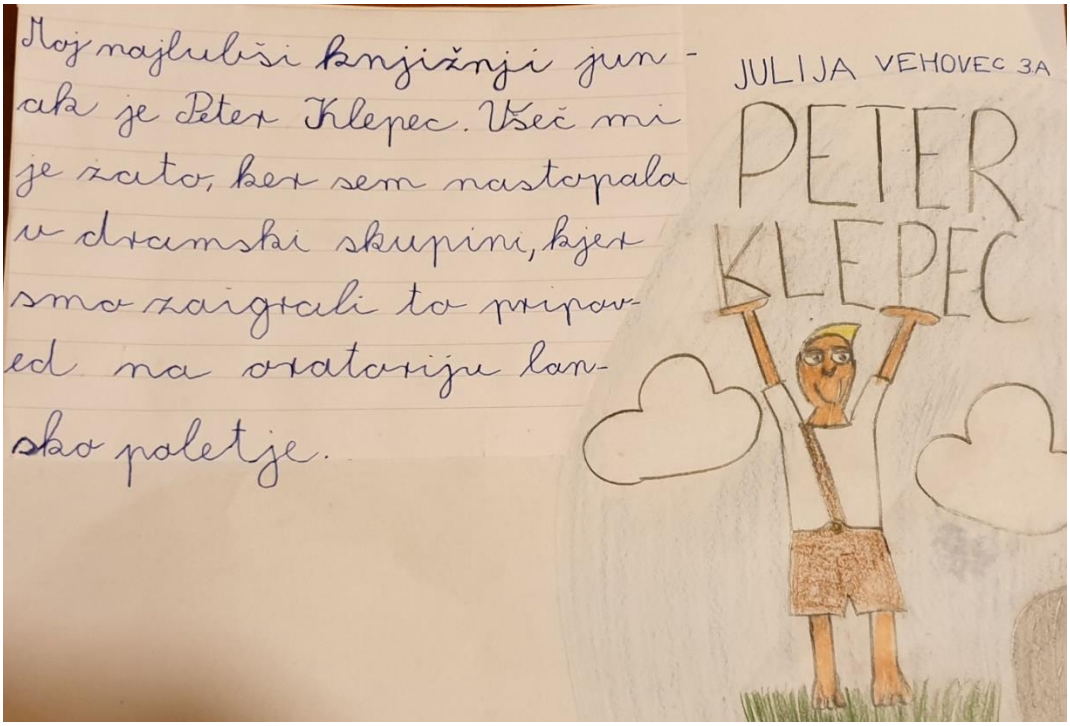

Julija Vehovec, 3. a

Mija Besjedica, 3. a

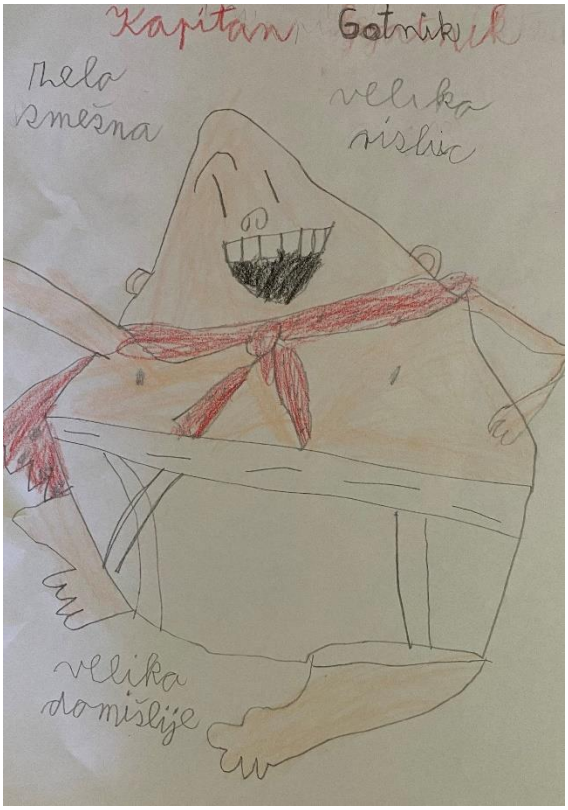

Emil Mehmed Dedić, 3. a

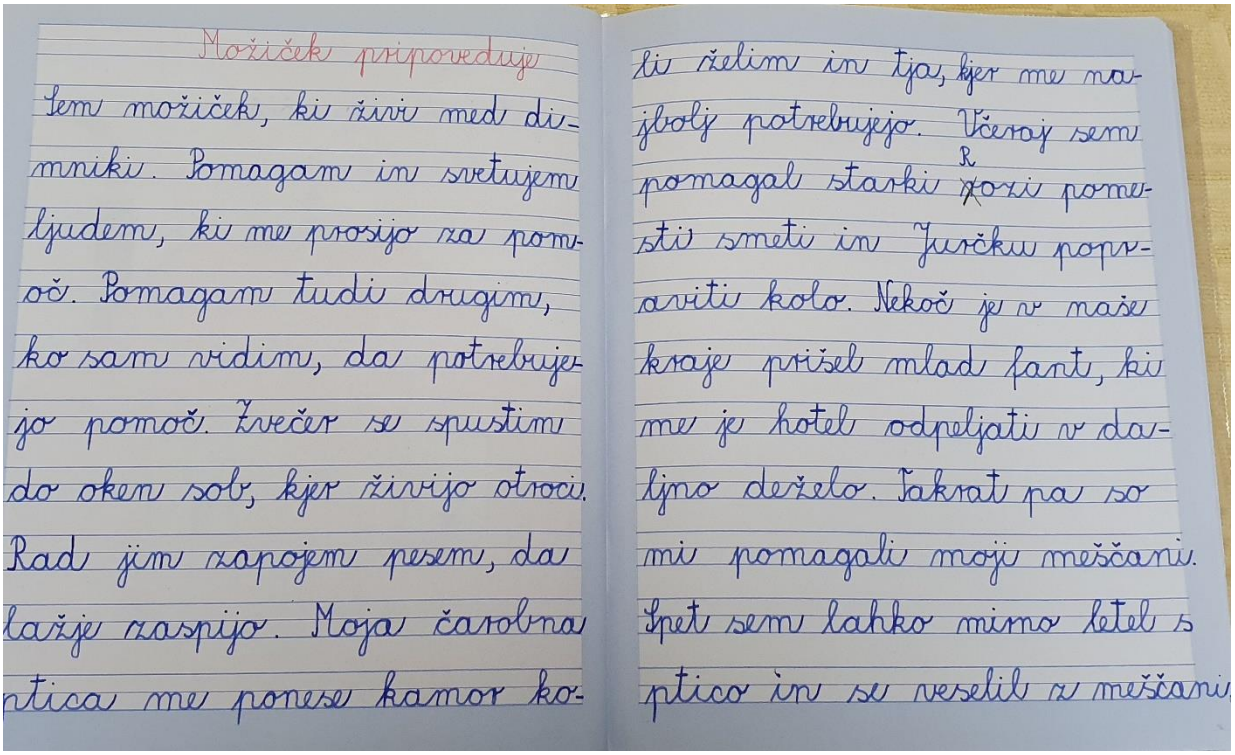

Možiček pripoveduje

Jem možiček, ki živi med dimniki. Pomagam in svetujem ljudem, ki me prosijo za pomoč. Pomagam tudi drugim, ko sam vidim, da potrebujejo pomoč. Zvečer se spustim do oken sob, kjer živijo otroci. Rad jim zapojem pesem, da lažje zaspijo. Moja čarobna ptica me ponese kamor koli želim in tja, kjer me najbolj potrebujejo. Včeraj sem pomagal starki Zorki pomesti smeti in Jurčku popraviti kolo. Nekoč je v naše kraje prišel mlad fant, ki me je hotel odpeljati v daljna dežela. Takrat pa so mi pomagali moji meščani. Spet sem lahko mimo letel s ptico in se veselil z meščani

Mija Besjedica, 3. a

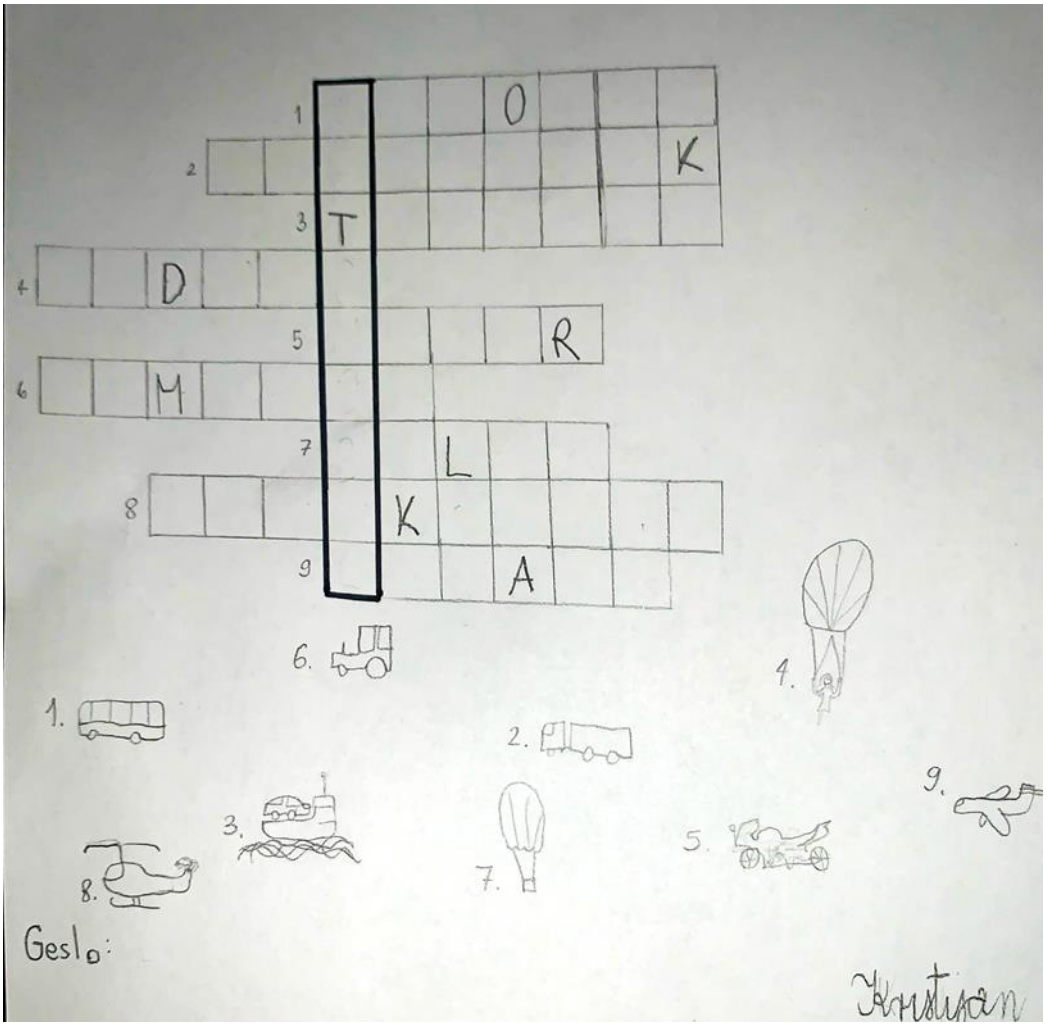

Kristijan Pejčić, 3. a

Nemanja Đorđević, 3. a

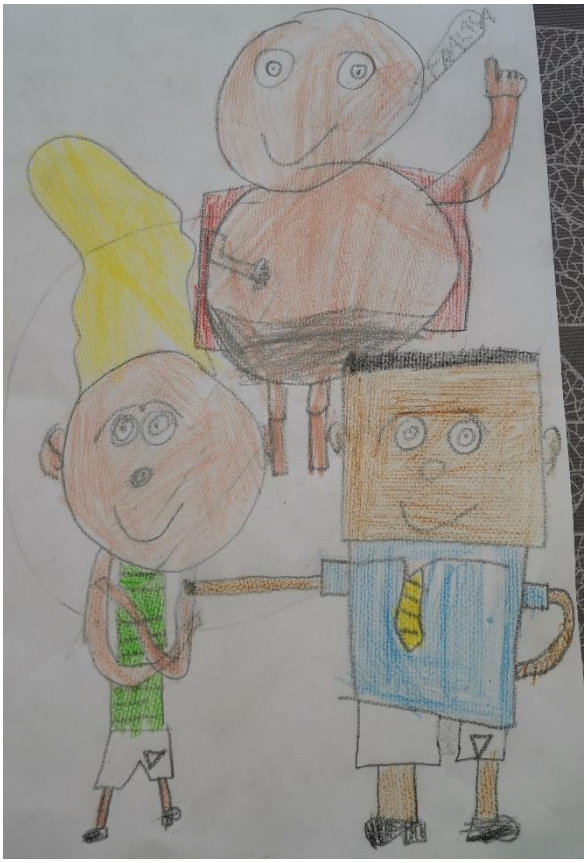

Timi Cvijić, 3.a

KAPITAN GATNIK

Kapitan Gatnik je moj knjižni junak, ker rešuje svet. Rad ga imam, ker je tudi smešen. Nima super moči. Svoje nasprotnike premaga z rokami in nogami. Zelo rad berem Dogodivščine kapitana Gatnika.

Timi Cvijić, 3.a

STRIP

POBEGLI VIRUS
IZ POREDNE
IZ ŠOLSKE KLOPI
AKCIJA
ŠTOSI
AVTORJA LOVRO IN ZAHI
3.A

TO JE SIRENA
SPOZNALA SVA SE NA CESTI
ŽIVJO
IN SVA DELALA POSKUSE
KABUM
ODLETELA STA IZ HIŠE
V LABORATORIJU
HAHAH
SLUZI
KORONAVIRUS

KAKIKA KIKAKI
ČIKAČIH
AČIH
SMRK AČIH
NAREDIVA ZDRAVILA
VSPELO SE
JEJ!
POLJSKA KLINIKA
BOLNIKI ČAKAJO V KOLONI
NIČ VEČ KIHANJA
ZEMLJA
JEJ, JEJ, JEJ, JEJ, JEJ, JEJ, JEJ, JEJ

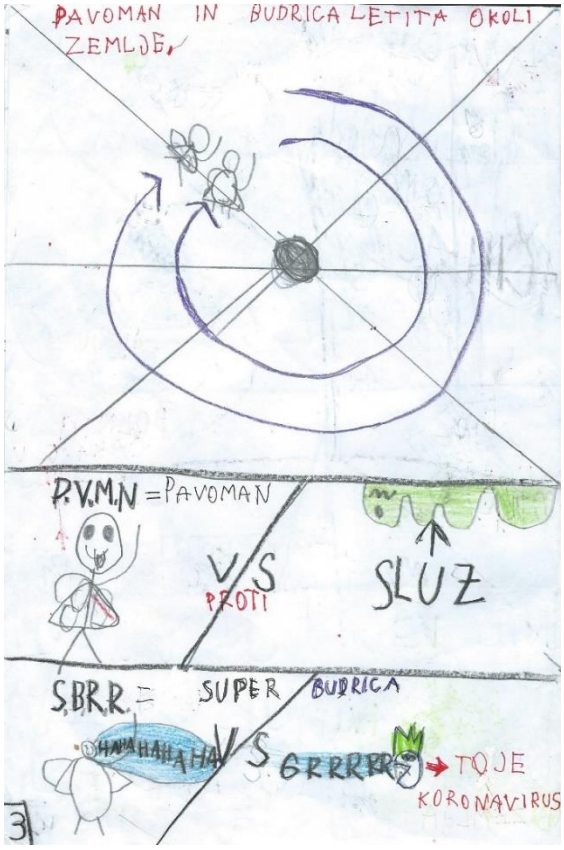
PAVOMAN IN BUDRICA LETITA OKOLI ZEMLJE.
P.V.M.N = PAVOMAN
V/S
PROTI
SLUZ
S.B.R.R. = SUPER BUDRICA
HAHAHAHA
V/S
GRRRRR
TO JE KORONAVIRUS

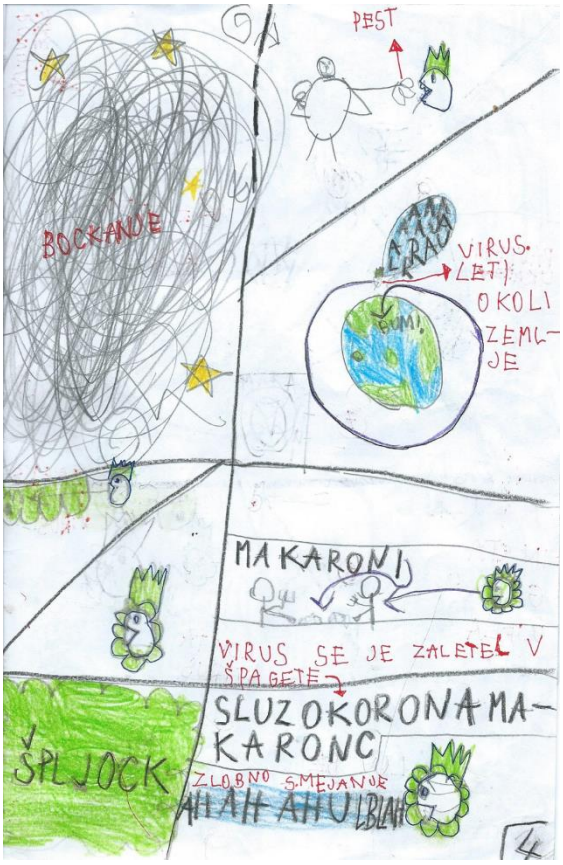

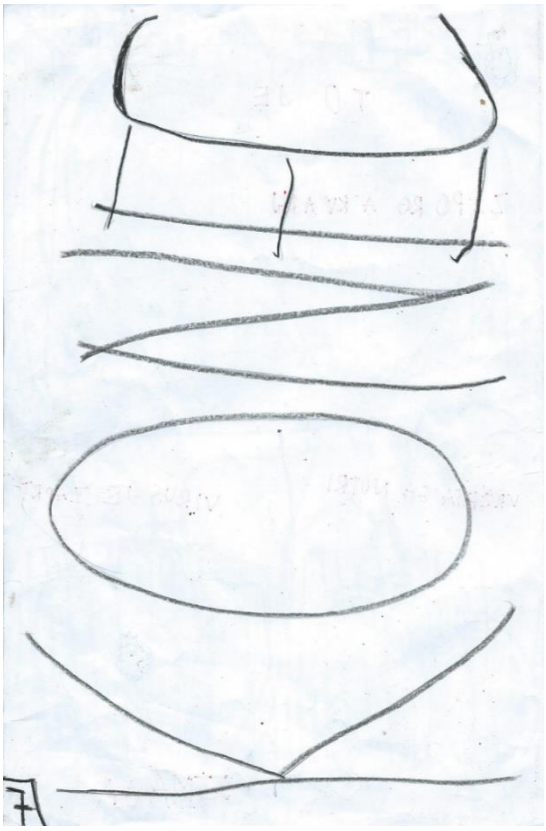

Sestavila: Zahi Khan in Lovro Grobelšek, 3. a

Anže Plevčak, 3. a

KRIŽANKA O KOSOVIRJIH

REŠI!

1. Kje živijo kosovirji?
2. Na čem potujejo kosovirji?
3. Kako je ime kosovirki?
4. Kako je ime kosovirju?
5. Kaj raste na žlici?
6. Kako je ime pisateljici, ki je napisala Kosovirja na leteči žlici?
7. Kako se piše pisateljica, ki je napisala Kosovirja na leteči žlici?
8. Ali ima ta pisateljica celo zbirko pravljic?
9. Kakšne barve so kosovirji?
10. Kakšne barve je kosovirkinj obraz?
11. Kakšne barve je obraz od kosovirja?
12. Kakšne barve so kosovirkina ušesa?
13. Kakšne barve ušes imajo kosovirji?
14. Kakšno dlako imajo kosovirji?
15. So kosovirji majhni ali veliki?
16. So kosovirji zveri ali kopitarji?
17. Ali so kosovirji resnična živa bitja ali pravljična?
18. Kako je naslov eni od zbirk Svetlane Makarovič?
19. V katero smer neba letijo kosovirji?

Geslo križanke:

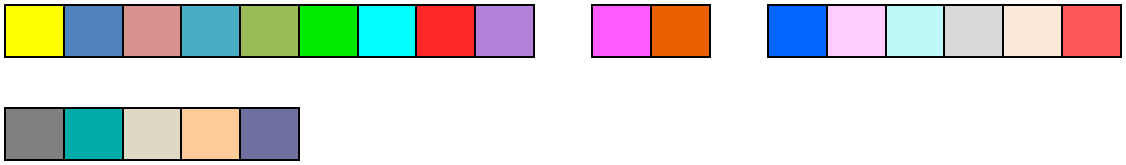

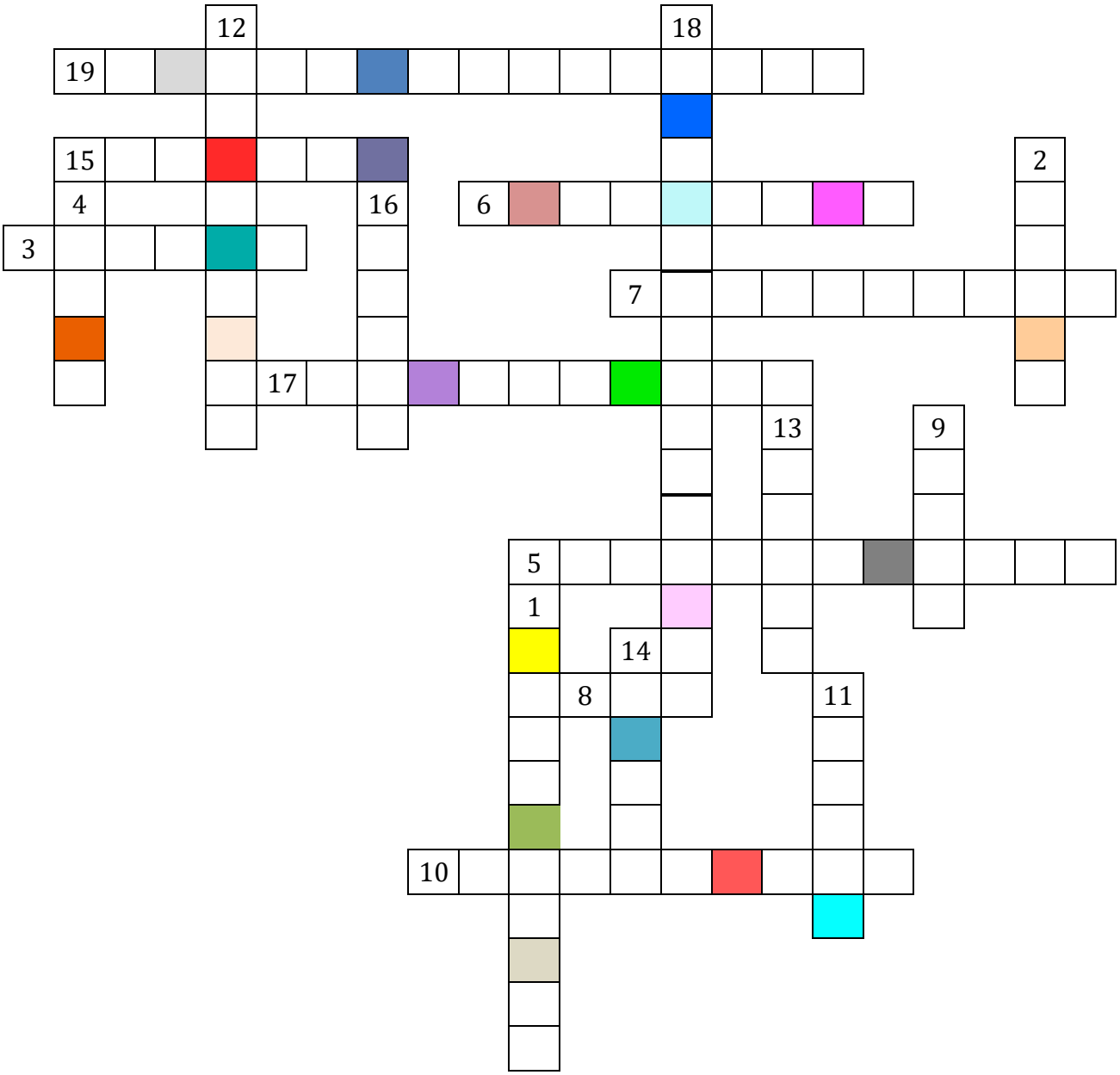
12
18
19
15
2
4
16
6
3
7
17
13
9
5
1
14
8
11
10

Rešitve križanke:

Geslo križanke:

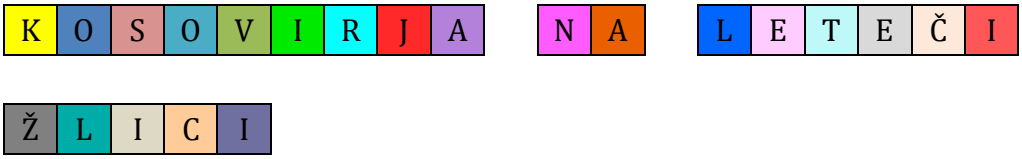

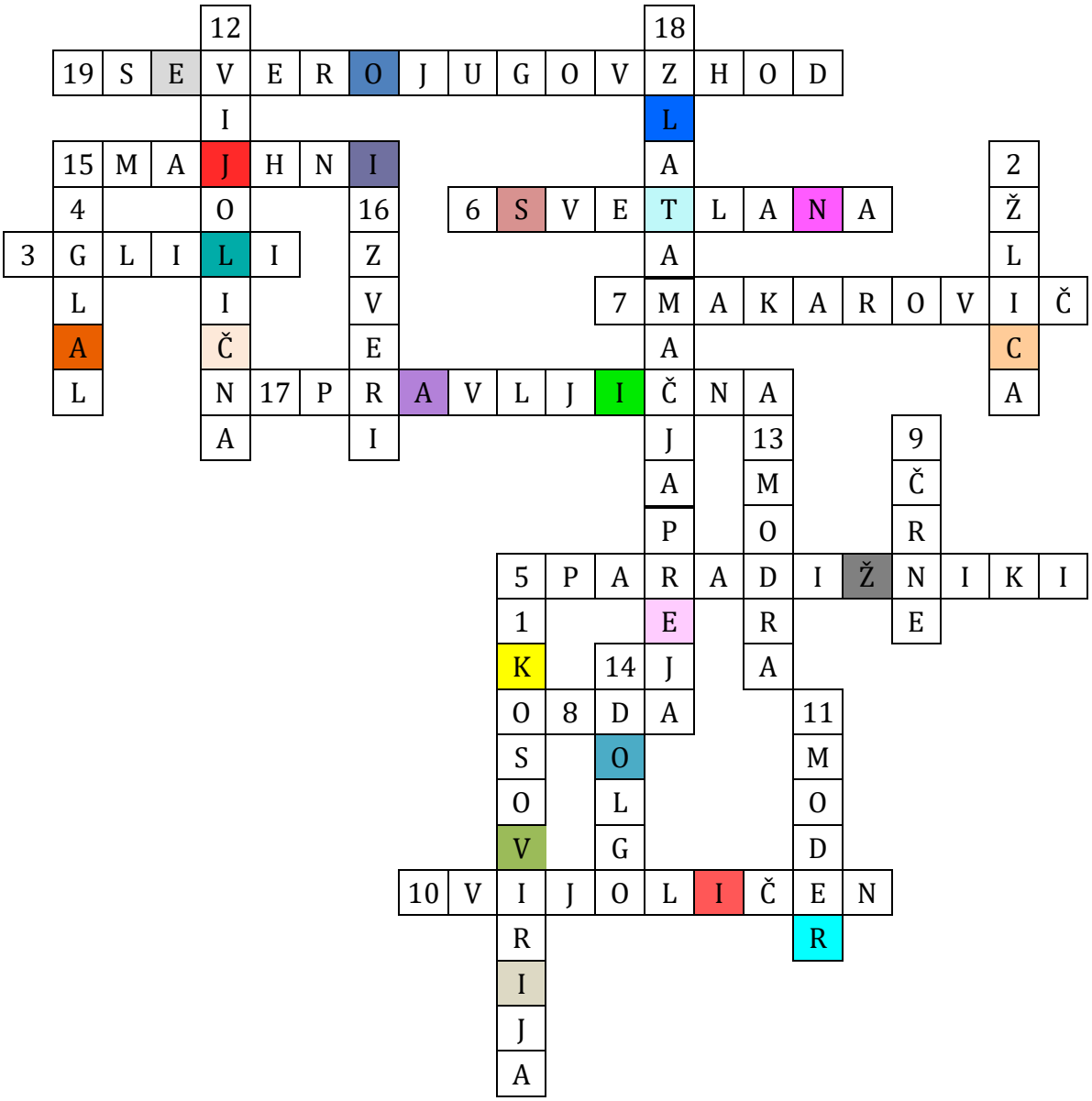

VESELA POMLAD

Pomladno sonce je vzšlo,

podarilo slavčku pesmico.

Lepo pesem je zapel,

gozd je ves ozelenel.

To so slišale sinice,

taščice in veverice.

Na koncert so povabile

gozdne škrate, dobre vile.

Zima sneg nam je odnesla,

pomlad pa zvončkov je natresla.

Narcise in trobentice

rumeno smejejo nam se.

Pomlad res lep je letni čas,

saj sonce toplo greje nas.

Trobentico še v usta dam,

nanjo veselo zaigram.

Luka_Abbad_3b

Luka Abbad, 3. B

Učenci 3. c so si izbrali najljubšega književnega junaka in ga poustvarili na različne načine.

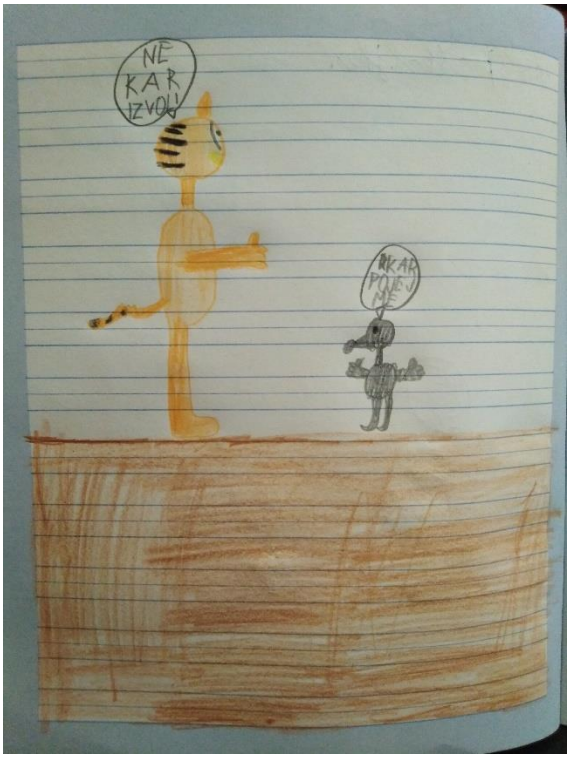

Aleksandar Arsenić, 3. c

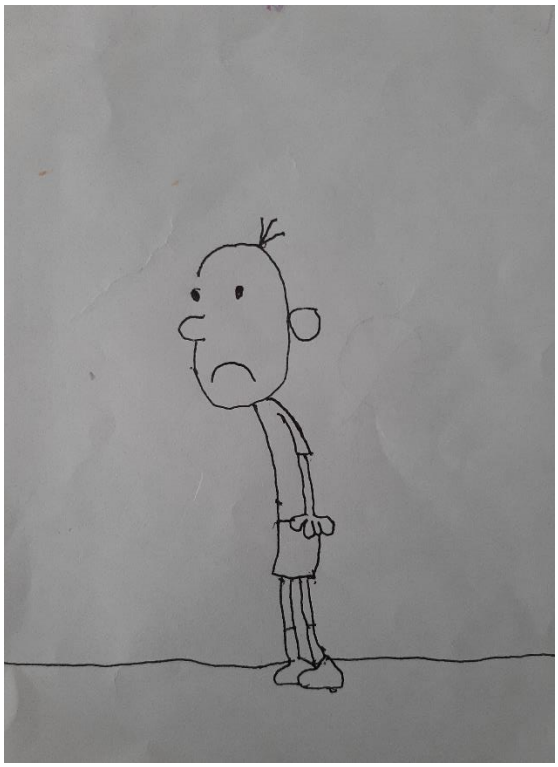

Aleks Erceg, 3. c

Džejlana Turić, 3. c

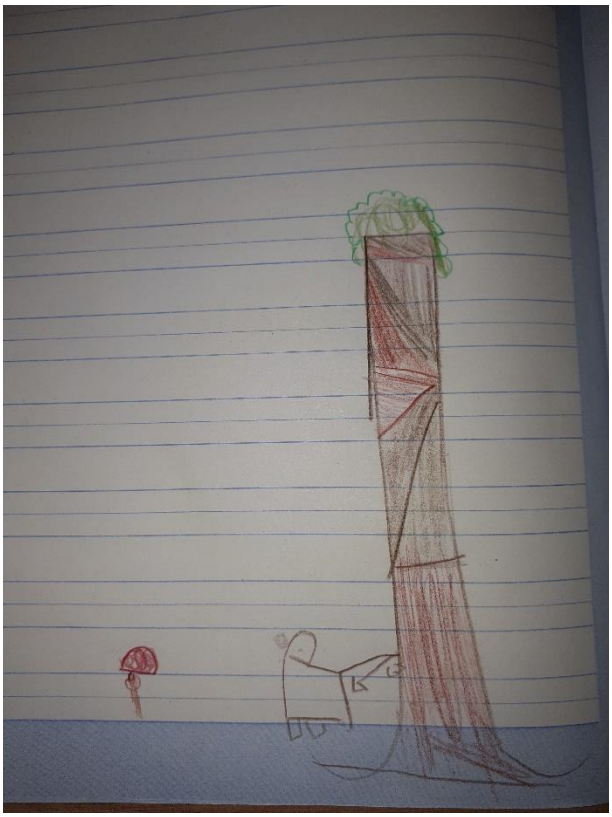

Filip Jež, 3. c

Lejla Ožegović, 3. c

Leonora Kostić, 3. c

Luna Centa, 3. c

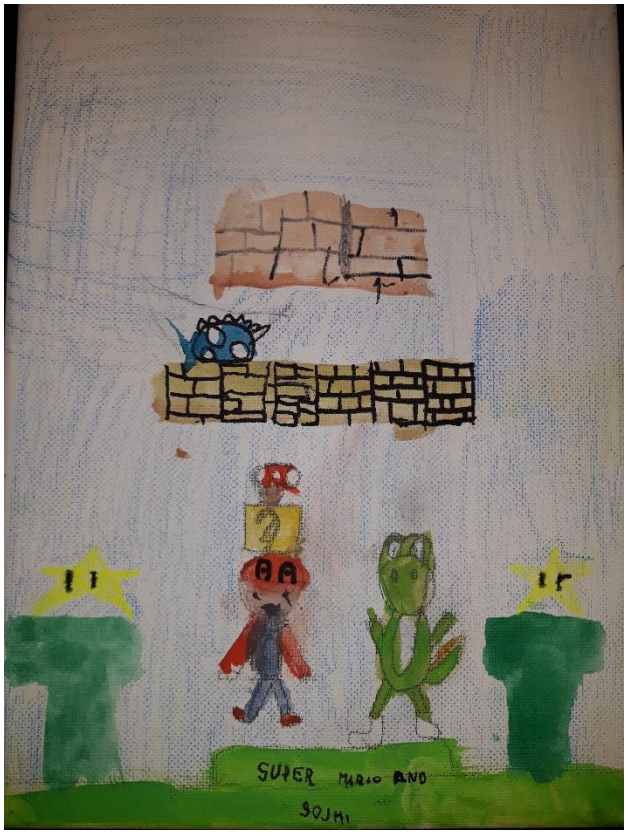

Tian Dimoski, 3. c

Ahmed Nesimović, 3. c

Damjan Medić, 3. c

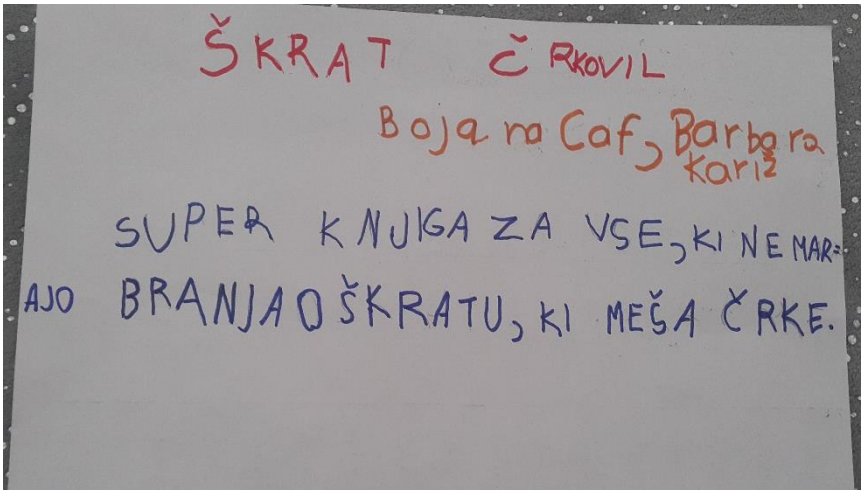

Damjan Medić, 3. c

Mark Jančar, 3. c

Vid Furlan, 3. c

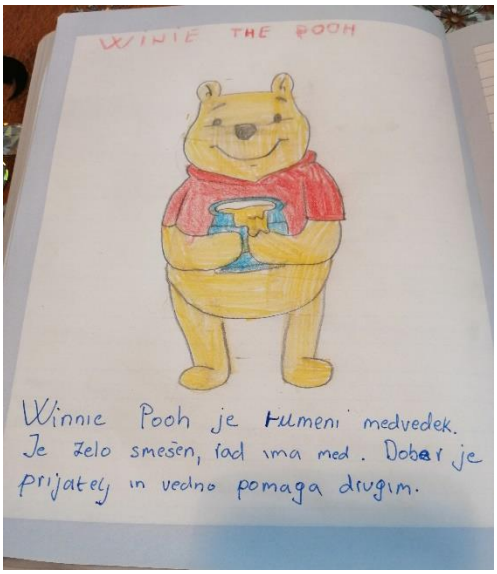

Adin Halilović, 3. c

Bojan Todorović, 3. c

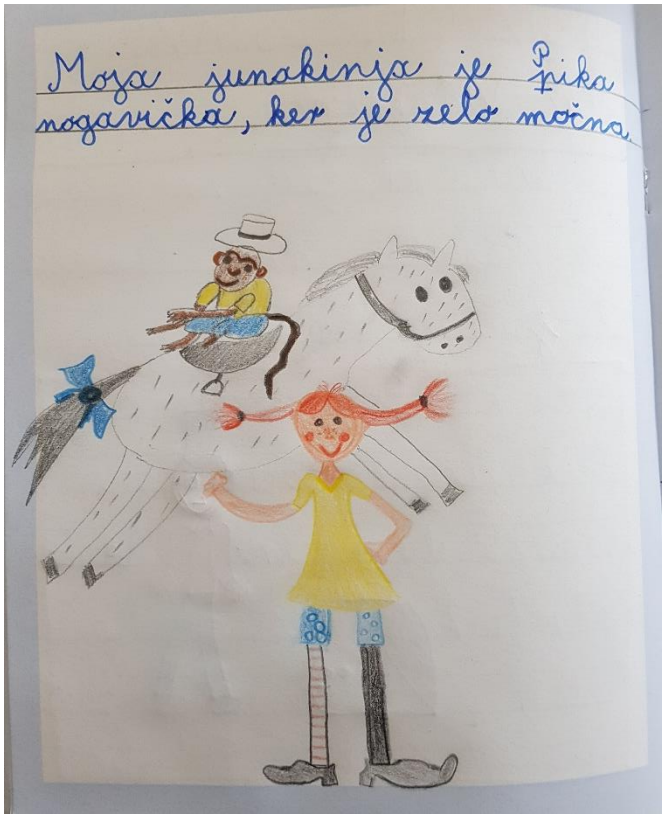

Uma Bajrić, 3. c

4. RAZREDI

MATILDA

Matilda majhno glavico ima,
ampak v njej veliko pameti ima.
Super moči ima,
naredi, kar se da.

Ravnateljico za norca ima,
ker do zraka ji ne da.
Medici življenje polepšala je,
ker s super močjo,
ravnateljico odgnala je.

Medica uslugo vrnila je,
tako da skrbništvo,
nad njo prevzela je.

Benjamin Dizdarević, 4. a

ČRNA OVČKA

Nekega dne je živela črna ovčka, ki je bila ena in edina črna v svoji družini. Zato so se ji vedno smejali. Ni imela prijateljev in prijateljic, ker je bila drugačna od ostalih. Druge so bile bele kakor sneg. Nekega dne se je pastir odločil, da bo črno ovčko prodal sosedu, ki je imel eno hčerkico, ki se je občasno igrala z črno ovčko. Punčka in njen oče sta bila zelo revna, a sta se tolažila, da se lahko s prodajo mleka, volne in ovčjega sira lažje preživljata. Ovčka je imela zelo lepo črno volno, zato sta jo postrigla in na njuno presenečenje volno tudi zelo hitro prodala. A naslednji dan, ko je punčka prišla nahranit ovčko, ji je kar čez noč volna ponovno zrasla. Tako sta vsak dan imela novega kupca za črno volno. Tudi mleka je dajala vsak dan več. Njun zaslužek je bil tako velik, da sta črni ovčki za družbo kupila tudi črnega ovna. Čez nekaj časa so imeli tudi male črne jagenjčke. Tako so vsi skupaj živeli srečni in zadovoljni s tistim kar imajo in z veliko ljubezni.

Lamiya Đedović, 4. a

GENERAL GRIVA

V daljni galaksiji ni bilo miru. V imperiju je bil eden pol robot, pol človek. Bil je zelo močan general ter jedi. Ime mu je bilo general Griva. Bil je strašansko velik. Imel je 293 centimetrov in v širino je meril kar 110 centimetrov. Imel je kar štiri roke in v vsaki roki je držal laserski meč. V dveh je imel zelenega in v dveh je imel modrega. General Griva je imel ogromno vojsko, ki mu je vedno služila, čeprav so morali zaradi ukaza korakati naravnost v smrt. Imel je tudi svojo galaktično floto. Seveda je bila njegova ladja največja od vseh. Imenovala se je Excertutortit. Zelo zelo rad je imel vojne in zelo rad se je boril. Še posebno navdušen je bil, kadar je zavzemal nove planete in kadar je zmagal v bitki, so vsi skupaj proslavili. Kadar pa se je čutil ogroženega in je kazalo, da bo bitko izgubil, je raje zbežal, saj ni prenesel poraza v bitki. Potoval je po galaksiji in zavzemal nove planete in ni maral, da ga kdo moti pri delu. Na potovanju skozi galaksijo je prispel tudi na planet Breznik, ki je imel vse polno brezen, tunelov, skrivnih prehodov in še več bunkerjev, ki so bili včasih polni dragocenosti. Odločil se je, da bo planet zavzel.

Izkrcal se je iz svojega Excertutortita in s seboj vzel 100 robotskih vojakov. Na osamljenem predelu so si naredili tabor in naredili načrt za napad prebivalcev. Niti opazil ni, da ga nekdo opazuje. To je bil zaščitnik planeta En-Ban-Nodi. Bil je precej manjši od generala Griva, saj je bil le človek in je meril le 189 centimetrov. Bil je mogočni jedi in je imel velike moči, ki jih je uporabljal le za dobro. Z močjo Sile in modrega meča je bil najboljši bojevnik daleč naokrog. Seveda pa velikokrat pride prav tudi pomoč prijateljev Kinan, Doja, Jin-Gno-Oyu in Bogabogu, ki mu vedno stojijo ob strani. Njegov najboljši prijatelj, s katerim je nerazdružljiv, je Bogabogu, ki je velika 3- metrska zelena zver. Je zelo hiter in zelo spreten. Skupaj s prijatelji so naredili načrt, kako ustaviti generala Grivo pred uničenjem njihovega planeta. Skočili so iz svojih skrivališč in začeli napadati. En-Ban-Nodi se je osredotočil na generala Grivo, ostali pa so se spopadli z robotskimi vojaki, ki pa so zelo bojeviti. Sabljala sta se s svojimi laserskimi meči in videti je bilo že, da bo general Griva zmagal. Naenkrat se je Bogaboguju uspelo rešiti robotskih vojakov in je prišel na pomoč En-Ban-Nodiju. Generala grivo je uspel nekoliko zamotiti in v trenutku šibkosti mu je En-Ban-Nodi odsekal eno roko. General Griva se seveda ni predal in boj se je nadaljeval. Rahlo ga je zmedel in odsekal je mu še drugo roko. General Griva je skočil na letečega lovca in v strahu pred porazom skušal zbežati. En-Ban-Nodi pa je skočil na Bogaboguja in skupaj sta se pognala za njim. En-Ban-Nodi ga je med begom še vedno napadal.

General Griva je mislil, da se mu lahko skrije, če hitro skoči iz letečega lovca, vendar njegov načrt ni uspel. En-Ban-Nodi je skočil za njim in ga hitro spet našel. Boj se je nadaljeval. Po nekaj trenutkih in parih udarcih z meči je general Griva vrgel En-Ban-Nodija ne tla in ko je že mislil, da ga bo končno premagal, je prišel Bogabogu, potegnil pištolo in generala Grivo ustrelil, na najbolj ranljivo mesto, v srce. Tako je general Griva umrl in galaksija je bila varna pred največjim zlobnežem, kar jih je v tistem času obstajalo.

Lan Jurca, 4. a

SPIDERMAN

Super junak,
ki rad bil bi vsak.
Imam super moči,
od jutra do noči.

Oblečen kostum
In dobim pogum.
Rad poletim
In se zavrtim.

Vsak me lahko pokliče,
če v težavah je.
Rad sem super junak,
ker to ne more biti vsak.

Zvečer, ko je vse tiho in mirno,
se odpravim v posteljo.

Dean Zarić Gliha, 4. a

TRIGLAV

Nekoč je živel velikan Triglav. Tako so ga klicali, ker je imel tri glave, na vsaki pa po dve očesi. Ni bil prijazen, ampak zloben velikan. Zgodilo se je, da je pastir Peter pasel svoje ovce na ravnini. Prišel je Triglav in Petru pojedel 16 ovac, Peter pa je pravi čas zbežal. Bežal je in bežal, dokler se ni zaletel v vilo Mojco. Mojca je sedela ob kravi z vijoličnimi lisami - Milki.

Peter ji je pojasnil položaj, Mojca pa je rekla: Peter, spij malo mleka te krave in porodila se ti bo ideja.

Peter je storil tako kot je rekla in zgodilo se je tako. Vsi trije so odšli na kraj zločina, tam pa je bil še vedno Triglav.

Mogočno je zahrumel: »Vi, malčki se boste name spravili!? Ljubi bog, česa vsega ne vidiš na svetu!!! Kmalu si boste želeli, da bi za kaminom ostali in jedli kruh, ki vam ga je pekla mati.«

Peter pa je takoj nazaj odvrnil: »Tvoje besede mi niso srha poslale, ampak željo po materinem kruhu, prav tako za njeno pečjo. Prej pa ne pojdem, dokler te ne pokončam!«

Velikan se ni ustrašil: »No, pa se bojujva, a varuj se, varuj!«

Mojca je Petru pričarala sabljo z ročajem iz lipovega lesa in zamahnil je proti zlemu velikanu. Trudil se je na vso moč, udaril ga je v nožni palec in kazalec, a nič ni pomagalo. Ko je ugotovil, da ne bo šlo, ker je imel velikan obute čevlje, je mesto prepustil Milki, ki ji je Mojca že pričarala skakalnico in na vsak rog po pet žebljičkov. Milka je stekla po skakalnici in priletela naravnost v velikanovo šibko točko - zadnji del kolena.

Velikan se je smejal in smejal, govoril je ves čas: »Ko boste izmučeni, bom pa še vas pokončal!« Ko pa je Milka zadela ob šibko točko, je zarjul od bolečine. Slišalo se je še tri kilometre stran! Približno tako se je slišalo: »AAAAAAAARRRRRRRRRGGGGGGHHHHHTTTTT!!!«

Če še ne veste, strahovite velikane ne bi smelo nič raniti. Ker pa se je imel Triglav za strahovitega velikana, se je od sramu udrl v tla! Mojca pa je nanj hitro priklicala urok za okamenelost.

To zmago so morali proslaviti, in sicer z zabavo. Ko je na tej tri dnevni zabavi zmanjkalo čokolade, je Milka svoje mleko spremenila v čokolado, ki ji danes rečemo Milka.

Pa še to. Če si danes dobro ogledamo goro Triglav, mogoče zagledamo velikanova usta ali oko.

Ema Rutar, 4. a

POČITNICE PRI BABICI

Ko so se začele počitnice, smo se odpravili k babici. Pot je bila dolga in naporna, ampak smo po več urah varno in srečno prispeli. Komaj sem dočakala, da zagledam babico in jo objamem. Moja babica je bila včasih detektivka. Rešila je veliko zapletenih primerov. Med počitnicami mi je vsak dan pripovedovala zanimive zgodbe, ki so se ji v tem času zgodile. Vsak dan mi je povedala novo in še bolj zanimivo zgodbo kot prejšnji dan. Nekega jutra sem se zbudila in se odločila, da tokrat jaz babici povem čudno zgodbo, ki se je zgodila v naši šoli, ki pa jo je obiskovala tudi ona. Povedala sem ji, da so v šoli slišali, kako nekdo zelo pozno, ko je šola že zaklenjena, igra na klavir in sicer v stolpu, na katerem je ura, ki že dolgo ne dela. Ker mi je bilo čudno, da je nihče ne popravi, sem vprašala babico, če ona ve zakaj. Babica me je prestrašeno pogledala in rekla, da v stolp nikakor nikoli ne smem vstopiti. Ker pa je vedela, da sem radovedna in bom hotela raziskati, zakaj ure nihče ne popravi, se je odločila, da mi bo zaupala, kaj se ji je zgodilo, ko je bila stara deset let, kot sem sedaj jaz.

Povedala mi je, da je šla nekega dne v stolp, da bi pogledala, kaj je notri. Ker se ji je prostor zdel strašen, je hotela takoj ven, vendar ni mogla, ker so bila vrata zaklenjena. Prestrašeno je pogledala okoli in videla, da sploh ni tako strašljivo, kot se ji je sprva zdelo. Zato se je odločila, da stolp malo razišče. Našla je veliko zanimivih predmetov. Najbolj jo je pritegnilo, ko je videla, da je nekaj zataknjeno med kazalci ure. Prišla je do kazalcev in videla, da je tam zataknjen zlatnik. Potegnila ga je ven in ura je začela delati. Babica je zlatnik očistila in videla, da na njem nekaj piše. Na zlatniku sta bila napisana ime in priimek njene babice. Odločila se je, da ga bo obdržala in doma vprašala, zakaj in kako se je zlatnik z imenom in priimkom njene babice znašel na stolpu zataknjen med kazalci ure. Ravno v trenutku, ko je pospravila zlatnik, so se odprla vrata stolpa in babica je hitro zbežala ven.

Doma je staršem povedala, kaj se ji je zgodilo, jim pokazala zlatnik in prosila, da ji razložijo, kako se je znašel tam. Starši so začudeno pogledali in ji rekli, da je to družinski zaklad, ki se prenaša iz roda v rod. Zakaj in kako se je znašel na stolpu, pa ji niso želeli povedati. Rekli so le, da je prišel čas, da se zlatnik ponovno vrne v družino in da ga lahko zdaj obdrži ona. Prosili so jo samo, da ga skrbno čuva, in ko bo prišel čas, naj ga podari svojim otrokom. Babica je bila zelo vesela, ker je zlatnik lahko obdržala, hkrati pa tudi žalostna, saj ji niso hoteli povedati, zakaj se je znašel na stolpu. Babica mi je povedala, da nikoli ni mogla raziskati, kaj se je zgodilo z zlatnikom, in da se še vedno sprašuje, kako je tja prišel. Rekla je, da bo to za vedno ostala

skrivnost in zlatnik podarila meni. Tudi ona je mene prosila, naj ga skrbno čuvam, in ko bo prišel čas, naj ga tudi jaz podarim svojim otrokom. Počitnice pri babici so mi vedno zelo všeč. Tokrat pa so bile še posebno zanimive, saj sem izvedela veliko novih stvari in dobila družinski zlatnik. Mogoče bo pa meni uspelo raziskati, kaj se je takrat zgodilo.

Lina Bašić, 4. a

NABRITI MULC

Nabriti mulc poreden je,
potepa po ulici se,
z Nejcem druži se,
in z bratom krega se.

Zaradi močnega snega
zaprejo šole vse,
soseska pa spremeni
v hudo bojišče se.

Različne skupine borijo se med seboj,
z Nejcem trudita se z vso močjo,
a jima nič ne pomaga,
saj noben ne zmaga.

Erik Petković, 4. a

NAPOJ ZA NEVIDNOST

Nekoč je živel deček po imenu Bine. Bil je kar priljubljen otrok. Z nobenim se ni kregal, pogovarjal pa se ni s tistimi, ki so bili nesramni do drugih. Vedno si je želel, da bi bil neviden in da bi lahko nagajal porednim in obdaroval pridne otroke.

Nekega dne si je po dolgem razmisleku in mnogih poskusih sam naredil napoj za nevidnost. Skrival ga je pred starši, saj bi bili zelo hudi, če bi izvedeli za to. Preden so starši zvečer zaspali, ga je popil in šel v dnevno sobo in začel plesati pred televizijo. Ko je videl, da ga oče in mama ne vidita, je ugotovil, da deluje. To noč še ni šel do nobenega otroka. Se je pa odločil, da bo šel naslednji večer. Z napojem je bil dober človek, kot bi bil dedek mraz. Ko je videl v šoli, da je bil kdo prijazen do ostalih sošolcev ali ostalih učencev na šoli, si je vsak večer zbral drugega, ki ga je ponoči obiskal. Na nočno omarico jim je nastavljal bonbone, lizike, čokolade ali kakšne druge sladkarije, ki jih je imela mama doma skrite v omari. In potem je z veseljem naslednji dan poslušal, kako se v šoli pogovarjajo o tem, kdo in zakaj jim daje sladkarije. Nikomur se niti sanjalo ni, da imajo v šoli tako posebnega učenca, ki jih obdaruje vsak večer. Imel pa je tudi temno plat. Bolj zlobno. Za takšne, ki niso spoštovali sošolcev in ostalih učencev. Za takšne, ki so se pretepali in niso upoštevali pravil. Bine si je rekel, da se jim bo maščeval. Ponoči je spil napoj in odšel na njihov dom. Vsakemu je pripravil kakšno drugo past. Nejcu je prevrnil posteljo, medtem, ko je spal. Ko se je zbudil, je bil zelo prestrašen. Binetu pa je bilo to zelo všeč. Zdaj Nejc ni imel takšne moči, kot jo ima v šoli, ko se spravlja na ostale. Mihu je prevrnil nočno omarico. Marjetki, ki je bila zelo nesramna do svojih sošolk, je iz omare pometal vsa oblačila. Škoda, ker je ni mogel videti zjutraj, kako bo pogledala, ko bo vse to videla. Zanimivo je bilo poslušati vse te poredne otroke, ko so se pogovarjali in se spraševali, zakaj se jim to dogaja. Mislili so, da jih obiskujejo Nezemljani. Ko so slišali pridne otroke, da oni dobivajo sladkarije, jim je bilo še bolj čudno. Nejc je le pomislil, da zato, ker se ne obnašajo lepo. In prav je imel. Pa je poskusil biti tri dni prijazen do vseh. Bine je to opazil in mu naslednjo noč odnesel čokolado. Po tej noči ni bil nikoli več slab do drugih. To je povedal tudi ostalim porednim učencem in kar nekaj se jih je odločilo, da bodo postali bolj prijazni. In vsi so dobili sladkarije. Ko je Binetova mama ugotovila, da v hiši nimajo več nobene sladkarije, je ponorela. Bine ji je moral povedati, kaj se dogaja in kam je nosil sladkarije. Obljubil je, da bo vse kupil nazaj, ko bo kaj zaslužil. Mama je šla čez nekaj dni v šolo na roditeljski sestanek. Vsi učitelji so govorili o tem, kako kar naenkrat nimajo več porednih otrok. Da se kar naenkrat vsi razumejo. Učiteljem

ni bilo jasno, kako se je to zgodilo. Binetova mama pa je vedela, ampak te skrivnosti nikoli ni nikomur povedala. Zelo je bila ponosna na svojega sina, saj je naredil zelo dobro delo.

Šla je v trgovino in Binetu kupila sladkarije. Rekla mu je, da je vse to za njega, saj je zelo ponosna na njega. Bine je bil zelo vesel in ponosen, da je naredil tako dobro delo. Napoja potem nikoli več ni uporabil.

Naj Kurić, 4. a

GARFIELD

Oranžen sem mačkon,
rad pojem bonbon.
Mi za loviti ni,
le blazina mi diši.

Ko zagledam miš,
ne zgodi se nič.
Mi Odie pozvoni,
z lazanjo prihiti.

Požrešen sem lenuh,
in velik potepuh.
Pred TV se zbudim,
in zvečer zaspim.

Gal Prah, 4. a

NARUTO

Nekoč se je rodil deček brez imena. Seveda ni bil navaden, bil je čudežen, kot vsi drugi v vasi. Ko je izpolnil tri leta, je začel trenirati borilne veščine. Tam se je naučil obvladovati svoje sposobnosti, to so hoja na vodi, kloniranje samega sebe, ognjena krogla. Takrat je dobil ime NARUTO.

Imel je starejšega brata Kakašija. Naruto se je zgledoval po svojemu bratu Kakašiju. Nekega dne so prišle pošasti čez čarobna vrata. Te pošasti imajo imena. Imenujejo se Senca, Brezsrčni, Podzemni, Štirisrčni in Perfect. Naruto se je zavedal, da vseh ne more pokončati sam, zato je poklical brata ter prijatelja Sasuka. Vsaka pošast je živela v svojem mestu. Senca je živel v pragozdu, Štirisrčna pošast je živela v puščavi, Podzemni pod vodo, Brezsrčni je živel na drugem koncu sveta in Perfect je živel v peklu, iz katerega prihajajo prav vsi. Najprej so se odločili sprehoditi po puščavi. Tam se je Sasuku pomeril s Štirisrčno pošastjo. Posebnosti pri Štirisrčni pošasti so, da ko ga udariš, gre ven iz njega samo prah. Sasuku je, ta čas, ko ga je premagoval, odvijal tkanino in ko je veliko prahu šlo ven iz Štirisrčnega, ga je zavil, da prah ni šel v njega in je začel razpadati. Nato so šli k Senci. Odšli so v Pragozd. Nato se je Senca pojavila nad njimi. Vsi trije so odšli v napad na Senco. Njene sposobnosti so, da ima več rok in več glav in lahko leti. Tam je dobil Kakashi prvo prasko pri očesu. Nato so se vrnili v vas Anbu. Tam so trenirali za naslednje pošasti. Naslednje so odšli k podzemnemu Sasuku, ki je bil vaba, ker je bil najhitrejši. Podzemni je imel sposobnost štirih pošasti. Nosil je plašč, pod plaščem so bile štiri maske. To so bile te pošasti. Sasuku je imel edini tako veliko moč, da jih je samo on lahko ustavil. Zato sta Naruto in Sasuku odšla do podzemnega. Naruto je izstrelil dve ognjeni krogli, Sasuku pa je s svojimi hitrimi udarci premagal podzemnega. Nato so odšli do Brezsrčnega. Ta je bil zelo močan. Njegove sposobnosti so, da če enkrat umre, bo še enkrat oživel, samo ga bo težje premagati in samo enkrat, ko umre, spet oživi potem je mrtev za vedno. Našli so njegov dom. Bil je zastarel in zapuščen. Nato so odšli. Ta čas je Kakashi odkril svojo novo sposobnost. Ta nova moč je bila električna krogla. To moč je uporabil, ko so se borili proti Brezsrčnemu in je Brezsrčni prvič umrl. Nato je oživel in je bil bolj razburjen. Vojska je našla zapuščeno hišo in vstopila. Našla je Brezsrčnega, kar je bila tudi njihova naloga. Začeli so streljati na Brezsrčnega in so ga samo malo poškodovali in zelo razburili, zato je vse vojake pobil. Nato sta Naruto in

Kakaši združila električno in ognjeno kroglo in ubila Brezsrčnega. Odšli so do čarobnih vrat, od koder so prišle pošasti. To je pekel.

Odšli so do Prfecta. Tam je Sasuku tvegal vse svoje sposobnosti, ki jih je imel, da bi premagal Prfecta. Naruto in Kakaši sta naredila dvojno ognjeno kroglo, da bi premagala Prfecta. To jima žal ni uspelo, zato sta združila ognjeno in električno kroglo in sta ga uspela premagati. Ko so premagali Prfecta, so se Susuku vrnile moči. Nato so vsi skupaj odkrili moč in še nekaj. Da so najmočnejši, če držijo skupaj.

Taib Muminović, 4. a

UMAZANI ZMAJ

Enkrat živel dober zmaj,
smrdel je kakor smetljaj,
ni se rad kopal on,
bil je velik kakor slon.

Šel je v kopalnico,
bil je žalosten na mamico,
mami, mami nočem se kopat,
hočem se igrat.

In mama pove, če se ne boš kopal,
boš smrdel in boš korono imel,
nehaj se jokat,
in se že začni kopat.

Sergej Ilić, 4. a

SUPER JUNAK GAL

V Sloveniji je živel deček, ki mu je bilo ime Gal. Hodil je v prvi letnik srednje šole. Star je bil 15 let.

Nekega dne se je sprehajal po gozdu. Kar naenkrat je za grmovjem zagledal vhod v neznano jamo. Šel je v to jamo. Videl je razpršila za grafite. Začel je risati grafite. Ko je končal, je bil ponosen na svoj izdelek. Pomikal se je nazaj in se nevede naslonil na steno. Začutil je močno bolečino v vratu. Odskočil je in videl ogromnega pajka. Pajek je imel zlat križ na hrbtu. Gal je stekel domov, saj se je močno prestrašil. Naslednji dan je skočil iz postelje in začel leteti. Ko je šel v šolo, je začel teči. V minuti je bil pred šolo. Pri zgodovini mu je bilo tako dolgčas, da je po nesreči hipnotiziral učitelja in potem ukazoval učitelju. Ko je prišel domov, je ugotovil, da je postal super junak, ki ima tri super moči (hipnotiziranje, letenje in super hitrost). Porodila se mu je dobra ideja, da bi si sam sešil obleko. Obleka je bila aerodinamična in imela je kovinski oklep od znotraj. Narisano je imela nebo, spiralo in človeka, ki ga komaj vidiš, ker je tako hiter. Še vedno je hodil v šolo. Njegov agent mu je sporočal, ko se je zgodil kakšen primer. Profesorja je prosil, da gre na stranišče. Tam se je hitro slekel in šel rešit primer. Zato je imel večkrat neopravičene ure. Moči je uporabljal, kjerkoli in kadarkoli. Reševanje mu je šlo dobro od rok. Nekega dne ni bilo potrebno rešiti nikogar. Malo ga je zaskrbelo, zakaj nihče ne rabi njegove pomoči. Doma je čez okno videl Spidermana. Naslednji dan se je odločil, da bo poiskal. Ko ga je zagledal, je takoj začel teči za njim. Dolgo sta tekla, ko ga je končno ujel. Vprašal ga je, kdo je in kaj dela v njegovem mestu. Spiderman je rekel, da mu je ime Taj in da ga je nekakšen tujec vrgel ven iz njegovega mesta. Taj in Gal sta si dala dol maske in ugotovila, da sta brata. Nato sta skupaj reševala mesto. Zelo rada sta se skupaj pohecala. Zmenila sta se, da se bo vsak sam boril proti zločinom. Ampak, če kateri rabi pomoč, ga pokliče preko slušalke v maski. Nekega dne sta brata ugotovila, da en in isti zlobnež uničuje in krade v mestu. Odločila sta se, da ga bosta poiskala. Taju je najprej ukradel punco Ksenijo, Galu pa punco Lano. Tako sta bila jezna, da si nista privoščila dopusta, dokler ga nista našla. Zlobneža sta odpeljala policiji. Profesorjem sta povedala, zakaj sta manjkala. In vse je bilo v redu, dokler ni zlobnež pobegnil iz zapora. Pobegnil je tako, da je v času odmora splezal čez ograjo. Ko sta brata slišala, sta šla takoj do njegovega skrivališča. Ampak tam ga ni bilo. Začudila sta se, ker je bil po navadi v skrivališču. En teden nista hodila v šolo, ker sta ga iskala. Našla sta ga v votlini. Ampak profesorji jima niso dali neopravičene ure, ker so vedeli, da sta super junaka. Njuni prijatelji so

ju vprašali, zakaj sta manjkala. Odgovorila sta jim, da sta bila bolna. Ampak prijatelji jima niso verjeli. Taj se ni držal njunega pravila. Povedal je svojemu najboljšemu prijatelju, da je super junak. Ko je Gal izvedel za to, je hotel brata Taja pretepsti.

Čez nekaj dni sta se pobotala in sta spet skupaj reševala mesto.

Taj Ojstrež Kogovšek, 4. a

MAVRICA

Nad goro med oblaki,
dežek rosi,
sonček jo boža in
nebo mavrično zažari.

Mavrica barvica,
kakšne barve si ti?
Naj te spremenim v
rdečo, rumeno, zeleno,
kot si videti ti.

Kadar te pogledam,
nebo se razjasni,
sonček z žarki
čudovito te naredi.

Barve so različne v
mavrici neba,
ko se združijo v eno,
postaneš lepotica neba.

Klara Vukojević, 4. a

MAGICOV SVET

Nekoč je živel kuža Magic s svojo lastnico Nežo. Magic je bil zelo srečen kuža. Z Nežo sta vsakič hodila na sprehode po mestu. Nekoč se je Neža odločila, da posvoji dva kužka, Billiya in Maxa. Ko je prišla domov, je predstavila Magicu Maxa in Billiya. Magic je bil zelo vesel, da bo imel družbo. Billy in Max sta bila zelo nesramna do Magica. Vedno, ko se je hotel Magic igrati, sta se samo obrnila stran in se igrala sama. Magic je bil žalosten, kot še nikoli do zdaj. Ko je šla Neža v službo, sta Billy in Max razbila njegovo najljubšo vazo in razgrizla njegovo blazino. Magic ju je želel ustaviti, ampak ni mogel, saj je bil en proti dvema in štirikrat manjši. Potem ko je prišla Neža domov, je vprašala: »Kdo je to naredil?« Billy in Max sta okrivila Magica. Neža je bila zelo zelo jezna nanj. Billy in Max sta vsakič delala enako. Magic je to Neži poskušal dopovedati, a Neža mu ni verjela: »Zakaj obtožuješ druge, Magic!«

Magic je tiho odgovoril: »Ne, ona sta …«

Neža mu ni verjela, ampak je celo želela, da se jima opraviči!

Magic pa je trdil, da ni kriv.

Neža mu je zagrozila, da bo kaznovan, če se ne opraviči. Ker se Magic ni opravičil, ga je poslala v posteljo, Billyja in Maxa pa je odpeljala na sprehod. Medtem ko so bili na sprehodu, je Magic razmišljal, kako bi dokazal Neži, da ni kriv. Spomnil se je, da ko bosta naredila enako, ju bo posnel. Zjutraj, ko je Neža odšla v službo, je Magic takoj prižgal kamero in seveda je na koncu imel dokaz, da ni kriv. Takoj, ko je prišla Neža domov, je Magic pokazal posnetek. Neža je bila zelo presenečena, da to vidi.

Billyu in Max je dejala: »Žal mi je fanta, vrnila vaju bom nazaj v zavetišče.«

Billy in Max sta se že žalostno odpravljala do vrat, ko se je naenkrat slišalo: »NE!«

Neža je pogledala nazaj in Billy in Max tudi.

Neža je vprašala: »Zakaj ne?«

Magic pa je rekel: »Saj nista nalašč. Kajne?«

Billy in Max sta zamomljala: »Mmm … ja seveda, da ne.«

»No, potem lahko ostaneta pri nas?« je vprašal Magic.

»No, če nista nalašč … lahko ostaneta«, je odgovorila Neža.

Potem so Magic, Billy in Max postali najboljši prijatelji in Magicu sta se opravičila za laganje. Bili so kot nerazdružljivi bratje.

Tisa Hribar Piperović, 4. a

TRIJE DETEKTIVI

Povedal vam bom nekaj o mojih prijateljih. Imenujejo se Lili, Ferdi in Jakob. Ves čas so se igrali detektive, to je bila njihova najljubša igra. Želeli so postati detektivi.

Nekega dne je nekdo oropal trgovino. Tat je bil zamaskiran. Lili, Ferdi in Jakob tega niso vedeli, dokler jim mama ni povedala. Kasneje so se šli ven igrat. Ferdi je predlagal Lili in Jakobu, da bi rop raziskali. Lili in Jakob sta se strinjala. V nahrbtnik so spravili povečevalno steklo in telefon. Skupaj so odšli do trgovine. Lili je vzela lupo, Jakob in Ferdi pa sta šla iskat načrt trgovine. V trgovino si lahko prišel skozi pet oken in dvoje vrat. Jakob je predlagal, da se malo razgledajo okoli trgovine. Ferdi je našel lestev in poklical Jakoba in Lili. Pogledali so, če na njej najdejo kakšen odtis. Nedaleč stran je Jakob zagledal masko, ki je ležala na tleh pod klopco. S telefonom, ki so ga imeli pri sebi, so poklicali policijo. Prišli so policisti in detektivi. Policisti so se Jakobu, Ferdiju in Lili zahvalili in jih povabili k sodelovanju pri reševanju ropa. Na maski so policaji našli DNK-a roparja. Na podlagi tega so ugotovili ime in naslov roparja. Odšli so na naslov, kjer ropar živi, a ga ni bilo doma. Razbili so vrata in preiskali stanovanje. Roparja ni bilo v stanovanju. Našli pa so nekaj zanimivih stvari: denarnico, telefon in njegovo bančno kartico. Odšli so do banke in vprašali, kdaj je bil nazadnje pri njih. Rekli so, da je bil pri njih včeraj zvečer. Zahvalili so se in odšli. Nato so odšli do njegovih staršev. Mama in oče sta rekla, da je bil zjutraj pri njima. Vprašali so ju, če morda vesta, kam je šel. Vendar tega nista vedela. Sedaj so vsaj vedeli, kako ropar izgleda. Iskali so ga povsod, a ga niso našli. Lili je predlagala, da gredo nazaj do trgovine, saj se zločinci radi vračajo na kraj zločina. Strinjali so se. Odšli so se igrat pred trgovino, a roparja niso videli.

Naslednji dan so se odšli igrat na igrišče zraven trgovine. Igrali so se skrivalnice, se lovili, spuščali po toboganu ... Potem je bil čas za kosilo. Po kosilu so še nekaj časa ostali doma, nato pa so se šli s prijatelji igrat na igrišče. Roparja še vedno niso zasledili. Kmalu je nastopila tema in morali so oditi domov spat. Naslednji dan so ponovno odšli na igrišče poleg trgovine. Med igranjem so zagledali gospoda, ki se jim je zdel sumljiv. Ko so videli njegov obraz, so hitro poklicali policijo. Ko je policija prišla, je začel bežati. Niso ga mogli ujeti. Lili je predlagala, da ga poskusijo presenetiti tako, da ga prestrežejo. Uspelo jim ga je spotakniti in padel je po tleh. Policija ga ujela in odpeljala v zapor. Jakobu, Ferdiju in Lili so se zahvalili.

Tako so Lili, Jakob in Ferdi postali junaki in mladi detektivi.

Val Širovnik, 4. a

REVNI JUNAK

Nekoč je živel fantek po imenu Matic, ki je bil zelo reven. Živel je z babico, ker je starše izgubil v prometni nesreči. Babica je bila edina sorodnica, ki jo je imel. Živela sta v zelo stari hiši, v kateri niso imeli vsega potrebnega za življenje. Imel je zelo malo igrač in še tiste, ki jih je imel, so bile polomljene ali raztrgane, saj je vse igrače in oblačila dobil že od drugih otrok, ki so se jim odrekli. Matic se je zelo rad učil, babica ga je naučila vse, kar je vedela. Ko je prišel čas za šolo, je bil Matic zelo vesel, ker se bo naučil še veliko stvari. Kljub temu je vsak dan prihajal domov jokajoč. Babica ga je spraševala, kaj se dogaja, ampak ni želel povedati, da ne bi bila še babica žalostna. Ker ni odnehala, se je Matic odločil, da ji bo povedal, kaj se dogaja: »No, babi, vsak dan se mi otroci v šoli smejijo in me žalijo, da hodim ves potrgan in v starih oblačilih in da nimam vseh potrebnih stvari za šolo.« Od solz in cmoka v grlu ni mogel povedati niti ene besede več. Babica ga je tako močno objela, da se je Matic počutil, kakor da je ves svet njegov. Ko se je pomiril, mu je začela razlagati, da otroci, ki njega žalijo, ne vedo, kaj je pomembno v življenju. To, da oni imajo vse, da nosijo nova oblačila, še ne pomeni, da bojo nekoč uspeli v življenju in nekaj dobrega naredili zase ali pa za nekoga drugega. Svetovala mu je, naj se trudi še naprej in da bo nekega dne postal pravi junak. Matic se je po pogovoru pomiril in po nasvetu babice še naprej hodil v šolo in se tako dobro učil, da je bila babica vsak dan še bolj ponosna na njega. Dan za dnevom je šel in končno končal srednjo šolo. Želel je postati učitelj, zato se je vpisal na fakulteto. Ves srečen in nasmejan je šel domov, da bi povedal babici. No, tam pa ga je dočakala grozna novica. Babica je umrla. Ves svet se mu je podrl. Ni vedel več, kam naj gre in kaj naj naredi: »Zdaj sem sam! Kako naprej? Niti svoje želje ne bom izpolnil, kako naj zdaj uspem, ker z mano ni več edina oseba ki je najbolj verjela vame. Ne, jaz tega ne zmorem.« V solzah je zaspal. Spet je bilo vse kot nekdaj, sedel je z babico in se pogovarjal. Matic je bil spet močan in ponosen, vedel je da bo premagal vse ovire. No, ko se je zbudil, je vedel da so to bile sanje. Spet objokan ni vedel, kaj bi? Ko se je zamislil, se je spomnil babičinih besed, da je on močan in da lahko premaga vse ovire ki mu jih življenje daje na pot. Odločil se je, da bo uspel in postal pravi babičin revni junak. Težko je bilo, zelo, ampak je nadaljeval svojo pot, končal fakulteto, dobil službo, imel je denar za hišo, oblačila, avto ... Prišel je prvi dan v šolo, blizu vasi, kjer je živel z babico. Zelo vesel in nasmejan je prišel v učilnico. Z nasmehom in milim pogledom je pozdravil učence. Spoznali so se in učitelj jih je začel spraševati, kaj želijo postati in kaj jim je pomembno v življenju? Večina otrok je naštevala samo materialne stvari. Da bi jim

pokazal, kaj je bolj pomembno, jim je začel pripovedovati svojo zgodbo. Po povedani zgodbi so vsi učenci s solzami v očeh gledali učitelja ... Učitelj jim je na koncu povedal, bodite skromni in pošteni pa boste vedno srečni v življenju in vedno boste za nekoga junaki.

Emanuel Šahinović, 4. a

BRINA BRIHTA

Brina Brihta je mala detektivka.
Vedno je vesela in zabavna.
Rada bere in se veseli.
Rada odide v knjižnico in bere stare knjige.

Rada rešuje uganke in ustvarja,
rada pa tudi nagaja.

Vedno je prijazna do ljudi in jih obdaruje.

Ima bratca Jana
in najboljšega prijatelja Jaka,
ki nima mamice.
Vseeno je optimist in veseljak.

Kadar je žalostna,
jo vedno potolaži prijateljev nasmeh.

Maja Gajić, 4. a

ČAROBNO OGLEDALO

Nekoč pred davnimi časi je živela deklica po imenu Nina. Nina se je rada igrala z igračami in je bila zelo radovedna. Nekega dne ji je bil dolgčas in je odšla na podstrešje. Upala je, da bo našla kaj zanimivega za igro. Na podstrešju je bila tema. Nino je bilo malo strah, ampak je pogumno stopila noter. S svetilko je osvetlila prostor, kjer je bilo veliko škatel, na katerih je bilo veliko prahu. Začela je iskati po škatlah. Dolgo je iskala, dokler njeno pozornost ni pritegnilo čudno ogledalo. Vzela ga je in odnesla v svojo sobo. Očistila ga je prahu in ga postavila na mizo zraven postelje. Pogledala se je v ogledalo in rekla: »Lepa sem kot princeska!« Kar naenkrat se je znašla v prelepem gradu. Ni mogla verjeti svojim očem. Vse je bilo kot v pravljici. Okoli nje so bili sami princi in princeske, vsi so plesali in se zabavali. Nina se jim je pridružila in se imela lepo. Po dolgem času je bila zelo utrujena, zaspana, zaželela si je domov. Kar naenkrat je bila spet v svoji sobi. Tedaj je spoznala, da je ogledalo čarobno. Vsak dan si je zaželela novo željo, ki jo je odpeljala v nove pustolovščine. Nikoli več ji ni bili dolgčas.

Lejla Salkić, 4. a

GARFIELD

Garfield, Garfield mucek moj,
pridi igrati se z menoj,
zate hrano imam in rada te imam,
zato pojdiva se igrat.

Igrala se bova badminton,
nato pa še malo na saksofon,
potem pa spat bova šla
in lepo bova sanjala in sanjala.

Sanjala bova lepe stvari,
kot hišico za naju dva,
midva rada se imava
zato sedaj PA- PA- PA.

Nelly Tomanić, 4. a

OČE IN SIN

Na koncu vasi sta v majhni hišici živela oče in sin. Bila sta zelo revna. Oče je po cele dneve delal za majhen denar. Komaj sta se preživljala z njegovim zaslužkom. Sin ni hotel delati za majhen denar, ampak je vedno razmišljal o veliki kmetiji, ker je imel rad živali in kmetijstvo.

Oče je sinu vedno govoril, da se denar ne more zaslužiti brez truda in trdega dela. Nekega dne sta se oče in sin dogovorila, da si nabavita nekaj živali za manjšo kmetijo in tako zaslužita denar. Oče je razmišljal o manjši kmetiji, sin pa ne.

»Oči imam idejo,« je rekel sin.

»Kakšno?« je vprašal oče.

»Kaj praviš, da bi si naredili eno veliko kmetijo?« je vprašal sin.

»Ne vem, če bomo to lahko dosegli,« je odgovoril oče.

»Eeeeeeeejjj, imam idejo!« je rekel sin.

»V redu, poslušam,« reče oče.

»Predlagam, da začnemo s proizvodnjo sadja, zelenjave in mesa.«

Zaposlila sta nekaj delavcev in jih vedno pošteno plačevala za njihovo delo. Nikoli jih niste prevarala, ampak nasprotno – velikokrat sta ju za dobro delo nagradila. Tudi sama sta trdo delala.

Čez nekaj let je njihova majhna kmetija zrasla v veliko kmetijo. Očetu in sinu je uspelo, imeli so veliko sadja, zelenjave in živali. Ker sta sodelovala in spodbujala drug drugega, je kmetija vedno bolj uspevala.

Denar je vedno potrebno zaslužiti.

Tina Đuranović , 4. a

LISKA V ČUDEŽNI DEŽELI

Na svetu je živeli majhna mačka po imeni Liska, ki je bila zelo radovedna, lepa in pametna. Živela je v majhni vasi. Njen lastnik je bil hudoben moški po imenu Adam. Ni maral nobenega razen sebe. Niso mu bile všeč nobene živali, še posebej mačke. Zato je hotel Lisko prodati. Na spletu je napisal oglas za prodajo Liske. Minilo je nekaj dni. Odzvala se je ena lepa družina, ki je iskala mačko. Čez nekaj dni so prišli in prevzeli Lisko. Adam se je zelo veselil, da se je mačke znebil. Liska je bila tudi zelo vesela zato, ker je zdaj živela v lepi družini v kateri so jo vsi imeli radi.

Nekega lepega sončnega dne je družina odšla na morje. Lisko so pustili samo doma. Ker so živeli v veliki hiši, so imeli veliko skrivnostnih vrat. Ena vrata so bila malo preveč odprta. Ker je bila Liska zelo radovedna, je šla pogledat, kaj je notri. Prišla je v sobo in videla čisto drugi svet. Bil je čisto drugačen od tistega, v katerem je živela. Pred sabo je zagledala vijoličen plin, klobuke, karte, čarovniške palice in mnogo drugih stvari. Šla je malo naprej in zagledala družinski portret. Čez nekaj časa je ugotovila, da so to njeni novi lastniki, s katerimi zdaj živi. Šla je še malo naprej in zagledala veliko medalj, diplom, slik in družinskih portretov. V sobi je bilo zelo temno, ampak Liska je imela srečo, da lahko vidi v temi. Ko se je sprehajala po sobi, je zaslišala strašne zvoke. Imela je občutek, da ni sama v sobi. Pred sabo je zagledala svetleče oči, in luč se je rezko prižgala. Pred sabo je zagledala svojega prvega lastnika Adama, ki ji je očitno sledil. Liska je začela hitro teči, Adam pa za njo. Zelo se je bala, da ji Adam ne bo kaj naredil, zato je tekla še hitreje, da je ne bi ulovil. Stekla je gor po stopnicah. Videla je, da jo bo kmalu dohitel. Hitro se je skrila pod mizo blizu vhodnih vrat. Adam se je zmedel in tekel na eno nadstropje višje. Začel je brskati po tretjem nadstropju. Liska je hitro stekla do vrat v čudežno deželo in z vso močjo skočila nanj. Vrata so se zaprla. Adam je zaslišal zvok in stekel na drugo nadstropje, kjer je bila Liska. Liska se je hitro skrila pod mizo. Adam se je sprehajal blizu nje. Začel jo je iskati. Čez nekaj minut je pogledal pod mizo. Videl jo je. Hotel jo je ujeti, ampak vhodna vrata so se odprla. Prišli so njeni novi lastniki. Adam se je hotel skriti v čudežno sobo, ampak vrata so bila zaprta. Eden od lastnikov je začel teči za Adamom. Čez nekaj minut ga je ujel. Poklicali so policijo. Čez nekaj časa je policija prispela in aretirala Adama. Čez nekaj dni je družina ugotovila zakaj je hotel ukrasti Lisko. Ukrasti jo je hotel za to, ker je bila Liska zelo drage vrste mačka.

V družini so se zmenili, da mačke za noben denar ne bodo prodali. Liska je spoznala, da ne sme hoditi kamor hoče, ker je to lahko zelo nevarno.

Kseniia Morozova, 4. a

KORONA

Vsi ostali smo doma,
zaradi skritega virusa.
Uničil nam življenje je,
zdaj doma učimo se.

Iz hiše ne smem,
zato v šolo ne grem.
Prižgem računalnik
in se vklopim v e-razred.

Zdaj pa gremo na sprehod
in hodimo na zahod.
Lenart teče sem ter tja,
Martin pa v roki martinčka ima.

Jaz ležim na travi in vprašam mami:
"Kje je ati" ?
On v službi je
in trpi za vse.

Tilen Pohole Malis, 4. a

ZAJČEVA ČAJANKA

Živel je zajec Bine. Zelo rad je imel čajanko.

Z mamo sta se odpravila k teti Eli. Teta Ela ju je namreč povabila na čajanko.

Teta Ela je Binetovi mami razkazala svoj nov dom. Takrat je Bine pogledal v kozarec s čajem. Nato je čaj začel govoriti. Ko je Bine hotel popiti čaj, so se prikazala vrata z veliko ključavnico. Pred njim se je prikazal velik ključ.

Bine je vzel ključ in odprl vrata. Prišel je v čudno deželo. Ko je prišel do neke stare hiše, je opazil napis TIK TAK. Ven je prišel volk in ga prijazno pozdravil. Bine je vprašal, kaj pomeni TIK TAK. Volk je odgovoril, da je to njihova dežela. Bineta je zanimalo, kako naj pride domov. Volk je pomislil, vendar odgovora na vprašanje ni poznal in je odšel.

Bine je odšel dalje. Med skakljanjem je videl sovo Lizo. Zajček se je ustavil in jo vljudno pozdravil. Tudi njo je vprašal, kako naj pride domov v Zajčji dol. Sova pa mu je odgovorila, naj pripravi svojo čajanko. Binetu je bila zamisel všeč. Pripravil je najboljšo čajanko na svetu. Živali so se potem dogovorile, da ga odpeljejo domov. Najprej pa se je moral uleči in zaspati, Ko se je zbudil, je zopet prišla sova in mu pokazala pot domov. Bil je zelo srečen.

Teta Ela m je dala piškote. Ko sta z mamo prišla domov, ji je pripovedoval, kako je preživel dan. Nato je sladko zaspal in živela sta srečno do konca svojih dni.

Neža Pene, 4. b

O BRANJU

Brati je pomembno, da se nekaj naučiš,
tako lahko v veliko novih krajev priletiš.
Zgodbe te odpeljejo okoli sveta,
ob njih ti kdaj še srce vztrepeta.

Ob knjigi nikoli dolgčas ni,
izza vogala Ledena Kraljica na saneh pridrvi.
Če te je strah, pa zaženeš strah za preplah,
pokličeš stripovske junake:
Škatlo, Ariola, Trdonjo, Zvitorepca, Lakotnika
In – Prdonjo.

Ups, to je napaka!
Ampak branje je tudi zabava,
Zato tale mala šala
ne bo škodovala.

Liza Šelek, 4.b

Teja Silič, 4. b

Neža Pene, 4. b

Liza Šelek, 4. b

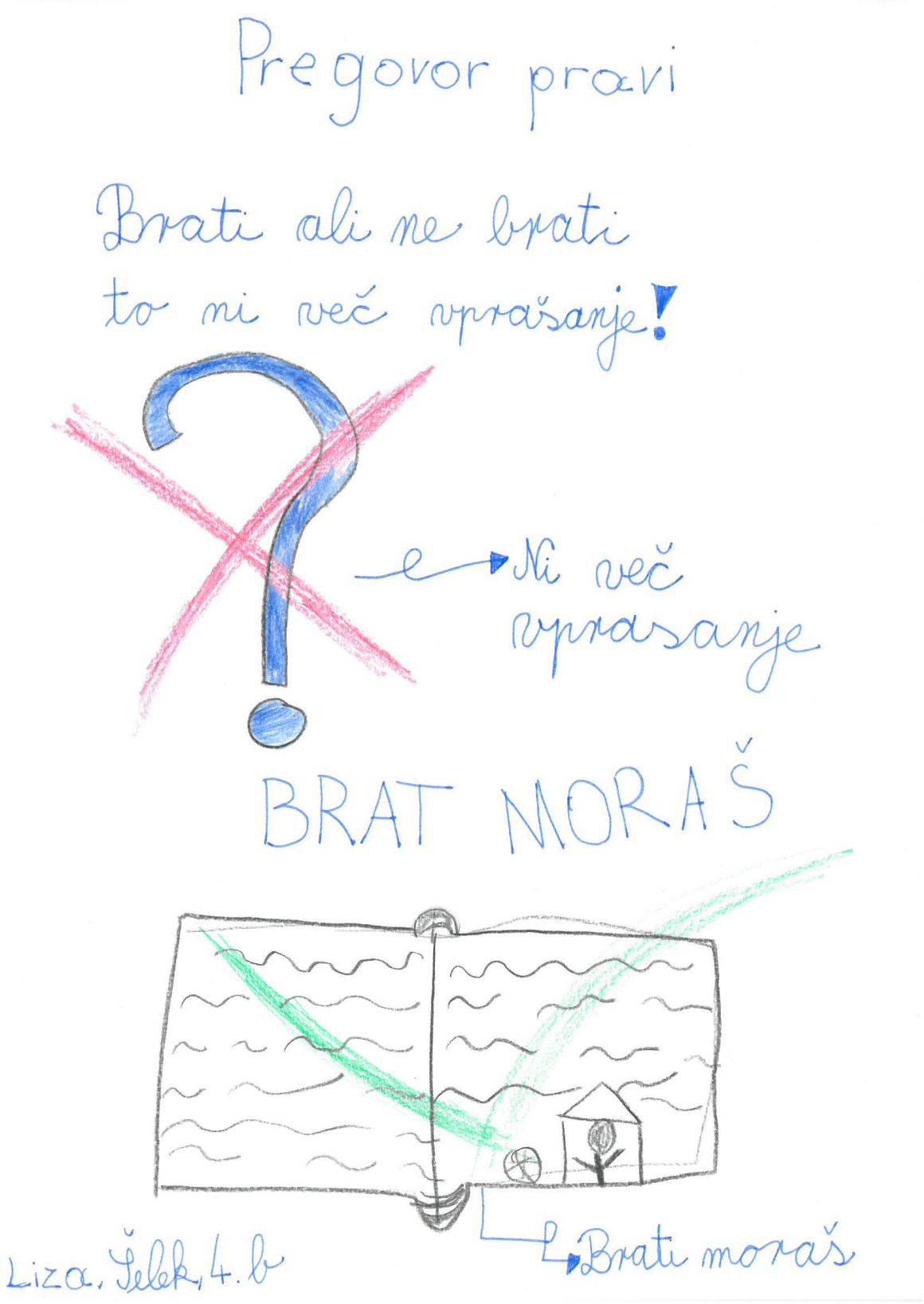

Liza Šelek, 4. b

RESNIČNA ZGODBA O MOJEM VESELJU DO BRANJA

Povem vam, da branja ne maram. Zdaj je pač tako. Mi je pa mami povedala, da bo čez nekaj let drugače. Tega ne verjamem. Ona zelo rada bere in si pravi kar knjižni molj. Dolgo nisem vedel kaj s tem misli. Zdi se mi, da to pomeni, da se cela zavleče v knjigo kot molj v omaro. Saj veste, molj je tak pomanjšan metuljček, ki v omarah najraje pleza po oblekah. Jaz preberem kar moram, recimo domače branje. Mislim, da branja ne maram zato, ker mi je mami prebrala ogromno knjig in sem se malo razvadil.
Kadar bere moja mami, jo zelo rad poslušam. Zgodbe, ki mi sploh niso všeč prebere na tako zanimiv način, da bi jo kar poslušal in poslušal.
Včasih me malo zaskrbi, ker ne maram brati. Saj zdaj pa že vem, da so pametni ljudje tudi veliko prebrali. Pa kaj, si rečem. Tudi moja sestra ni marala branja. Sedaj, ko je večja pa se ne odlepi od knjig in je tudi zelo pametna. Tako se potolažim, da bom tudi jaz z veseljem bral, ko bom velik.

Kristijan Loborec, 4. c

Mateja Erdelič, 4. c

SUPER JUNAK

MOČ: NEUNIČLJIVOST

Nekje za dvema vodama in tremi hribi živi mlad fantič po imenu Tom Cegar.
Je zelo dober v šoli, pri vseh predmetih je odličen. Eden od njegovih sošolcev je tudi njegov najboljši prijatelj Adam Dabič. Tom je zaljubljen v punco, ki se imenuje Kaja Fabinc, ki pa je všeč tudi drugemu sošolcu Lanu.
Lan sovraži pametne fante kot je Tom Cegar. Večkrat se srečata na treningu košarke, ki jo oba obiskujeta. Danes pa je Tomu ponesreči zletela žoga iz rok in udarila Lana. Lan je bil zelo jezen in ni želel slišati Tomovega opravičila, zato se je Tom žalosten odpravil proti omaricam. Medtem ko je odpiral svojo omarico, je presenečen ugotovil, da Lan jezno divja proti njemu. Tom je še vedno poskušal pomiriti Lana, a ta se ni želel pogovarjati in je začel s pestmi udrihati po Tomu. Vmes je priskočil Tomu na pomoč tudi Adam, ki ga je Lan zlahka odrinil, da je padel po tleh. Ko je Adam začel jokati, je Tom odrinil Lana, ki je odletel nekaj metrov proč in grdo padel.
Vse skupaj je opazila tudi dežurna učiteljica in fante zbrala v eno učilnico. Kljub temu, da je Tom trdil, da se je le branil, se je učiteljici zdelo zelo čudno, da sta Lan in Adam poškodovana, Tom pa nima niti ene praske. Tom se je tudi sam čudil, saj je prejel kar nekaj udarcev od Lana, a vendar ga ni nikjer nič bolelo.
Ob odhodu iz šole je Lan obema zagrozil, da je naslednjič ne bosta tako zlahka odnesla.
Tom in Adam sta se na poti domov pogovarjala in prišla na idejo, da preizkusita Tomovo bolečino. A vendar, karkoli sta naredila, ni delovalo, Toma ni nič bolelo in nobene praske ni imel. Preizkušala sta tudi njegovo moč in Tom je zlahka dvignil tudi parkiran avtomobil! V velikem veselju sta ugotovila, da ima Tom super moč. Glasno sta vriskala in se smejala.

''Pridi Tom, zbudi se, zajtrk je na mizi, zamudil boš v šolo!'' je mamica klicala Toma.
Presenečen se je zbudil v spoznanju, da je imel super moč le v sanjah.

Bodin Manojlov, 4. c

KAKO TEŽKO JE BRATI

Težko je brati, če črke
letijo na vse strani,
takrat prosiš mami,
da pomaga ti.
Domače branje skupaj prebereva si,
zgodba takoj bolj jasna se zdi.
Zdaj lahko povem učiteljici,
kaj v pravljici se zgodi.
Mamica hvala ti!

Liana Georgiev 4. c

Aryana Muhić 4. c

KRIŽANKA

Pred tabo je križanka na temo branja. Najdi besede, ki se skrivajo med črkami: knjiga, knjižničarka, bralna značka, pisatelj, pesnik, Feri Lainšček, Hektor, očala, berilo, črke. Iščeš lahko v naslednjih smereh: →, ←, ↑ in ↓.

O	M	L	V	D	O	M	J	M	V	A	J	D	I	T	N
T	K	S	T	I	K	I	O	N	E	O	Č	A	L	A	B
I	N	M	E	O	M	N	L	H	F	D	R	O	M	I	A
N	J	I	V	R	K	S	I	K	O	V	K	R	E	N	O
G	I	J	M	K	I	M	R	L	A	M	E	I	V	T	L
Z	Z	K	R	I	N	V	E	N	V	H	Č	K	M	E	M
K	N	L	P	N	S	O	B	M	H	E	K	T	O	R	N
E	I	E	S	S	C	B	G	K	O	V	F	H	P	A	V
A	Č	U	N	E	K	M	B	E	S	E	D	A	N	L	I
K	A	S	E	P	I	S	A	T	E	L	J	O	V	E	C
N	R	O	F	E	R	I	G	L	A	I	N	Š	Č	E	K
T	K	N	J	I	G	A	R	C	J	N	O	V	A	M	K
E	A	M	B	R	A	L	N	A	M	Z	N	A	Č	K	A

Emil Paratušić, 4. c

MOJ DAN S KNJIGO

Zjutraj sonček me zbudi,
četudi se mi spi.
Z zajtrkom pohitim,
da branja ne zamudim.
Ko knjigo odprem,
se v besede z veseljem zazrem.
V knjigi so korenjaki in veseljaki.
Knjigo hitro preberem,
zanimiva mi je,
a najlepše se mi zdi,
da v knjigi domišljija živi.

Iris Sabljaković, 4.c

MAGIČNA DEKLICA

Živela je deklica, ki je rada brala, če bi ji knjigo vzel, bi jokala.
Bila je drugačna kot mi vsi, ker mi, ko dolgo beremo nas glava boli.
Knjižničarka jo je imela zelo rada, ker je v knjižico redno prihajala.
Deklici se ne sanja, kako priti do znanja, če ne bi bilo knjige in niti branja.
Nekoč je deklica brala in zraven sanjala, kako bi otrokom lahko pomagala.
Nato se zgodi, da se deklica prebudi in odloči, da vse knjige podari.
Tako so vsi otroci brali knjige in se zraven veliko naučili.

Nika Krajnc, 4.c

PESEM O ŠOLI

V šoli je zelo lepo,
če na hitro opišem jo.
Lepa, urejena, kot ni nobena.

Na osnovni šoli Polje,
smo zmeraj dobre volje.
Učiteljica dobra je za vse,
ker nam veliko pove.

Tudi za šolanje na daljavo
je učiteljica poskrbela
in nam filmčke posnela.

Na tablo tudi doma piše,
tako da vsak ve,
da brez učenja nič ne gre.

V razredu imamo as-a,
to je učiteljica naša.

Almir Fajić, 4.c

5. RAZREDI

KORONA ZMAJ

Jaz sem narisal korona zmaja, ki odganja korono. Na to zamisel sem prišel zdaj ko smo toliko časa doma in nam je učiteljica poslala za domačo nalogo, da narišemo korona zmaja, da odžene slabe stvari in da pridejo nazaj naše stare navade. Da lahko končno gremo nazaj v šolo, in se družim s prijatelji iz razreda in grem lahko končno na treninge košarke, ker jih že močno pogrešam. Zato je nastal ta korona zmaj, da končno odžene vse viruse in vse bolezni stran.

Taid Ljubijankić, 5.a

BRANJE

Vsi, ki mislijo, da je lahko
povezovati črko za črko,
se motijo, je težko.

Pravzaprav moraš znati
vse črke prepoznati
in vse prav izgovoriti.

In tu še ni konec zapletov,
ko bereš delo knjižnih mojstrov,
se ti zdi, da je v eni besedi več jezikov.

Čeprav znaš brati,
je težko razumeti,
kaj so želeli sporočiti.

In ko prideš do konca,
se ti odvali kamen od srca
in od veselja zapoješ kot ptica.

Z branjem ugotoviš,
da se marsikaj naučiš
in kvalitetno svoj prosti čas preživiš!

Lana Vrbanić, 5.a

UGANKE

Štiri noge ima, v jedilnici je sama, ko pa je čas za kosilo, so vsi ob njej, kosilo pa na njej. Kaj je to? Vedno na istem mestu je, premika se skoraj ne, vidi se skozi, ampak čez ne moreš. Kaj je to?

Bel je in tanek, narejen iz nečesa večjega in tršega, na njega lahko rišemo, pišemo, čečkamo, packamo, barvamo,... skratka vse. Kaj je to?

Kris Solar, 5.a

BRANJE, UGANKE

Večina ljudi ne mara jih brat. Nekaterim so pa zaklad.

V njej je veliko narisano. In malo napisano.

Na palčki osvežilen v kornetu pa mlečen poleti nasmehe na obraz pričara,

ko v ustih stopi se slastna čokolada.

Na tač ali na tipke pravokotne oblike nam služi za klice in klepetajoče govorice.

Poleti hladi pozimi ogreva, dobro nam služi in hkrati posluži.

Prva zažgana druga predebela tretja pa ravno pravšnja za premaz z nutelo.

Šest strun ima, brenkaš na njih, brenkaš in brenkaš, da čudovit zvok pridobiš.

Ko zmanjka ti moči, nanjo se uleži, zapri oči, zasanjaj veliko prečudovitih lepih dni.

Luka Bišćan, 5.a

MOJ KNJIŽNI JUNAK-MAČEK MURI

Ko sem bil še v vrtcu, sem imel rad pravljice in pesmice, ki sta mi jih brala starša. Najbolj pa mi je bil všeč Maček Muri, ki ga je napisal Kajetan Kovič. Zdel se mi je zelo posrečen. Tisti, ki ga ne poznate. Maček Muri prihaja iz Mačjega mesta. Vsako jutro se je odpravil v krčmo Pri veseli kravi, kjer je popil lonček mleka in pojedel mačji kruh. Prav tako, je prebral časopis. Tega dolgo nisem razumel, kako znajo mački brati…hm…Maček Muri, se je redno sprehajal po mestu, kjer je srečeval muco z imenom Maca. Zdi se mi, da je bil tudi malo zaljubljen vanjo. Ker se je Mačku Muriju veliko dogajalo, je vsak večer prišel domov in dogodke dneva zapisal v Mačjo knjigo. Tako sem tudi jaz kasneje dobil idejo in začel pisati svoj dnevnik. No, ni trajalo dolgo. Knjiga Maček Muri mi je bila tako všeč, tudi zaradi ilustracij, ki jih je naredila Jelka Reichman. Ne smem pa pozabiti na Neco Falk, ki je uglasbila pesem in jo še danes prepevajo, predvsem mlajši otroci v vrtcih. Tako imam jaz v spominu Mačka Murija.

Matic Levičnik, 5.a

UČIM SE DOMA

Učiti doma se ni prav lahko,

saj virus ponagajal nam je zelo hudo.

Učiteljica je vestna,

pripravlja nam gradiva,

mi pa dan za dnem prebiramo njena navodila.

Starši nam hitro priskočijo na pomoč,

saj dela je veliko tako rekoč.

Zelo pogrešamo šolske klopi,

saj učiteljeva razlaga nas več nauči.

Učenje na daljavo je zanimivo,

čeprav včasih zahtevno in nerazumljivo

Skupaj bomo zmogli,

naučili se bomo vse,

učiteljica Klavdija pogrešamo te.

Taya Piralič, 5.a

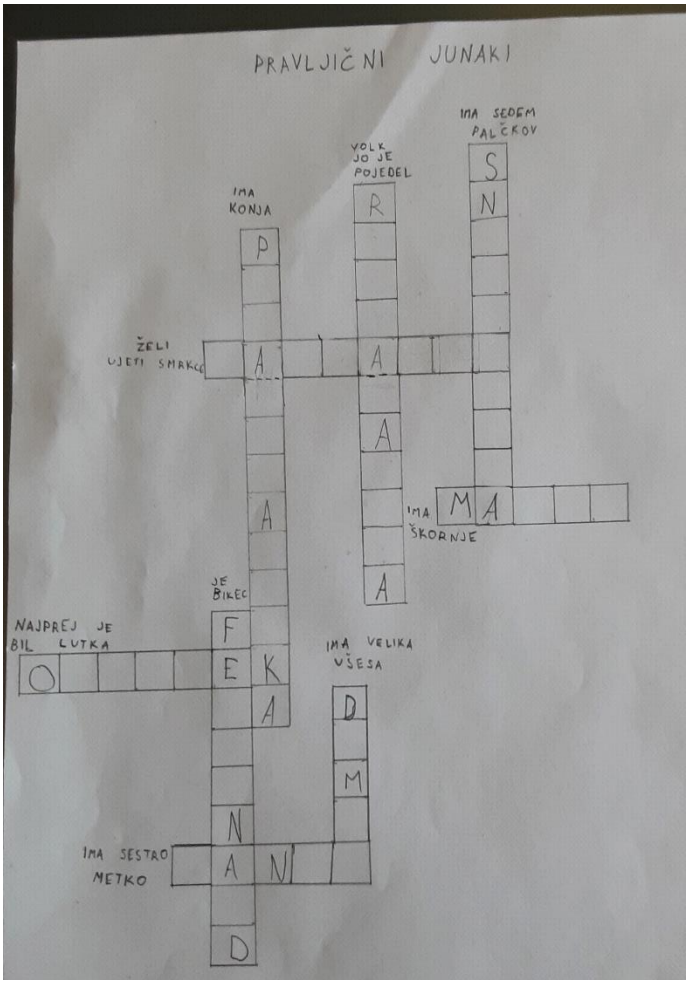

David Berginc, Tian Sinanović,5.a

AVTOBUS

Cel razred v njem lahko sedi.

Če v njem bile bi še klopi,

bi v šolo vanj lahko hodili

in se med poukom,

po cestah bi vozili.

Lorenc Vukovič, 5.a

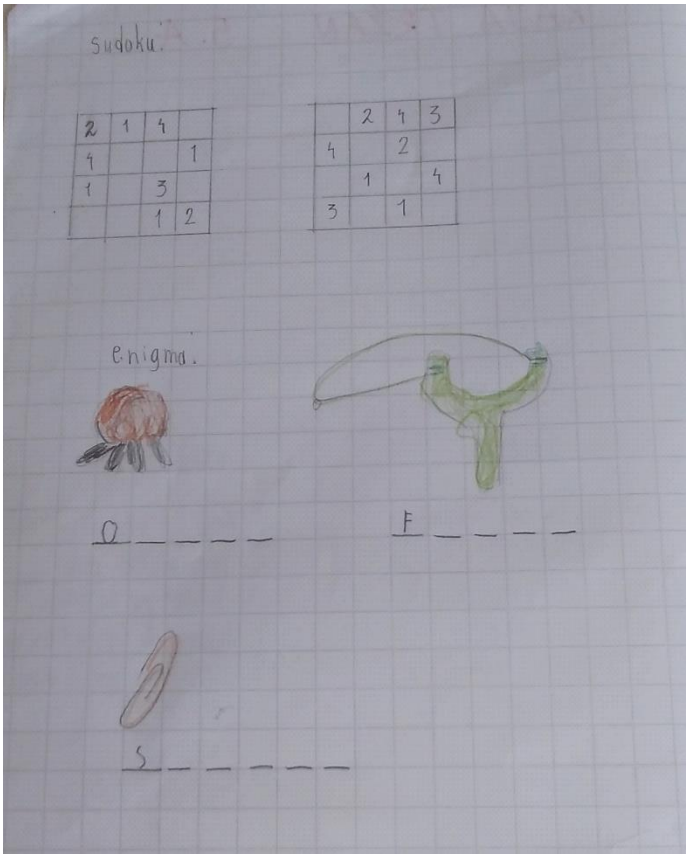

Kaja Tržan, 5. a

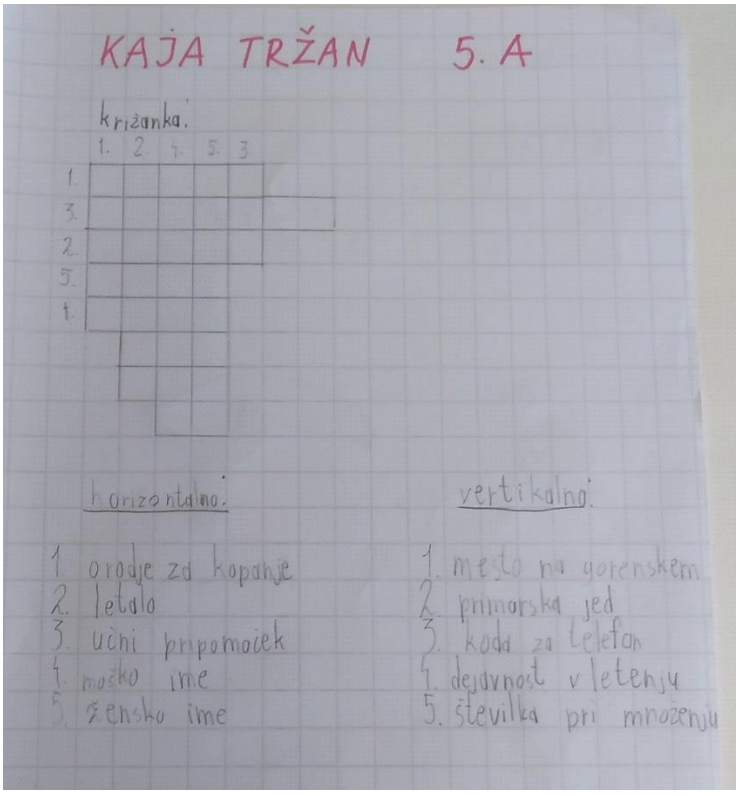

Kaja Tržan, 5. a

BRANJE KNJIG

Branje je kar si želiš,

Raje berem, kot se igram,

A včasih me knjiga ne mara,

Najraje bi jo raztrgala na koščke.

Jaz ne maram težkih knjig,

Eno pa po eno prebiram jih.

Ker življenje

Ni samo branje knjig,

Je tudi domišljija

In včasih zabava.

Glasno vam rečem ADIJO!

Erin Sluga, 5.a

BRANJE

Branje je bogastvo ,

širi besedni zaklad ,

brati mora znati vsak.

Kdor črk ne pozna ,

tudi brati ne zna.

Branje ni noben bav bav ,

če znaš brati si pravi car ,

car ni tisti , ki ga igra ,

car je tisti , ki brati zna.

Inaja Adrović , 5.A

BRANJE

Radi imamo branje,

ker nam daje znanje,

radi imamo knjige,

ker sladke so kot fige.

Brez branja

znanja ne bi bilo,

knjige imam rada

zelo, zelo, zelo.

Maja Pejić 5.a

Lana Kovačevič Čurman, 5. a

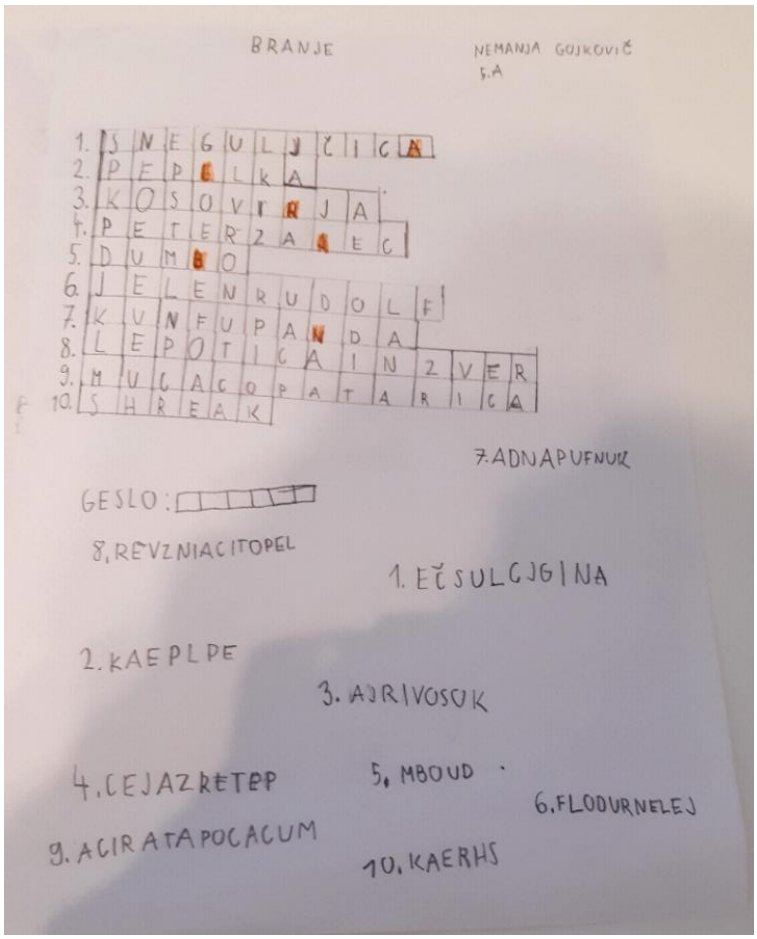

Nemanja Gojkovič, 5. a

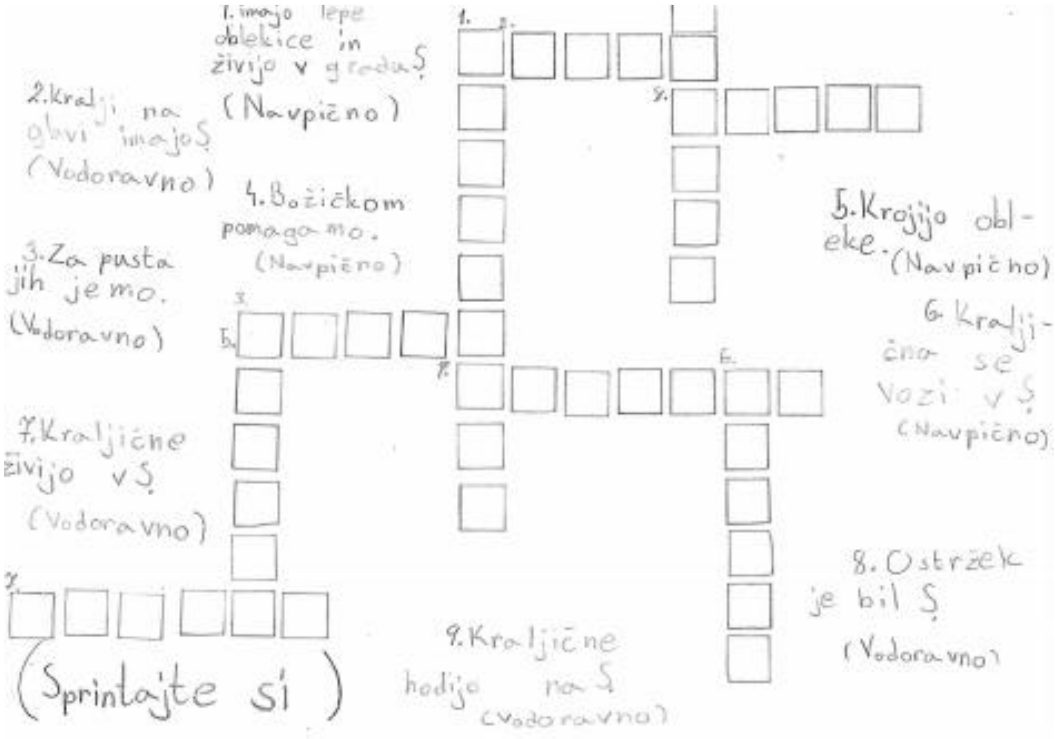

Ema Šmerc, 5. a

To je moja super junakinja Jacqueline. Ušla je iz knjige čarovnika Harry Potter. Začutila je, da

njena dežela potrebuje junakinjo, ki bo premagala zlobneže in zle sile, ki so poskušale vse

otroke spremeniti v zlobne i brezobzirne. Kajti otroci so postali nesramni eden do drugih,

stalno so se prepirali in niso se imeli radi med seboj. To jo je zelo mučilo in odločila se je

takšnim otrokom stopiti na prste. S svojimi čarobnimi uroki je zlobne spremenila v prijazne

in ni dovolila, da se močnejši znašajo nad šibkejšimi. Jacqueline ve, da vsak ima svoje mesto

pod soncem. Vsi imajo pravico biti srečni in imeti veliko prijateljev. S svojo čarobno palico poskrbi, da nihče ni žalosten in osamljen.

Žaklina Milić, 5.a

KRIŽANKA: Svet besed

Preberi in rešitve zapiši v križanko. V rumenih kvadratkih moraš dobiti GESLO.

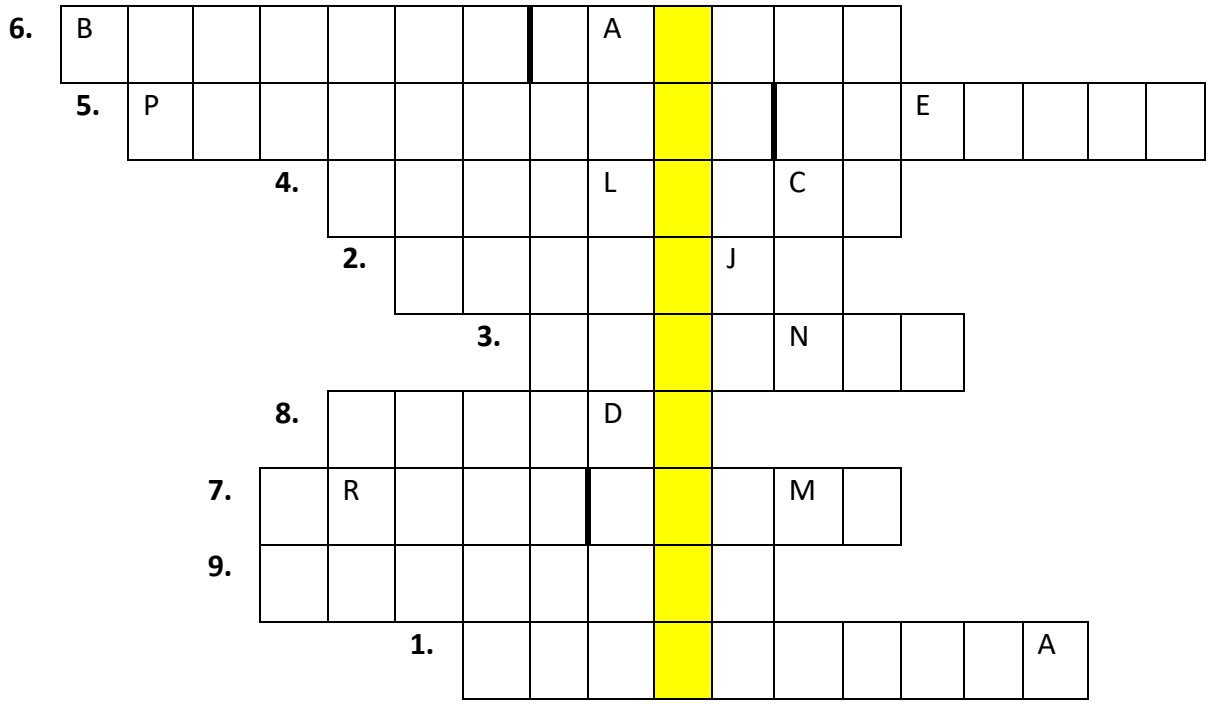

1. Ime slovenske himne.

2. Drugo ime za pesništvo.

3. Pripoved o nenavadnih dogodkih in ljudeh, ki je podobna mitu.

4. Starši jo berejo otrokom za lahko noč.

5. Števila 3, 7 in 9 so …

6. Z branjem gradiš svoj …

7. Napisala sta Volka in sedem kozličkov.

8. Skupek črk.

9. Pripovedna, vprašalna in _____ poved.

Andrej Grmek in Martin Ferenc, 5. a

MOJA NAJLJUBŠA KNJIGA

Fran Milčinski je moj najljubši slovenski pisatelj za smešne knjige. Odkar sem prvič prebral Butalce, jih obožujem.

Butalci so prebivalci Butal. V Butalah se dogajajo zelo čudne stvari. Nekega dne so Butalci šli po sol. Ko so se vrnili, so Butalci sklenili, da ne bodo več šli po sol, ampak jo bodo kar posadili tako kot repo in korenje. Nato jim je prišlo na misel, da bi širili cerkev. Butalci so se nekega belega dne jezili, zakaj ne morejo sedeti noter v cerkvi ampak morajo sedeti zunaj. Pa se je župan odločil, da bodo cerkev razširili, tako da jo bodo pognojili. Saj vedo vsi, da je Butalski gnoj prvovrsten. Gnoj so raztresli okoli cerkve. Ker je bilo tako vroče, so si Butalci slekli suknje. Nato so odšli na južino in medtem je razbojnik Cefizelj pokradel suknje in zbežal. Ko so prišli so rekli, župan poglejte vse suknje so izginile. Gnoj pa se je posedel. Nato je dejal župan: cerkev je zrastla in se razširila, zato lahko gremo in sedimo noter ob nedeljah Tisti, ki pa ne bo noter, je storil greh. Meni osebno je najljubša pripoved, ko razbojnik Cefizelj skuša butalskega policaja. Potem, ko je butalski policaj nagnal Turka iz Butal, je zloglasnega razbojnika Cefizlja zasrbelo, da si gre ogledati zelo znanega butalskega policaja. Seveda so se ga vsi bali, saj je umoril že kar »7 ljudi in 3 ženske«. A butalski policaj se ga ni bal, uklenil ga je in pri priči dal v keho. A na poti do kehe je Cefizelj prosil policaja, če lahko gresta do pekarne po en koruzni hlebček. Policaj mu da groš, da si gre kupiti kuruzni hlebček in mu reče, da ga počaka pri sprednjih vratih. Čez tri ure policaj vstopi v pekarno in vpraša peka, ali je videl Cefizlja. Pek mu odgovori, da je dve uri nazaj kupil koruzni hlebček, nato pa je šel skozi zadnja vrata. Rekel je, da ga pri sprednjih čakaš ti in da te noče motiti. To vse se je ponovilo še trikrat.

Sedaj vam pa še povem kako Butalci volijo župana: Volijo ga tako, da se starci zberejo v občinski hiši, nato sedejo za mizo in nanjo dajo Šprinco Maroglo. V čigar brado skoči, ta je župan. Šprinca Marogla pa je uš, s katero Butalci volijo župana.

Butalci so zelo smešni, zato jih priporočam vsem.

Svit Keber, 5. b

ROALD DAHL

Roald dahl je bil vohun, pilot in zgodovinar z odličnim okusom za čokolado. Zame osebno pa najboljši pisatelj, ki piše knjige za otroke in odrasle.

Knjige Roalda Dahla so prav tako vesele kos žalostne a vedno ti konec pričara nasmeh na obraz. Vse knjige imajo podobno obliko. V vseh knjigah so otroci, ki so zadovoljni tudi če nimajo vseh igrač tega sveta in to mi je v knjigah najbolj všeč.

Dogodki se v knjigah se razlikujejo, a tisti ki so smešni nasmejejo še najbolj žalostne otroke. Meni je najbolj všeč ko Matilda zalepi očetu klobuk na glavo, breskev velikanka spešta zlobni teti Cvek in Cmok in zlobna Violeta Lepogled postane borovnica.

Meni so knjige zelo všeč saj Roald Dahl piše o otrocih brez staršev in o revnih družinah. Zato se Dahlove zgodbe razlikujejo od drugih in so zato zelo posebne in čudovite.

Zoja Sevčnikar, 5.b

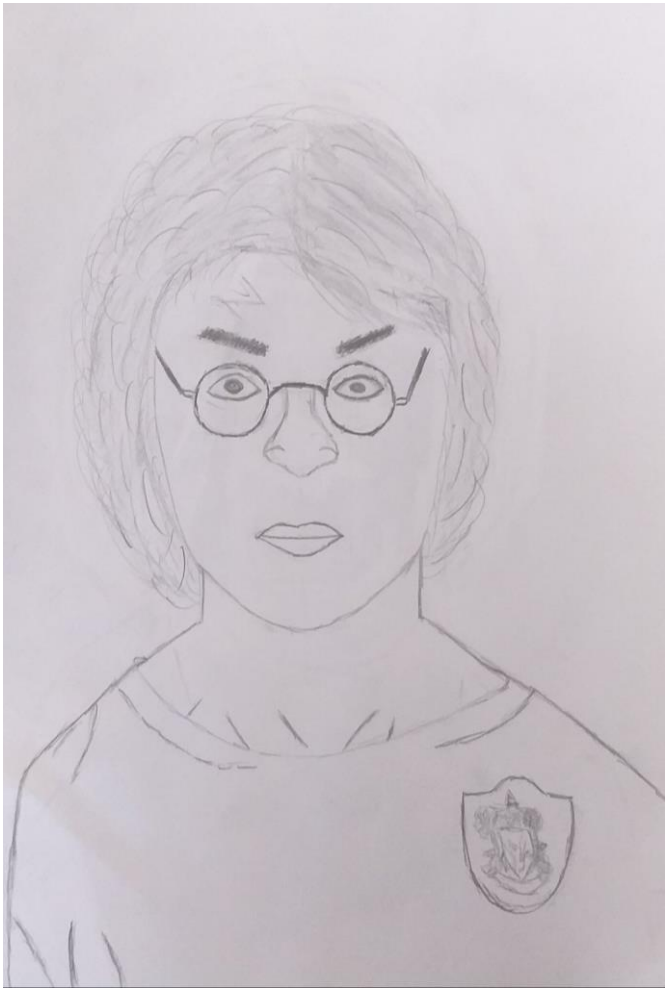

Žan Erdelić, 5. b

KARL MAY

Predvsem imam rad pisatelja Karl Maya. Prebral sem že tri njegove knjige z naslovi*: Vinetou 1, Vinetou 2* in *Vinetou 3*.

Vinetou 1 je moja prva in najljubša knjiga Karl Maya. *Vinetou* je nekakšen westrn, saj govori o indijancih (med katerimi je tudi Vinetou) in kavbojih (med katerimi je njegov prijatelj Old Shatterhand). V prvem delu je neki pijanec ustrelil prijatelja Apačev, učitelja celega plemena, Klekih Petro. Zaradi tega dejanja so ekipo načrtovalcev za gradnjo železnice obsodili na grozno mučenje. Ko so v taboru prenočevali, jih je napadel tako imenovani 'Stric Edwig'. To je velikanski sivi medved. Old Shatterhand se je skrival za grmom, z bodalom v roki. Trikrat je napadel, vsakikrat po tri zamahe in ga ubil. Old Shatterhand se je mučenja Apačev rešil le s svojo pametjo. Zvestobo Apačev pa si je pridobil z zvestim dejanjem, ko se je bojeval s poglavarjem, Vinetoujevem očetom, ko je imel priložnost ga ubiti s tomahavkom (indijansko sekiro) ga je udaril s plosko stranjo sekire, in ne z ostro. No, da vas ne bom preveč dolgočasil, pa bom napisal samo opisno besedo za vse ostale knjige: *Vinetou II :*Old Shatterhand se odpravi zasledovat nepridiprava, ki se izdaja za zdravnika duševno bolnih ljudi in jih čez potovanje oskopari. *Vinetou III:* Vinetoujeva smrt.

Če pa želite izvedeti še več podrobnosti iz teh knjig, pa si jih preberite. Ampak, to svetujem samo dobrim bralcem. Šalim se no, vsi lahko berete čudovite pripovedi čudovitega pisatelja Karl Maya.

P.S. : Vse knjige so bile napisane po resničnih dogodkih.

Marcel Ciuha, 5. b

DEŽELA BRANJA

Veliko dežel je,
a najlepša je dežela branja,
ona te vodi v neskončnost sanj.
Knjige te vodijo na konec sveta,
kjer bistriš svoj um in bogatiš svoje znanje.
Knjige so kot sanje, kjer se lahko spremeniš v karkoli si želiš.
Branje je nekaj najlepšega v tvojem življenju.
Z branjem se učiš in bogatiš svoj besedni zaklad.

Advan Misaljević, 5. c

ZAKAJ RAD BEREM?

Že kot majhen sem bil vedno vesel tega, da so mi starši brali razne slikanice. Ko sem se naučil brati, pa se je moje zanimanje za knjige še povečalo.

Ko sem začel brati sam, mi je bilo sprva težko, saj še nisem znal tekoče brati. Vsako naslednjo knjigo, ki sem jo prebral, pa sem bolje razumel, saj sem se z branjem naučil tudi razumevanja prebranega.

Berem rad, ker se lahko iz knjig veliko naučim. Rad imam znanstveno-fantastične ter zgodovinske knjige. Knjige so kot človek, ki nam nekaj sporoča. Branje je zame sprostitev, zato med odmori večkrat zavijem v knjižnjico.

Po mojem mnenju ljudje beremo veliko premalo. Vsem priporočam, da začnete brati, saj se boste preko knjig veliko lažje učili. Vsaj zame to velja.

Matic Zorič, 5.c

LILI BERE KNJIGO

Nekoč je šla Lili v šolo. Ta dan so se učili črke. Učiteljica je rekla, da naj tisti, ki zna povedati abecedo, dvigne roko. Roko je dvignila samo Lili in zapela: »A, B, C, Č……. Z, Ž«. Učiteljica jo je pohvalila.

Še isti dan so z razredom odšli v knjižnico. Vsi so znali že kar dobro brati, zato so si s knjižnih polic lahko sami izbrali knjige. Učiteljica jih je posvarila, da morajo biti tiho in naj se držijo skupine. Zaradi direndaja se je odločila, da si bodo nekatere knjige ogledali še skupaj in knjižničarka jim je o vsaki kaj povedala.

Napočil je čas za malico. Lili je že med skupinskim ogledom videla majhen kotiček, v katerem so bile knjige RDEČE KAPICE. Knjige so se ji zdele zelo zanimive. Lili je vedela, da se med malico ne bo mogla splaziti do kotička. Zato je počakala, da je bilo malice konec in se hitro splazila v kotiček h knjigam o Rdeči Kapici.

Bližal se je konec obiska knjižnice, zato je učiteljica preštela učence, pri tem pa ugotovila, da Lili manjka. Vsi sošolci so jo začeli iskati med knjižnimi policami. Klicali so jo in v knjižnici sploh ni bilo več zapovedane tišine. Čez nekaj časa je ena od učenk le zavpila: »Našla sem jo!«. Lili je našla zatopljeno v branje knjige. Učiteljica je bila hkrati jezna in vesela, da so jo le našli. Lili je prijela za roko in odšli so v razred.

Ko je Lili prišla domov, je bila zelo žalostna. Res ni želela vznemirjati učiteljice in svojih sošolcev. Stekla je v svojo sobo, skočila na posteljo in močno stisnila plišasto punčko – punčko z rdečo kapico. Zaprla je oči in v mislih ponovila zgodbico, ki jo je prebrala v knjižnici. Po tem je od utrujenosti zaspala. Prebudil jo je šele nežen objem in poljub njene mamice.

Nina Kadunc, 5. c

BRANJE

Jaz zelo rad berem stripe, ker imajo smešne in zabavne ilustracije ter zanimive zgodbe. Tudi sam pišem in rišem stripe oziroma smešne dogodke. Za branje stripov me je navdušil oče, ker je tudi on kot otrok zelo rad bral in risal stripe. Včasih z očetom riševa stripe skupaj in si izmišljujeva najine zgodbe. To je zelo zabavno. V šoli sem navdušil s stripi tudi nekatere sošolce. Tako je tudi nekaj mojih stripov narisanih in napisanih prav v OŠ Polje. Ko bom velik si želim postati stripar - ilustrator.

Stefan Joksimović, 5. c

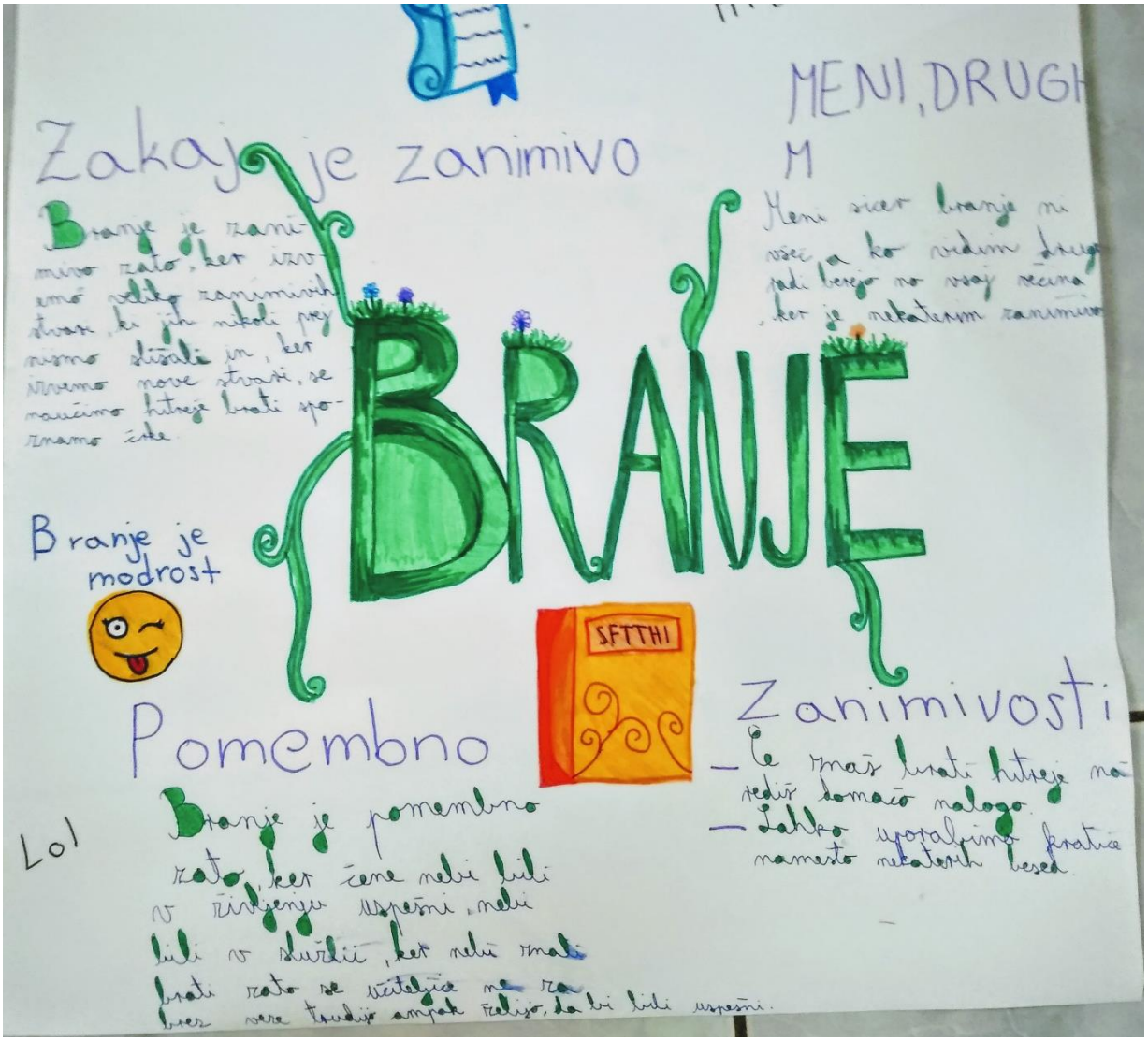

Tia Polajnar, 5. c

KAJ ZAME POMENI BRANJE? ... ZAKAJ SPLOH BEREM? ...*

No, še posebej drugo vprašanje si zastavi nekdo, ki ne mara brati. Kaj pa *ti*, rad bereš? No, ti jaz povem zakaj jaz rada berem? ☺

Jaz rada berem, ker me to sprošča, pa še moj hobi je to in pa všeč mi je, ker vsaka knjiga skriva svoj zaklad. Mogoče je to težko razumeti zdaj v sodobnem svetu - sodobnosti? Ampak se vseeno da.

Zavrtimo se lahko le petdeset let nazaj.

Zdaj si pa postavi vprašanja, ki ti v zvezi z branjem pridejo v tistem času na pamet (računalniki so bili redki in so jih imeli le premožnejši občani, ti pa si ta, ki ga nima*).

Meni pride na pamet najprej vprašanje:

Kje so dobivali novice, ki jim jih niso povedali na mestnem trgu ali kje drugje?

Na to vprašanje ti lahko odgovorim preprosto: ***v knjigah, časopisih …***

Seveda so zato morali znati brati in se preko knjig tudi učiti. Pa še eno vprašanje si bi lahko zastavili: Kako bi njihov pouk potekal v času epidemije (če se bi seveda pojavila takrat)? Tega najbrž nihče ne ve natančno.***** Najbolj pa je pri tem pomembno vedeti, da se splača brati.

Zdaj pa se vrnimo nazaj v sodobnost.

Dandanes se večina pomembnih novic izve prek spleta, a ne vseh.

Če hočeš odkriti najbolj skrite skrivnosti in zanimivosti sveta ali prebrati kakšno zelo zanimivo zgodbo, pa *raje vzemi v roko knjigo, revijo, časopis …*

Zdaj pa še nekaj priporočil za začetne bralce*:

- Pojdi v knjižnico in najdi primerno knjigo zate (lahko ti pri tem kdo pomaga).
- Ko začneš brati, se ne ustavi pri prvih straneh, saj se pravo bogastvo knjige ne skriva že tam.
- Beri naglas ali potiho, kakor želiš. Naj te kdo sliši in popravi tvojo izgovorjavo besed, če je treba.
- Tako boš že po eni knjigi izvedel, kako čudovite svetove ti ponuja.

Zvezdice:

**Ti je všeč naslov?*

**Občan je prebivalec neke občine.*

**O tem, kako se bi šolali, bi najbrž takrat razmišljali drugače.*

**Tega se ti ni treba sramovati, to je pohvalno.*

Adijo! ☺ In veliko navdiha!

Zana Bernik, 5. c

KRIŽANKA

V križanki odgovori na šest vprašanj.

Rešitev najdeš, če navpično prebereš črke v poudarjenem stolpcu.

1. Učbenik, v katerem so zapisane pesmi in zgodbe?
2. Trgovina, v kateri lahko kupimo stare knjige?
3. Drugo ime za pisatelja knjig?
4. Kje si izposojamo knjige?
5. Kaj pridobimo z učenjem in branjem?
6. Kaj najpogosteje najdemo v knjižnicah?

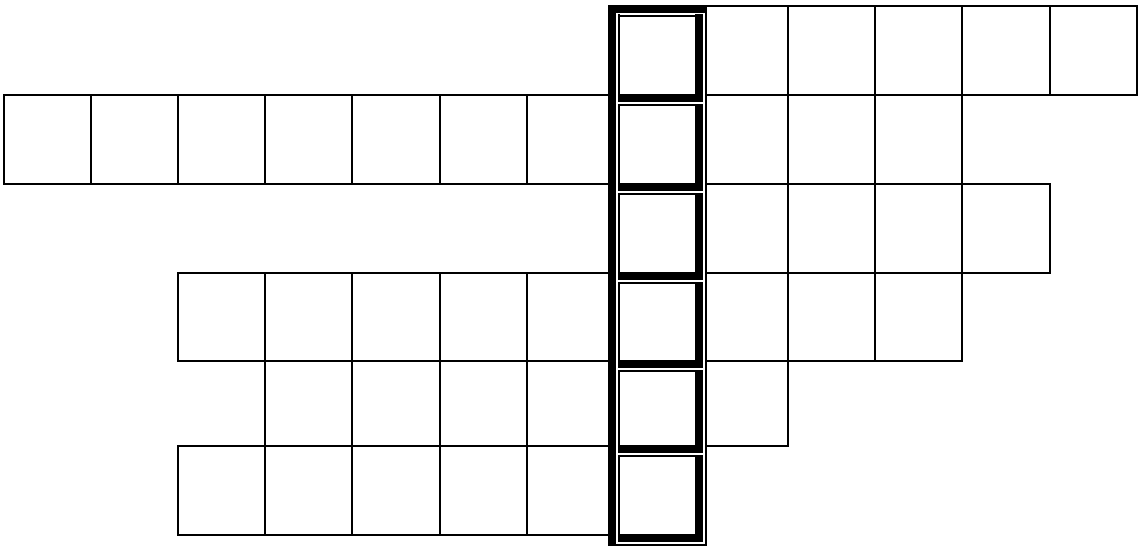

Rešitve: berilo, antikvariat, avtor, knjižnica, znanje, knjige.

Nikola Vidović, 5. c

Lara Grobelšek, 5. c

KAJ SPODBUJA BRANJE?

- dobro č'tivo
- topla deka
- kuža

Nik Jerčinovič, 5. c

POIŠČI BESEDE V OSMOSMERKI:

DNEVNIK NABRITEGA MULCA, WALT DISNEY, KAPITAN GATNIK, UČENJE, MODROST, ROMAN, KNJIGA, RAZGLEDANOST, BRALNA ZNAČKA, MOŽGANI, POEZIJA, PROZA

D	A	S	B	N	W	Z	C	Č	B	V	B	L	L	J	Y	X	L	K	B	V
V	N	K	N	J	I	G	Ž	B	K	I	L	X	W	H	L	T	V	N	E	T
L	L	E	D	P	T	K	F	G	N	H	L	B	L	E	G	C	H	V	M	Ž
K	K	B	V	N	K	B	B	A	J	J	N	K	T	A	S	D	O	B	H	O
N	Z	G	L	N	D	N	P	L	I	N	A	G	Ž	O	M	O	K	P	K	K
X	A	K	A	P	I	T	A	N	G	A	T	N	I	K	D	L	R	L	R	Y
N	B	I	S	I	D	K	I	L	A	G	H	B	Ž	D	R	O	B	B	M	A
V	A	K	O	B	L	N	N	W	L	K	B	K	R	E	Z	Ž	B	O	T	A
B	B	L	Y	L	K	A	R	A	Z	G	L	E	D	A	N	O	S	T	S	T
M	L	A	M	A	G	V	B	L	B	O	R	N	L	F	T	O	K	E	X	B
A	Ž	N	A	V	K	A	L	T	F	R	O	T	R	E	G	B	B	Ž	Z	R
P	K	Y	A	B	C	Č	D	D	L	F	I	X	Y	G	H	E	A	L	R	A
E	T	L	I	R	P	U	P	I	P	U	L	T	T	E	Ž	K	R	A	A	L
L	A	H	M	O	D	R	O	S	T	R	U	Č	E	N	J	E	R	L	L	N
L	J	A	R	M	R	K	Z	N	P	Z	R	R	R	G	F	K	U	P	O	A
I	I	V	S	A	E	R	Ž	E	A	N	O	L	L	C	A	F	Z	I	P	Z
P	Z	B	Š	N	T	B	M	Y	F	Z	D	E	Ž	X	U	M	L	R	L	N
P	E	Z	T	Z	A	L	N	X	T	I	L	L	L	Y	R	J	U	N	R	A
O	O	Ž	V	P	C	L	L	L	R	Z	L	Z	B	A	O	L	K	L	N	Č
R	P	O	O	A	Y	K	V	H	B	B	I	D	A	X	C	B	R	L	C	K
V	P	Ž	R	L	A	L	B	A	L	R	M	F	D	Y	E	K	O	D	Č	A

Jon Đukić, 5. c

6. RAZRED

POLŽJA DIRKA

Ko iz zimskega spanja moj polž se zbudi,
se trening za polžjo dirko začne.
Podnevi ga hranim, vso solato poje,
ko trening začne se, on nikamor ne gre.

A ponoči, ko spim, pobegne mi,
da zjutraj, ko se zbudim,
ga po sledi lovim.
Vedno vem, kam zbeži,
ker za sabo pušča sledi.

Pripravljeni, pozor, počasi se tekma začne,
a moj polž se ne premakne,
nikamor ne gre.
A dirka je dolga zmagovalca še ni,
v tem času se tudi moj polž prebudi.

Šviga levo, šviga desno, vse prehiti,
a na koncu ga le za las premaga gorenjski korenjak.
Drugo mesto zaslužil si je,
za nagrado solato poje, moj prvak.

Ines Repar, 6. a

Ines Repar, 6. a

Ines Repar, 6. a

PRAVLJICA

Začarana škratinja

Za devetimi gorami in sedmimi vodami je živela princesa, ki se je zelo rada gledala v ogledalo. V gozdu, kamor ni nihče zahajal, pa je živela zlobna čarovnica.

Nekega dne se je čarovnica odpravila na grad, kjer je živela princesa, in se pretvarjala, da je kmetica, ki prodaja marmelado. Princesa je najprej odklonila, ampak kasneje je marmelado vseeno poskusila. Princesi je bila marmelada zelo všeč, zato je čarovnica dejala: »Pridi, doma imam še veliko odlične marmelade. Če prideš z mano, ti jo dam.« Princesa se ni mogla upreti sladki marmeladi in je šla s čarovnico. Prišli sta v skromno bajtico. Princesa jo je vprašala, kje ima marmelado, saj se ji mudi domov. Čarovnico pa ji je odgovorila: »Marmelada je bila od kmeta na drugi strani gozda, sem sem te zvabila, ker si preveč samovšečna in da te enkrat za vselej spremenim v škratinjo!« Čarovnica je vrgla napoj v ubogo princeso in »BUM!« − princesa se je spremenila v majhno škratinjo. Zbežala je v gozd in se tri dni in tri noči potikala po gozdu. Medtem je čarovnica naredila še več napojev in si rekla, da bo vse na gradu spremenila v škrate, sama pa bo zavladala deželi. Nedaleč stran od gozda pa je bil grad, kjer je živel kralj s kraljico, imela sta sina edinca – princa. Nekega dne je šel princ na lov v gozd. Konj se je spotaknil in princ je izgubil svoj najljubši prstan. Škratinja ga je videla in ga prosila, naj ji pomaga. Povedala mu je celotno zgodbo. Princ ji najprej ni verjel, a škratinja je našla njegov prstan in želel ji je pomagati, vendar ni vedel, kako bi škratinjo spremenil nazaj v princeso. Poskusila sta z običajnimi čari, ki zlomijo uroke. Poljubila sta se, pa ni bilo nič, jedla sta iz istega krožnika, pa spet nič. Nato pa se je škratinja spomnila, da je čarovnica vanjo vrgla nekakšen vijoličen napoj, zato sta se odpravila do čarovničine bajtice. Videla sta jo, kako spravlja napoje v skrinjo. Videla pa sta tudi omarico, kjer je bil spravljen bleščeč rumen napoj, ki ga je čarovnica ravno tedaj skrbno zaklepala. »Ta bo ta pravi,« sta rekla in počakala, da gre čarovnica iz hiše. Slišala sta jo, kako si je rekla: »Še eno ključno sestavino potrebujem − pupkove oči.« Ko je šla čarovnica nabirat pupkove oči, sta se princ in škratinja splazila v bajtico in z lasnico odprla vrata od omarice. Vzela sta napoj in zbežala ven. Nato je princ poškropil škratinjo in »PUF« − spremenila se je v prelepo princeso. Nato sta opazila, da ima še vedno škratja ušesa. Ker pa se je princ vanjo že zaljubil, jo je poljubil, saj jo bo ljubil ne glede na vse. In poljub je izbrisal škratja ušesa. Skupaj sta živela srečno do konca svojih dni.

Čarovnica je za vse to izvedela in za vedno odšla; nihče je več ni videl. Pravijo pa, da se je od same jeze spremenila v grdo škratinjo, ki se skriva v temnem gozdu.

Natalija Žabjek, 6. a